

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 6

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 24 JANUARI 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	245
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	245
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	255
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	260
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	260
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	268
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	271
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	273
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	275
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	277
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	285
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	288
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	291
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	296
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	301
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	304
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	305
REGISTER	307

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 23
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO

Overleg- en inspraakorganen — Gegevens

Welke adviesraden of commissies, opgericht als overleg- of inspraakorgaan, zijn afhankelijk van uw departement.

Hoeveel maal zijn deze raden, waarvan mag worden aangenomen dat zij beleidsvoorbereidend of -ondersteunend werk verrichten, bijeengekomen in de loop van 1992 ? Graag opsplitsing per adviesraad.

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Wegens de omvang van de gevraagde gegevens zal het antwoord rechtstreeks aan het lid worden overgemaakt.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 50
van 16 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sluiklozingen in waterlopen — Burgerlijke partijstelling door het Vlaams Gewest

Kan de minister mij meedelen hoe dikwijls het Vlaams Gewest zich de jongste drie jaren burgerlijke partij heeft gesteld wanneer sluiklozingen in de waterlopen werden vastgesteld ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid kan ik meedelen dat de Vlaamse Milieumaatschappij zich gedurende de laatste 3 jaar negen maal burgerlijke partij heeft gesteld met betrekking tot sluiklozingen in waterlopen.

Vraag nr. 51
van 16 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Puurs — Waterzuiveringsstation

Mede omdat heel wat rioleringen in waterlopen uitmonden behoort de gemeente Puurs tot de top tien van Vlaamse gemeenten met vervuilde waterlopen.

Nochtans zou de bouw van een waterzuiveringsstation te Puurs pas in het investeringsprogramma 1997-1999 van de Vlaamse Milieumaatschappij zijn voorzien.

Kan de minister dat bevestigen ?

Klopt het dat de uitvoering daarvan pas een zaak is voor het begin van de volgende eeuw³

Is er geen mogelijkheid om de bouw van zo'n waterzuiveringsstation eerder aan te vatten ?

Antwoord

In het tweede kwartaal van 1993 werd door de Vlaamse Milieumaatschappij het investeringsprogramma 1995-1999 opgemaakt met betrekking tot de uitbouw van de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur. Bij de opmaak van dit programma werden de volgende principes en krachtlijnen, die ik in mijn beleidsverklaring had geformuleerd, gehanteerd :

- prioritaire uitvoering van het waterzuiveringsprogramma in de drinkwaterwinningsgebieden, het Dender-, IJzer-, Demer- en Netebekken en in de bovenloop van de Schelde ;
- stopzetting van alle rechtstreekse lozingen van afvalwater in de Noordzee ;
- aandacht voor kleinschalige waterzuiveringsprojecten in landelijke gebieden ;
- aandacht voor fundamentele schakels ter vervollediging van de reeds bestaande infrastructuur en/of goedgekeurde projecten van de investeringsprogramma's ;
- voorrang verlenen aan projecten die tegen de laagst mogelijke kost de grootst mogelijke (huishoudelijke) vuilvracht op bestaande of reeds in goedgekeurde investeringsprogramma's opgenomen projecten aansluiten.

Om het hogergenoemde programma concreet op te stellen werden verschillende besprekingsrondes georganiseerd waarbij bepaald werd per hydrografisch bekken en per zuiveringsgebied welke bovengemeentelijke investeringsprojecten met betrekking tot de waterzuivering er nog ontbreken.

Binnen het subhydrografisch bekken van de Vliet is tot op heden nog geen bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur aanwezig. Dientengevolge werden de volgende zuiveringszones gedefinieerd : Merchtem, Kapelle-op-den-Bos, Londerzeel en Ruisbroek (= Puurs). Om concrete resultaten te verkrijgen binnen dit bekken is gekozen om de zuiveringsinfrastructuur uit te bouwen van stroomopwaarts naar stroomafwaarts.

Rekening houdende enerzijds met de bovengenoemde prioriteiten en anderzijds met de beschikbare budgetten (investeringsvolume van 6 miljard/jaar exclusief BTW en algemene kosten) heb ik inderdaad de zuiveringsinstallatie in Puurs goedgekeurd voor de investeringsprogramma's 1997-1999. De daarbij noodzakelijke leidingen ter aansluiting van het afvalwater van de gemeentelijke rioleringen zijn eveneens goedgekeurd voor de investeringsprogramma's 1997-1999.

De bouw en opstart van de zuiveringsinstallatie in Puurs zal zich, in de veronderstelling dat de zuiveringsinstallatie tot de investeringsprogramma's 1997-1999 behoort, situeren rond de eeuwwisseling.

Met de opmaak van het investeringsprogramma 1995-1999 is voor de eerste keer een rollend vijfjarenprogramma opgemaakt. Het is evenwel de bedoeling om dit programma jaarlijks te actualiseren en eventueel bij te sturen indien dit noodzakelijk blijkt.

Vraag nr. 52
van 16 december 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Info-brochure in verband met aanpassings- en verbeteringspremies – Taalgebruik

De reglementering van 18 december 1992 in verband met aanpassings- en verbeteringspremies wordt in brochurevorm bekend gemaakt. De teksten, bedoeld om geïnteresseerden toelichting te geven kunnen duidelijker zijn. **Zo** werd bijvoorbeeld de tekst, waarbij 15.000 frank per gevel wordt voorzien, voor het vernieuwen van ramen, deuren en rolluiken, zelfs door uw diensten verschillend geïnterpreteerd. Men kan natuurlijk, aandachtig lezend, stellen dat deze tekst zelf niet dubbelzinnig is. **Als er** verschillende interpretaties mogelijk zijn, kan de overvloed aan reglementering echter niet duidelijk genoeg zijn.

Mag ik echter vragen of inzake deze en andere reglementeringen om taaladvies wordt gevraagd? Gebeurt dat door ambtenaren in functie? **Zo** ja, worden teksten bedoeld ter info van alle belangstellenden, hetzij nagezien, hetzij opgesteld door ambtenaren, die daarvoor speciaal zijn aangewezen en de nodige kwalificaties bezitten? **Hoe** worden deze kwalificaties vastgelegd?

Antwoord

Alle ontwerpen van decreten, besluiten en omzendbrieven worden voor taaladvies voorgelegd aan de dienst **Vertalingen van de administratie** Kanselarij en **Voorlichting**. Deze regeling werd bepaald in de omzendbrief VE 92/32 van de minister-president van de Vlaamse regering.

Ik neem aan dat de selectie van deze ambtenaren, die weliswaar **niet tot mijn bevoegdheid behoort**, op een grondige manier gebeurt en dat zij over voldoende kwalificaties beschikken om hun taak naar behoren uit te voeren.

Wat de nieuwe premies en toelagen van het Vlaams Gewest betreft, heb ik ervoor gekozen om een brochure uit te geven die voor de aanvragers duidelijk en verstaanbaar is.

Waar mogelijk werden de teksten van de besluiten die reeds voor taaladvies werden voorgelegd, opgenomen.

De door het lid aangehaalde tekst werd zelfs letterlijk overgenomen uit het besluit van de Vlaamse regering en luidt als volgt:

”– 15.000 frank per gevel, met maximum van 30.000 frank, voor het vernieuwen van ramen, deuren en/of rolluiken ;”

Voor zover mijn informatie strekt, zijn er over de interpretatie van deze tekst noch problemen noch verschillen bij de diensten van het bestuur Huisvesting.

Vraag nr. 55
van 16 december 1993
van de heer M. MAERTENS

Varkenspest rond Wingene – Vergunningen van getroffen bedrijven

Op 13 oktober 1993 is in de streek van Wingene opnieuw varkenspest uitgebroken, waarbij in de daaropvolgende maanden 4 bedrijven rechtstreekse haarden waren, terwijl daarrond verschillende tientallen bedrijven, zowel uit de bewakingszone als uit de contactbedrijven, door opruimings- en opkoopregelingen werden getroffen. Deze situatie heeft mogelijk een weerslag gehad zowel op het vergunningenbeleid als op de bemestingsdruk.

1. Hoeveel vergunde bedrijven in beide varkenspestperiodes werden getroffen door de opruimings- en opkoopregelingen, onderverdeeld per type bedrijf (gesloten, zeughouderijen, vetmesterijen enzovoort)?
2. Hoeveel van iedere categorie varkens (-20 kg/20 à 50 kg) mestvarkens/beren en zeugen/reforme dieren binnen de bewakingszones en op de contactbedrijven in totaal waren vergund?
3. Hoeveel vergunde bedrijven werden getroffen door beide pestepidemiën, en om hoeveel vergunde dieren het ging daarbij?
4. Hoeveel van de getroffen bedrijven hebben nieuwe vergunningen aangevraagd, en ging het daarbij om **uitbreidingen**, en zo ja, met hoeveel dieren, of ging het om omschakelingen naar een ander type bedrijf?

Antwoord

Ik wijs erop dat niet mijn administratie, maar wel het federale ministerie van Landbouw belast is met de inventarisatie en de registratie van de haardbedrijven, contactbedrijven en de bedrijven gelegen in de schutkring en bewakingszones. Het behoort dan ook niet tot mijn bevoegdheid om de gestelde vragen te beantwoorden.

Voorts kan ik ter informatie van het lid meedelen dat er momenteel nog geen globale databank inzake verleende milieuvergunningen bestaat. De gegevens zijn verspreid over de verschillende gemeente- en provin-

ciebesturen. Ik heb enige tijd geleden wel initiatieven genomen opdat binnen een relatief korte tijdspanne, een globale inventaris voor Vlaanderen zal opgemaakt worden. In afwachting hiervan moet men voor vergunningsgegevens nog steeds terecht bij de verschillende betrokken gemeentebesturen.

Vraag nr. 56
van 21 december 1993
van de heer L. BARBE

Werkgroep CO₂-reductieplan – Achterstand

Tijdens de bespreking van de begroting 1994 verklaarde de federale minister van verkeerswezen dat hij in het kader van de werkgroep CO₂-Vervoer in april aan alle betrokken besturen een vragenlijst toestuurde, en dat in augustus het laatste stuk binnen kwam, "dat van het Vlaams gewest" (zie verslag commissie begroting Kamer van Volksvertegenwoordigers, stuk 1178/5, blz. 411).

De achterstand inzake de activiteiten van deze toch zeer belangrijke werkgroep CO₂-Vervoer zou dus onder andere te wijten zijn aan de houding van het Vlaams Gewest, dit terwijl de Vlaamse regering steevast beweert aandacht te hebben voor het CO₂-probleem en het leefmilieu in het algemeen.

Hoe verklaart de minister dat het zo lang geduurd heeft eer het Vlaams gewest de vragenlijst van de federale minister van verkeerswezen heeft beantwoord ?

Antwoord

Bij de werkzaamheden van de subsector Verkeer was niemand van mijn administratie noch van mijn kabinet betrokken. Het Vlaams Gewest was er vertegenwoordigd door een afgevaardigde van de Mobiliteitscel en door een afgevaardigde van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer.

Vraag nr. 57
van 21 december 1993
van de heer J. DE MEYER

Europese nitraatrichtlijn – Aanduiding van kwetsbare zones

Volgens de Europese nitraatrichtlijn (richtlijn van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water, tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen – 91/676/EEG) dienen binnen een periode van 2 jaar na kennisgeving van deze richtlijn de lidstaten kwetsbare zones aan te duiden. Voor de kwetsbare zones moeten de lidstaten binnen de 2 jaar na de eerste aanduiding actieprogramma's opstellen. Ten einde voor alle waters een algemeen beschermingsniveau te bieden tegen verontreiniging, moeten de lidstaten binnen de 2 jaar na de kennisgeving van deze richtlijn een code of codes van goede landbouwpraktijken opstellen. De landbouwers kunnen deze codes op vrijwillige basis toepassen.

Graag had ik vernomen of deze kwetsbare zones in Vlaanderen in het kader van de Europese nitraatrichtlijn reeds werden aangeduid ?

Zo ja, wanneer ? Door wie ? Op basis van welke criteria ? Was er een inbreng ter zake van de Vlaamse minister bevoegd voor landbouw ?

Zo neen, wanneer zal de afbakening gebeuren ? Door wie ? Op basis van welke criteria ?

Graag had ik van de minister vernomen of in deze aangelegenheid het door de Sint-Michielswetten voorgeschreven overleg tussen de gewesten en de federale minister van Landbouw heeft plaatsgehad of zal plaats hebben, daar het maatregelen betreft die een weerslag hebben op het landbouwbeleid.

Antwoord

Op 19 januari 1994 heb ik de permanent vertegenwoordiger van België bij de Europese Unie verzocht officieel mee te delen aan de Europese Commissie dat de Vlaamse regering beslist heeft om overeenkomstig artikel 3, § 5, van Richtlijn 91/176/EEG op het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest een actieprogramma als bedoeld in artikel 5 van de Richtlijn toe te passen.

De criteria voor de aanduiding van kwetsbare zones zijn bepaald in artikel 3, §§ 1 en 2, en bijlage 1 van Richtlijn 91/176/EEG. Samengevat komen zij erop neer dat alle stukken land die afwateren naar en bijdragen tot de verontreiniging van oppervlaktewater of grondwater dat hetzij een bepaald nitraatgehalte overschrijdt, hetzij eutroof is of zou kunnen worden, als kwetsbare zones moeten worden aangeduid. Op basis van deze criteria hebben de verschillende milieudministraties in gezamenlijk overleg voorgesteld om heel Vlaanderen aan te duiden als kwetsbare zone. Bij de goedkeuring van het Mestactieplan op 29 september 1993 heeft de Vlaamse regering unaniem beslist om Vlaanderen in zijn totaliteit te beschouwen als kwetsbaar gebied en voor het ganse Vlaamse grondgebied een Mestactieplan op te stellen. De Vlaamse minister bevoegd voor landbouw heeft zich bij deze beslissing aangesloten.

Artikel 3, § 5, van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten die op hun ganse grondgebied een actieprogramma toepassen, ontheven zijn van de verplichting om formeel kwetsbare zones aan te wijzen als bedoeld in artikel 3, § 2.

Over het Mestactieplan, waarin de beslissing inzake de toepassing van Richtlijn 91/176/EEG vervat is, heb ik op 23 september 1993 overleg gepleegd met de federale minister van Landbouw, overeenkomstig artikel 6, § 3bis, 5°, van de bijzondere wet tot herziening der instellingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

Vraag nr. 58
van 21 december 1993
van de heer J. PEETERS

Sociale woningbouw in de Kempen – Gegevens

De voorbije jaren werd er, na een jarenlange pauze, opnieuw fors geïnvesteerd in de sociale woningbouw.

1. Hoeveel kredieten **werden er** in de laatste 3 jaar (1990-1992) voor sociale woningen beschikbaar **gesteld** in de **Kempen** (arrondissement Turnhout) ?
2. **Hoeveel woningen** konden hiermee worden **gebouwd**, als **koopwoning** en als huurwoning ? Wat is hiervan **de verdeling per gemeente** ?
3. Wat zijn de kredieten in 1993 voor huisvesting in de Kempen ? **Hoeveel woningen** kunnen hiermee worden gerealiseerd ? **Hoe** zijn deze kredieten gespreid over de bestaande huisvestingsmaatschappijen ?
4. **Wat zijn de voorziene kredieten in 1994** voor sociale huisvesting in de Kempen ? **Hoeveel** woningen worden hiermee gepland, en hoe zijn ze gespreid over de Kempische huisvestingsmaatschappijen ?

Antwoord

1. In de periode 1990-1992 werd in totaal **541,4 miljoen frank kredieten beschikbaar** gesteld voor de opbouw van sociale woningen in het arrondissement **Turnhout**. Door de **Vlaamse Huisvestingsmaatschappij** werden 448,8 miljoen frank leningskredieten aangewend en de sociale huisvestingsmaatschappijen **brachten voor 64,4 miljoen frank eigen middelen in**. Daarnaast werden door het Vlaamse Gewest nog rechtstreekse begrotingskredieten vrijgemaakt ten belope van 28,2 miljoen frank. In het kader van de alternatieve financiering werd in Turnhout in 1992 een huurcompensatie van 9 miljoen voor het project vredestraat van 5 woningen voorzien.
2. Die investeringen resulteerden in de opbouw van 111 huurwoningen en 109 koopwoningen. In de volgende tabel vindt u de verdeling van deze woningen over de gemeenten.

Gemeente	Huurwoningen	Koopwoningen	Totaal
Herenthout	26	14	40
Herselt	18		18
Tongerlo	21	3	24
Booischoot	16		16
Beerse		23	23
Westerlo		26	26
Vorselaar		7	7
Ravels		12	16
Geel		14	17
Laakdal		6	6
Dessel		4	4
Kasterlee	4		4
Rij keversel	14		14
Turnhout	5		
Totaal	111	109	215

3. In 1993 werden voor 288,2 miljoen frank kredieten **vastgelegd** voor het arrondissement Turnhout. In de huursector werden door de VHM 50,9 miljoen frank leningskredieten en door het Vlaamse Gewest 76,1 miljoen frank rechtstreekse begrotingskredieten vastgelegd. De erkende vennootschappen **brachten 71,8 miljoen frank eigen middelen in**. Hiermee kunnen 83 huurwoningen worden gerealiseerd. In de koopsector werden voor 89,4 miljoen **frank 35 koopwoningen opgestart**.

In de volgende tabel vindt u de spreiding van de vastgelegde kredieten voor 1993 over de sociale huisvestingsmaatschappijen van beide sectoren.

Sector Verhuring en Beheer				
Sociale Huisvestingsmaatschappij	Leningskredieten (mio)	Eigen middelen (mio)	Begrotingskredieten (mio)	Totaal (mio)
Turnhout	28,8	7,9	10,1	46,8
Zonnige Kempen	22,1	35,0	66,0	123,1
Noorderkempen			28,8	28,8
Sector Kredietverlening en Verkoop				
Turnhout	50,5			
Zuiderkempen	38,9			

Daarnaast werd in 1993 een subsidiebelofte op basis van het ontwerp gegeven voor de volgende inbreidingsprojecten in kansarme buurten :

Sociale Huisvestingsmaatschappij	Gemeente	Woningen	Bedrag (mio)
Zonnige Kempen	Westerlo	4	5,1
Geelse bouwmaatschappij	Meerhout	6	7,8
Zonnige Kempen	Westerlo	22	35,0
Turnhoutse	Balen	21	30,6

4. Wat het investeringsprogramma van de VHM betreft, moet het programma 1994-1995 nog goedgekeurd worden door de raad van bestuur van de VHM en ter bekrachtiging aan mij nog moet worden voorgelegd. De projecten die eventueel voor het programma inbreidingsgebieden in kansarme buurten voor 1994 in aanmerking komen, moeten nog worden geëvalueerd. Het programma zelf dient dan nog ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de minister.

Ten slotte wil ik nog vermelden dat in het kader van het urgentieprogramma voor sociale huisvesting door de raad van bestuur van Domus Flandria volgende projecten in het arrondissement Turnhout definitief werden goedgekeurd (stand op 7 januari 1994).

Ligging	Initiatiefnemer	Aantal
Herentals (Morkh.-Mispel II)	De Zuiderkempen	5 koopw.
Herentals (Diependaal 3)	Eigen Haard	12 huurw.
Herenthout (Vliegplein)	De Zuiderkempen	24 koopw.
Hoogstraten (Meer)	De Noorderkempen	8 huurw. 6 koopw.
Hoogstraten (K. Boomstr.)	NV Cosimco Stad Hoogstraten	88 huurw.
Turnhout (Tichelarijstr.)	VZW Priso	3 huurw.

Samen betekent dit 111 sociale huurwoningen en 35 sociale koopwoningen voor het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting.

**Vraag nr. 59
van 21 december 1993
van de heer J. PEETERS**

Sociale woningbouw in Herentals – Gegevens

1. Welke kredieten voor sociale huisvesting worden in 1993 beschikbaar gesteld in de gemeente Herentals (inclusief Morkhoven en Noorderwijk) ? Hoeveel woningen kunnen daarmee worden gerealiseerd, als koopwoning en als huurwoning ? Wat is hiervan de verdeling per project per huisvestingsmaatschappij ?
2. Wat zijn de voorziene kredieten in 1994 voor sociale huisvesting in de gemeente Herentals ? Hoeveel woningen (huur- en koopwoningen gespecificeerd) worden hiermee gepland ?

Antwoord

1. In 1993 werden voor de gemeente Herentals geen kredieten beschikbaar gesteld voor de opbouw van sociale woningen.
2. Voor 1994 werd door de sociale huisvestingsmaatschappij in Herentals een project voor de opbouw van 4 woningen in de wijk Kleerroos met een geraamde kostprijs van 8.149.000,- frank ingediend. De raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij moet echter het investeringsprogramma 1994-1995 nog goedkeuren. De projecten die eventueel voor het programma inbreidingsprojecten in kansarme buurten voor 1994 in aanmerking komen, moeten nog worden geëvalueerd. Het programma zelf moet dan ter goedkeuring aan mij worden gelegd.

Verder wil ik nog vermelden dat in het kader van het urgentieprogramma voor sociale huisvesting door de raad van bestuur van Domus Flandria volgende projecten in de gemeente Herentals definitief werden goedgekeurd (stand op 7 januari 1994).

Ligging	Initiatiefnemer	Aantal
Herentals (Morkh.-Mispel II)	De Zuiderkempen	5 koopw.
Herentals (Diependaal 3)	Eigen Haard	12 huurw.

**Vraag nr. 60
van 21 december 1993
van de heer W. VERREYCKEN**

Gebeurtenissen van Wuustwezel – Noodzaak van gesprekken tussen landbouwers, milieubekommerden en beleidsmensen

Alvorens binnen enkele jaren subsidies worden gevraagd om nu weggepeste landbouwers terug aan het werk te krijgen, lijkt het me aangewezen dat milieubekommerden, landbouwers en beleidsverantwoordelijken samen aan tafel gaan zitten. Stimuli voor dergelijke gesprekken kunnen mijns inziens best door beleidsmensen worden gegeven, teneinde het “diktaatvermoeden” te verminderen. Zoniet dreigen de dramatische gebeurtenissen van Wuustwezel zich te herhalen in andere gebieden.

Specifiek wat Wuustwezel aangaat moet aandacht worden besteed aan de oorzaak van de boerenverontwaardiging. Het gevoel van rechtsonzekerheid wordt onder meer gevoeld door de Vlarem-opdrachten tot aanpassing van de mestopslagruimte, en de gelijktijdige onmogelijkheid daartoe in waterwinningsgebieden. Ook het mogelijke verlies van investeringen – in geld en in veestapel – is frustratievoedend en bedreigt de toekomst van de bedrijfstak. Drijvend op de stroom van omgevingsbekommernis, misbruiken sommigen de milieuzorg voor (althans volgens de verontwaardigde landbouwers) het veiligstellen van eigenbelangen.

Kan de minister mij zeggen of het voeren van gesprekken tussen de betrokkenen wordt gestimuleerd door zijn diensten ? Werden reeds concrete afspraken gemaakt, en welke waren dat ?

Antwoord

Ik ben het eens met het lid dat er bij de voorbereiding van reglementeringen, in casu milieureglementeringen overleg moet zijn met de verschillende betrokken sectoren. Op het gebied van de twee aangehaalde aangelegenheden bijvoorbeeld – namelijk de mestwetgeving en de Vlarem-reglementering – werden van overheidswege volgende initiatieven genomen om een dergelijk overleg te kunnen realiseren.

Bij de goedkeuring van Vlarem II werd door de Vlaamse regering beslist om een aantal evaluatiecommissies in te stellen die de verschillende onderdelen van Vlarem II in functie van de praktische ervaringen, grondig moesten evalueren. Indien nodig moesten deze commissies voorstellen formuleren tot aanpassing van Vlarem II. Een van deze commissies was subcommissie VI – Dieren en Meststoffen, onder voorzitterschap

van het bestuur Milieuvergunningen. Deze subcommissie had tot doel de hoofdstukken 12 (dieren) en 27 (Mest en Meststoffen) te evalueren. In deze subcommissie zetelden onder andere vertegenwoordigers van de verschillende betrokken overheidsdiensten, het federale ministerie van Landbouw, onderzoeksinstituten, industrie, en de landbouworganisaties (Belgische Boerenbond en Algemeen Boerensyndicaat). De subcommissie heeft haar werkzaamheden afgerond. Momenteel wordt aan de hand van de evaluatieverslagen van de verschillende subcommissies een aanpassing van Vlare II voorbereid.

Wat het mestactieplan betreft, heb ik een brede adviesronde georganiseerd alvorens het plan voor te leggen aan de Vlaamse regering. Hierbij waren onder meer volgende diensten en organisaties betrokken : de vereniging der Varkenshouders (VEVA) , de Beroepsvereniging voor de Kalfsvleessector (BVK), de Beroepsvereniging der Mengvoederfabrikanten, het Instituut voor Natuurbehoud, de Administratie voor Milieu, Natuur en Landinrichting (Aminal), de Mestbank, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) , de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), het Vlaamse Wateroverleg, de Mina-raad en de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek. In de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek zijn vertegenwoordigd : vier leden van de milieubeweging, drie leden van de Belgische Boerenbond, een lid van het Algemeen Boerensyndicaat, vier wetenschappelijke deskundigen, en één lid van respectievelijk het Vlaams Economisch Verbond (VEV), het nationaal Christelijk Middenstandsverbond (NCMV), het ACV en het ABVV.

Verder kan ik ter informatie nog meedelen dat een van de uitgangspunten van het mestactieplan erin bestaat om de verschillende wettelijke instrumenten die een relatie hebben met de mestproblematiek, op elkaar af te stemmen (onder meer Vlare, grondwaterdecreet en mestdecreet).

**Vraag nr. 61
van 21 december 1993
van de heer J. DE ROO**

Sociale woningbouw in de regio Gent-Eeklo – Beschikbare kredieten

Graag had ik een antwoord ontvangen op volgende vragen :

1. Hoeveel kredieten werden er de laatste drie jaar

voor sociale woningen beschikbaar gesteld in de regio Gent-Eeklo ?

2. Hoeveel woningen konden hiermee worden gebouwd, als koopwoning en als huurwoning ?
3. Wat zijn de kredieten in 1993 voor huisvesting in Gent-Eeklo ? Hoeveel woningen kunnen hiermee worden gerealiseerd ?
4. Hoe zullen de beschikbare kredieten worden gespreid over de bestaande huisvestingsmaatschappijen ?

Antwoord

1. In de periode 1990-1992 werden in totaal 936,9 miljoen frank kredieten beschikbaar gesteld voor de opbouw van sociale woningen in de regio Gent-Eeklo. Door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij werden 356,8 miljoen frank leningskredieten aangevend en de sociale huisvestingsmaatschappijen brachten 37,9 miljoen frank eigen middelen in. Daarnaast werden door het Vlaamse Gewest nog rechtstreekse begrotingskredieten vrijgemaakt ten belope van 442,1 miljoen frank.
2. Die investeringen resulteerden in de opbouw van 298 huurwoningen en 69 koopwoningen. In het kader van de inbreidingsprojecten in kansarme buurten werd in 1992 voor de verbouwingen van het rustoord Hoorebeke in Gent tot 56 woningen meer dan 46 miljard frank subsidie voorzien. In het kader van de alternatieve financiering werd in Gent in 1991 een bouwtoelage van bijna 3 miljoen en een huurcompensatie van 70,5 miljoen voor het project Veemarkt van 11 woningen voorzien en een bouwtoelage van 8,7 miljoen en een huurcompensatie van 33 miljoen voor het project Kazemattenstraat van 33 woningen.
3. In 1993 werden 478,9 miljoen frank kredieten vastgelegd voor de regio Gent-Eeklo. In de huursector werden door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij 138,6 miljoen frank leningskredieten en door het Vlaamse Gewest 226 miljoen frank rechtstreekse begrotingskredieten vastgelegd. De sociale huisvestingsmaatschappijen brachten 89 miljoen frank eigen middelen in. Hiermee kunnen 143 huurwoningen worden gerealiseerd. In de koopsector werden voor 25,2 miljoen frank 10 koopwoningen opgestart.
4. In de volgende tabel vindt u de spreiding van de vastgelegde kredieten voor 1993 over de sociale huisvestingsmaatschappijen van beide sectoren.

Sector Verhuring en Beheer

Sociale Huisvestingsmaatschappij	Leningskredieten (mio)	Eigen middelen	Begrotingskredieten (mio)	Totaal (mio)
Eeklo		50,0	57,0	107,0
Volkshaard Gent	78,1	14,2	70,0	162,3
Gentse Maatschappij	22,3		56,4	78,7
Deinze	21,1	24,8		45,9
De Goede Werkmanswoning Gent	17,0		42,7	59,7

Sector Kredietverlening en Verkoop

Het Volk Gent	25,2
----------------------	------

Daarnaast werd in 1993 een subsidiebelofte op basis van het ontwerp gegeven voor de volgende **inbreidingsprojecten** in kansarme buurten :

Sociale Huisvestingsmaatschappij	Gemeente	Woningen	Bedrag (mio)
Volkshaard	Gent	43	72,7
Stad	Gent	20	39,5
Gentse Maatschappij	Gent	30	59,3
Volkshaard	Gent	22	39,8
De Goede Werkmanswoning	Gent	10	13,1
Volkshaard	Evergem	7	14,3

In totaal gaat het over 132 woningen voor een subsidiebedrag van 238,7 miljoen frank.

Tenslotte wil ik nog vermelden dat in het kader van het urgentieprogramma voor sociale huisvesting door de raad van bestuur van Domus Flandria volgende projecten in de regio Gent-Eeklo definitief werden goedgekeurd (stand op 7 januari 1994).

Ligging stad Gent	Initiatiefnemer	Aantal
Visitatiestraat	Stad Gent	4 huurw.
Hippodroomlaan	De Volkshaard	43 huurw.
Koningsdal	De Gentse Haard	8 huurw.
Planetenwijk	De Volkshaard	16 huurw.
Aaigemstraat	Gentse Maatschappij voor Huisvesting	40 huurw.
De Hemptinne	NV Antwerpse Bouwwerken	64 huurw.
Visitatiestraat	Stad Gent	8 huurw.
Excelsior	NV Antwerpse Bouwcoöperatie	181 huurw.

**Vraag nr. 62
van 21 december 1993
van de heer J. DE ROO**

Middelburg- Oost- Vlaanderen – Sanering Stortplaats Coppens

Graag had ik een antwoord ontvangen op de volgende vragen :

1. Hoever zijn de saneringswerken reeds gevorderd ?
2. Hoeveel bedraagt de kostprijs van de saneringswerken ?
3. Is de einddatum van de werken reeds bekend ?
4. Wat gebeurt er met de afgevoerde saneringsresten ?

Antwoord

1. Op 2 augustus 1993 zijn de saneringswerken aangevat. Deze bestaan uit vier onderscheiden fasen.

a. Selectief ontgraven en aanvullen

In functie van de resultaten van de monsteranalyses wordt het terrein opgedeeld volgens verschillende verontreinigingszones. Tezelfdertijd wordt het materiaal op de vereiste plaatsen aangevuld en verdicht en/of afgevoerd naar een daartoe vergunde inrichting.

b. Wegvoeren en verwerken van stortmateriaal

Tijdens het afgraven van het overtollig stortmateriaal (bepaald door het arrest van het Hof van Beroep in Gent van 20 september 1985 en door stedenbouwkundige voorschriften) gebeurt een systematische keuring door de milieudeskundige. In functie van de acceptatiecriteria wordt de verwerkingswijze bepaald.

c. Isoleren en afwerken van de stortplaats

Na het realiseren van de 2 voorgaande fasen wordt er overgegaan tot het isoleren en afwerken van de voormalige stortplaats. Deze isolatiewerken bestaan voornamelijk uit het realiseren van een horizontale eindafrekening met behulp van natriumbentonietmatten met de bijhorende constructies zoals drainageleidingen, afwateringsgrachten, gasontsnappingsschouwen, . . . en uit het plaatsen van een verticale afdichting langs de Verloren Kreek.

d. Landschapsherstel

Een landschappelijke integratie van het terrein in het oorspronkelijk landschap is het sluitstuk van de saneringswerken.

De eerste twee fasen zijn bijna afgesloten. Momenteel wordt het aanwezige materiaal nog verder verdicht om daarna fase drie te kunnen starten.

2. De saneringswerken zijn gegund voor de prijs van 216.259.589,- BEF (exclusief BTW), 262.065.109,- BEF (inclusief BTW en milieuheffingen).
3. De werken zijn gestart op 2 augustus 1993. De uitvoeringstermijn bedraagt 210 werkdagen.
4. Een kleine hoeveelheid afval werd via een sorteercentrum naar een klasse 2- en een klasse 3-deponie afgevoerd. Het grootste gedeelte werd echter naar de klasse 1-deponie Inafzo in Zonnebeke afgevoerd. Voor de afvoer van een kleine hoeveelheid giftig afval naar Sotrenor (Frankrijk) is de administratieve procedure bezig.

**Vraag nr. 63
van 21 december 1993
van de heer J. EEMAN**

Huisvestingsmaatschappijen – Aanwijzing van commissarissen

Er zouden heel wat commissarissen aangesteld of herbevestigd zijn bij de huisvestingsmaatschappijen.

Kan de minister deze lijst meedelen, met vermelding telkens of **het een nieuwe** aanstelling of herbevestiging betreft ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag kan ik het lid meedelen dat **het antwoord, gezien de** omvang van de gegevens, rechtstreeks **zullen** worden overgemaakt.

Vraag nr. 64 van 21 december 1993 van de heer M. DIDDEN

Waterzuiveringsinstallatie in Mechelen-aan-de-Maas - Gebruik als pompstation

De waterzuiveringsinstallatie in Mechelen-aan-de-Maas dateert reeds van vele decennia terug. Er bestaan vele klachten **van** omwonenden met betrekking tot de stank en lucht welke door deze installatie worden voortgebracht.

Blijkbaar hebben de bevoegde instanties bij de Vlaamse Milieumaatschappij de bedoeling dit waterzuiveringsstation nog enkel te gebruiken als pompstation. De afvalwaters afkomstig van Mechelen-aan-de-Maas, die **tot op heden werden gezuiverd** door vermeld station, zouden voor waterzuivering overgepompt worden naar de installatie in Rekem-Lanaken die van recentere datum is.

Is vermelde informatie juist ?

Mocht dit het geval zijn, welk is dan de vooropgestelde datum om de waterzuiveringsinstallatie in Mechelen-aan-de-Maas alleen nog in dienst te houden als pompstation ?

Antwoord

In antwoord op de vragen van het lid kan ik meedelen dat ik in de loop van 1993 aan de NV Aquafin de opdracht gegeven heb om in samenspraak met de Vlaamse Milieumaatschappij — bestuur Exploitatie en Renovatie uiterlijk tegen 1 november 1993 een grondige evaluatie op te maken omtrent de werking en eventuele gebreken van de bestaande zuiveringsinstallaties, pompstations en collectoren. Deze evaluatie had onder meer tot doel het opstellen van een meerjaren renovatieprogramma a rato van ongeveer 1 miljard BEF per jaar. In deze evaluatiestudie met betrekking tot de waterzuiveringsinstallatie in Mechelen-aan-de-Maas maakt de NV Aquafin melding van de onderdimensionering (overbelasting) van het volledige station en de afzonderlijke onderdelen.

Bovendien wordt gesteld dat een verdere studie van de installatie evenals een volledige doorlichting van het aangesloten riolerings- en collectorenstelsel zal noodzakelijk zijn.

Deze studie en bijhorende scenarioanalyse zal moeten toelaten om te kiezen tussen de volgende mogelijkheden :

- sluiten van het station en het afvalwater elders verwerken ;

- de RWZI gedeeltelijk belasten en de rest verpompen naar een andere RWZI ; de RWZI ontmantelen en een nieuwe RWZI bouwen op dezelfde plaats.

Vraag nr. 65 van 21 december 1993 van de heer G. VANLEENHOVE

Grondwaterbeheer - Onduidelijke wetgeving

De ongeremde bebouwing veroorzaakt extra veel verharde oppervlakte bestrating, daken, parkings enzovoort. Het regenwater vloeit dan af via de riool in plaats van in de grond te dringen.

Tegen de verminderde indringing staat een verhoogd oppompen van het grondwater. Het gevolg van dit onevenwicht is een verlaging van de grondwatertafel en verdroging van de beplanting. Dit leidt tot het nog meer oppompen van grondwater met alle gevolgen vandien, tot zelfs het verzakken en scheuren van huizen. Uiteindelijk lijkt het wel een vicieuze cirkel. Een regulerend optreden van de overheid wordt dan ook noodzakelijk. Het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en zijn uitvoeringsbesluit van 27 maart 1985 zou deze problematiek moeten beheersen. De vigerende voorschriften lijken mijns inziens echter onvolledig en zelfs dubbelzinnig.

Eenzijds stelt het uitvoeringsbesluit dat alle grondwaterwinningen van minder dan 96 m³ per dag of minder dan 30.000 m³ per jaar vergunningsplichtig zijn (categorie A)" (Artikel 5 paragraaf 2, 2°). Anderzijds stelt het besluit dat voor een grondwaterwinning van minder dan 96 m³ per dag die minder dan 1 jaar in bedrijf zal zijn geen vergunning vereist is.

1. Hoe kan de vergunninguitreikende instantie of de toezichthoudende instantie weten dat het pompen van grondwater niet langer dan één jaar zal duren ?
2. Bovendien als de aannemer het pompen een paar dagen stilzet of zijn pompen op een andere plaats van het betrokken perceel opstelt, betreft het dan een andere grondwaterwinning ?
3. Welke houding dient de administratie aan te nemen als de pompen vervangen worden door een drainage die mogelijk het grondwater gravitair, waarvoor geen vergunning nodig is, in de riolen doet lopen ?
4. Wat als in een bepaald perceel drie verschillende opdrachtgevers en aannemers pompen, die elk juist onder de grens van 96 m³ water oppompen ? Kan dan niet worden opgetreden ?

Antwoord

Voor een goed begrip is het noodzakelijk te herhalen wat onder "grondwaterwinning" en "één enkele grondwaterwinning" wordt verstaan :

- grondwaterwinning : alle putten, opvangplaatsen, draineerinrichtingen, bronbemalingen, en over het algemeen alle werken en installaties die tot doel of

tot gevolg hebben grondwater op te vangen, met inbegrip van het opvangen van bronnen op het uitvloeingspunt en het tijdelijk of bestendig verlagen van de grondwatertafel ingevolge grondwerken (art. 2, 2° gedachtenstreep van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer) ;

- één enkele grondwaterwinning : die grondwaterwinning die gelegen is op het grondgebied van eenzelfde gemeente en technisch een geheel vormt, waarbij grondwater wordt gewonnen of opgepompt uit eenzelfde watervoerende laag onder het gezag van eenzelfde Vlaamse Executieve houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones).
1. Het feit of het pompen van grondwater (in één enkele al dan niet vergunningsplichtige grondwaterwinning) meer dan één jaar zal duren kan blijken uit het doel van de grondwaterwinning, de aard van de installatie en dergelijke. Het is grotendeels een feitenkwestie. De vergunningverlenende overheid moet zich uiteraard in eerste instantie richten op hetgeen in de aanvraag zelf vermeld staat, op de ontvangen adviezen en desgevallend op de resultaten van het openbaar onderzoek. Voor een vergunde waterwinning is de controle gemakkelijker, gezien uiterlijk dertig dagen vooraleer ze in dienst gesteld wordt de directeur-generaal van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu (thans de AMINAL) per aangetekend schrijven ver-wittigd moet worden. Deze verplichting wordt echter niet steeds nageleefd door de vergunninghouders. Tevens moet ieder natuurlijk of rechtspersoon, die voor zichzelf of voor rekening van derden een grondwaterwinning aanlegt, wijzigt of verbouwt, hiervan melding maken bij de directeur van de provinciale dienst van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (thans provinciale directie van het Bestuur Milieuvergunningen van de Aminoal). Ook deze verplichting wordt onvoldoende nageleefd.
- Op 24 december 1993 heb ik het bestuur Milieu-inspectie de opdracht gegeven om bij controles bijzondere aandacht te besteden aan eventueel illegale oppompingen .
2. Om te oordelen of het betekent dat het om een andere grondwaterwinning gaat na het stilleggen van de pompen gedurende enkele dagen of het opstellen ervan op een andere plaats (voorzover dit technisch mogelijk zou zijn) moet men de definitie van "één enkele grondwaterwinning" beschouwen. Voorzover volgende voorwaarden : één technisch geheel vormen, gelegen zijn op het grondgebied van eenzelfde gemeente, onder het gezag staan van eenzelfde natuurlijk of rechtspersoon en water gewonnen of opgepompt wordt uit eenzelfde watervoerende laag, vervuld blijven is het mij inziens geen andere grondwaterwinning wanneer de pompen enkele dagen stilgelegd worden of verplaatst worden. Het stilleggen van pompen betekent trouwens niet dat de grondwaterwinning niet meer in bedrijf zou zijn.
 3. Ook een gravitaire drainering is een grondwaterwinning (zie definitie) en kan vergunningsplichtig zijn.

4. Er kan steeds worden opgetreden tegen het niet naleven van de bepalingen van het decreet van 24 januari 1984 en zijn uitvoeringsbesluiten. Indien op eenzelfde perceel drie verschillende natuurlijke of rechtspersonen elk onder hun gezag grondwater winnen of oppompen gaat het volgens de definitie van "één enkele grondwaterwinning" om drie afzonderlijke grondwaterwinningen waartegen desgevallend afzonderlijk opgetreden kan worden.

**Vraag nr. 66
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO**

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 23
van 22 december 1993
van de heer L. Pierco
Blz. 245.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid kan ik meedelen dat in toepassing van omzendbrief VE 91/14 dd. 17 juli 1991 een gecoördineerd antwoord verstrekt zal worden door de minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 67
van 21 december 1993
van de heer J. VALKENIERS**

Afvalwaterheffing – Aanpassing van de wetgeving

Zowel de MINA-raad als de SERV hebben begin november een positief advies uitgebracht met betrekking tot de bemerkingen en suggesties van de Koninklijke Federatie van Non-ferro-metalen aangaande de afvalwaterheffing.

Graag had ik van de minister vernomen of hij deze voor het leefmilieu relevante wijzigingen via een nog aan te nemen decreet zal invoeren.

Het gaat om de twee volgende punten :

1. het deltaprincipe zou niet enkel moeten gelden voor de vuilvracht die aanwezig is in het oppervlaktewater dat wordt opgenomen, maar voor de volledige wateropname ongeacht de bron, dus ook regenwater, distributiewater en grondwater.
2. De wegingscoëfficiënten van zware metalen zouden moeten worden herzien zodat de weging van zink en nikkel wordt verlaagd en de weging voor lood verhoogd.

Antwoord

Na een grondige evaluatie van de opmerkingen van de Koninklijke Federatie van Non-ferro-metalen en van het advies opgesteld door de SERV en door de Mina-raad, kan ik op de vraag van het lid het volgende meedelen.

Teneinde de heffing beter af te stemmen op het ecologisch effect dat het lozen van zware metalen mee-brengt, werd in het Programmadecreet 1993 de berekeningswijze van de N_2 -component aangepast. Hierbij werd aan elk zwaar metaal een coëfficiënt overeenstemmend met zijn toxiciteit ten opzichte van het aquatische leefmilieu toegekend. Deze wegingscoëfficiënten werden vastgelegd aan de hand van een uitgebreide literatuurstudie waarbij de gegevens van onder andere *Daphnia Magna* en *Salmo Gairdneri* verzameld werden. Uit deze literatuurstudie volgt dat de acute toxiciteit ten opzichte van aquatische organismen van zink en koper – vertaald in LC50-waarden – van vergelijkbaar niveau is.

De huidige ponderatie wordt duidelijk ondersteund door het rapport Ecotoxicologische Evaluatiestudie afvalwaterheffingsformule zware metalen, opgesteld door het Lisec. Immers, de wegingscoëfficiënten van arseen, cadmium, chroom, koper, kwik en zilver worden – op basis van dit onderzoek – (terecht) aanvaard. In dit onderzoek werd rekening gehouden met zowel de bio-accumulatie als met de acute toxiciteit van de beschouwde zware metalen.

Wat zink en koper betreft, blijkt uit dit onderzoek dat zink (D. Magna : $0,1 < EC50 < 0,8 \text{ mg/l}$; S. Gairdneri : $0,07 < LC50 < 2 \text{ mg/l}$) minder toxisch is dan koper (D. Magna : $0,01 < EC50 < 0,4 \text{ mg/l}$; S. Gairdneri : $0,03 < LC50 < 0,9 \text{ mg/l}$), maar dat de accumulatie – mocr bepaald de bio-concentratie factor – van zink (BCF : 51 – 965) véél hoger is dan die van koper (BCF : 1 – 290). Indien men zowel de acute toxiciteit als de bioaccumulatie in rekening wil brengen, dan is het duidelijk dat op basis van deze argumentatie aan koper en zink eenzelfde gewicht toegekend moet worden.

Eenzelfde redenering kan gevolgd worden voor nikkel en lood uit het rapport van het Lisec volgt duidelijk dat de acute toxiciteit van arseen, chroom, lood en nikkel van dezelfde grootte-orde is (D. magna : $0,5 < EC50 < 8 \text{ mg/l}$; S. gairdneri $1 < LC50 < 55$) . De bio-accumulatie van nikkel (BCF : 47 – 106) is echter beduidend **hoger** dan deze van arseen (BCF : 4).

Het is dan **ook** logisch dat aan nikkel een zwaarder gewicht toegekend wordt. (Voor lood en chroom werden er geen gegevens betreffende de BCF opgenomen in het rapport bij gebrek aan literatuurgegevens.). Bijgevolg kan niet worden ingegaan op de gevraagde wijzigingen in verband met de metalen zink, nikkel en lood.

In het advies van de SERV wordt tevens gesteld dat ook de **door Lisec** voorgestelde N_2 -formule zware gevolgen zou hebben voor bepaalde bedrijfssectoren. Dit dient – volgens de SERV – evenwel opgevangen te worden **door** het invoeren van economische correctie-maatregelen. Hierbij moet worden opgemerkt dat op deze manier **het** regulerend effect van de heffing volledig **ondermijnd** wordt.

In het advies van 4 november 1993 – betreffende de afvalwaterheffing op verontreiniging door zware metalen voor bedrijven – stelt de Mina-raad dat gezien de negatieve effecten dat het lozen van zware metalen (problemen in verband met de werking van de RWZI's, afzetten van het gecontamineerde slib, ver-

wijderen en afzetten van het gecontamineerde baggerslib, . . .) mee brengt, het lozen van deze stoffen via regulerende heffingen – weliswaar gekoppeld aan een accuraat vergunningenbeleid – ontmoedigd moet worden.

Het continue evalueren en aanpassen van de heffingsformule, zoals het door de SERV voorgesteld wordt, is in tegenspraak met de door de industrie zo vaak gehoorde wens inzake voorspelbaarheid van de heffing. Ook de Mina-raad onderstreept in haar advies het belang betreffende de voorspelbaarheid van de heffingen : “De uitvoerbaarheid, politieke haalbaarheid en efficiëntie van het in te zetten instrument hangen op termijn zeer sterk samen met de voorspelbaarheid ervan” (Mina-raad advies inzake het instrument afvalwaterheffing op verontreiniging door zware metalen voor bedrijven).

Gezien art. 35 octies § 1 van de wet van 26 maart 1971 kan het deltaprincipe enkel worden toegepast indien het in een bepaald oppervlaktewater geloosde afvalwater geheel of gedeeltelijk opgenomen werd uit hetzelfde oppervlaktewater. Het opheffen van deze beperking is echter in strijd met het huidig immissiegericht beleid.

Het capteren van water uit een bepaalde waterloop en het opnieuw lozen van het water na gebruik in een andere waterloop kan belangrijke ecologische gevolgen hebben voor de ontvangende waterloop.

Immers, een bedrijf dat water oppompt uit een waterloop en dit water na gebruik terug loost in een andere waterloop, voegt weldegelijk een vuilvracht, bestaande uit de achtergrondvervuiling van het opgenomen water en de vervuiling ten gevolge van de activiteiten van het bedrijf, toe aan de ontvangende waterloop (ongeacht de kwaliteit van de ontvangende waterloop). Dit bedrijf dient bijgevolg een heffing te betalen op de “totaal” geloosde vuilvracht.

Wat het grondwater, regenwater en leidingwater betreft, zijn de concentraties aan vervuulende stoffen zeer klein ; het meten van deze kleine concentraties zal veel meer kosten mee brengen dan dat het deltaprincipe verantwoordt. Bovendien zou, door het uitbreiden van het deltaprincipe naar grondwater, het gebruik van het relatief zuivere grondwater in het productieproces bevorderd worden, wat zeker niet de bedoeling is.

Gezien het advies van de SERV en van de Mina-raad, namelijk dat alleen de door de heffingsplichtige toegevoegde vervuiling belast mag worden, zou de heffingsformule verfijnd moeten worden zodat iedere toevoeging van externe stoffen (microverontreiniging, zouten, . . .) belast wordt.

Zowel de Koninklijke Federatie van de Non-ferrometalen als de SERV hebben bovenstaande argumentatie reeds ontvangen.

Vraag nr. 68
van 22 december 1993
van de heer R. WIERINCKX

Wegeniswerken in Heverlee en Herent – Schade aan voertuigen

Op 11 mei en in het weekend van 22 mei is de bovenlaag van de Naamsesteenweg in Heverlee en de omlei-

ding in Herent, twee gewestwegen, door de niet uitzonderlijke hitte van die tijd gesmolten. Het gevolg hiervan was een hele reeks van schadegevallen, namelijk beschadiging van het lakwerk van wagens, die zich op deze wegen bevonden. Naar verluid hebben vele gedupeerden van dit voorval aangifte gedaan bij de betrokken politiediensten of bij hun verzekeringsinstelling.

De aannemer, uitvoerder van de asfalteringswerken ontkent in een brief aan gedupeerden alle verantwoordelijkheid, omwille van het feit dat hij de werken conform het lastenboek heeft uitgevoerd. Hij schuift de verantwoordelijkheid door naar het Vlaams Gewest.

De gedupeerden kunnen op dit moment geen vergoeding voor hun geleden schade ontvangen omwille van het feit dat de betrokken verzekeringsmaatschappijen niet kunnen bepalen welke partij aansprakelijk is. Gerechtelijke procedures in verband hiermee worden dan ook gestart.

Heeft de minister gegevens over het exacte aantal gedupeerden in deze zaak? Wat is de huidige stand van zaken in dit dossier? Hoe ligt de aansprakelijkheid van het Vlaams Gewest in deze gevallen? Welke maatregelen zal de minister nemen zodat betrokken personen schadeloos kunnen worden gesteld?

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vragen kan ik meedelen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 85
van 7 januari 1994
van de heer L. BARBE

Afdeling Wetgeving Raad van State – Raadpleging

De afdeling wetgeving van de Raad van State wordt overspoeld met werk. Meer en meer worden ook spoedadviezen gevraagd (binnen de 3 dagen). Daardoor wordt de normale afwikkeling van de gewone zaken verstoord en wordt de kwaliteit en de volledigheid van de adviezen bedreigd.

1. Kan de minister mij meedelen voor hoeveel ontwerpen van decreet respectievelijk uitvoeringsbesluiten hij aan de Raad van State advies heeft gevraagd :
 - binnen de 3 dagen ;
 - zonder een termijn te bepalen ;
 - binnen een termijn overeengekomen tussen de Raad en de minister? (graag gegevens voor 1992 en 1993)
2. In welke mate werd bij de adviezen gevraagd binnen de 3 dagen de hoogdringendheid gemotiveerd?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid kan ik meedelen dat in toepassing van omzendbrief VE 91/14 van

17 juli 1991 een gecoördineerd antwoord verstrekt zal worden door de minister-president van de Vlaamse regering.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 62
van 15 december 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gooik – Kruispunt De Statie

Uw plannen om heel wat kruispunten veilig te maken met rotonden in plaats van verkeerslichten is een goed initiatief.

Het kruispunt De Statie in Gooik is niet veilig, noch voor de voetgangers, noch voor de automobilist die de Edingsesteenweg wil oprijden.

Het is noodzakelijk dat er iets gedaan wordt aan het kruispunt De Statie.

1. Wanneer zal er worden overgegaan tot de beveiliging van dit kruispunt?
2. Zal dit gebeuren via de plaatsing van verkeerslichten of bestaan er plannen om een rotonde aan te leggen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mee te delen dat het kruispunt De Statie in Gooik gelegen is in de provinciale baan N 285.

Het bewuste kruispunt valt derhalve niet onder de bevoegdheid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 65
van 15 december 1993
van de heer F. VERMEIREN

Nieuwe CAO voor het gemeentelijk personeel – Verklaringen over bijkomende vergoedingen

Aan de Vlaamse gemeentebesturen werd door de minister de Krachtlijnen in verband met een Nieuw Personeelsbeleid overgemaakt. Hierin is onder meer sprake van het afschaffen van alle bijzondere vergoedingen. Dit werd trouwens bevestigd op de talrijke colloquia georganiseerd onder de auspiciën van de diensten van het departement.

Naar aanleiding van de besprekingen in verband met een nieuwe CAO voor het gemeentelijk personeel en de opmerkingen die daarbij werden gemaakt, heeft een kabinetsmedewerker van de minister te verstaan gegeven dat wanneer de weddeschalen te laag blijken te

zijn, “er andere oplossingen mogelijk zijn, zoals bijvoorbeeld het **toekennen van** bijkomende vergoedingen” (**Het Nieuwsblad van 23 november 1993**).

Wat is **de betekenis** van een dergelijke verklaring ?

Onder **welke voorwaarden** kunnen deze bijkomende vergoedingen worden toegekend ? Vallen die niet onder de **onderrichtingen vervat** in de bovenvermelde krachtlijnen ?

Antwoord

Overeenkomstig het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 mogen toelagen en vergoedingen in geen geval worden beschouwd als een aanvulling op de wedde, ingeval een gemeentebestuur de weddeschaal te laag acht. Toelagen **en** vergoedingen moeten dus beperkt worden tot diegene die genoemd werden in de krachtlijnen.

Met de door het lid geciteerde uitspraak werden geen andere vergoedingen bedoeld dan deze vermeld in de krachtlijnen.

In concreto zijn dit de toelagen en de vergoedingen die op dit ogenblik bij wet, besluit of circulaire toegelaten zijn met uitsluiting van de diplomavergoeding die in de krachtlijnen niet meer behouden werd.

Vraag nr. 68 van 16 december 1993 van de heer R. WIERINCKX

Hinderlijke inrichtingen — Probleem van verplaatsbare installaties

De Vlaremreglementering verbiedt de geluidshinder van koelinstallaties op voertuigen. Deze reglementering is echter beperkt tot voertuigen op privé-terrein, maar is niet van toepassing op diezelfde voertuigen, in dezelfde toestand, die zich op de openbare weg bevinden.

Vaak gebeurt het dat dergelijke voertuigen geparkeerd worden op de openbare weg om aldus de beperkingen van de Vlaremreglementering te kunnen ontlopen.

Het vastleggen van produktnormen kan geluidshinder van motoren indijken, maar deze normen hebben geen betrekking op de geluidshinder die veroorzaakt wordt door in casu een koelinstallatie op bijvoorbeeld een vrachtwagen.

Gemeentelijke politiereglementen kunnen geluidshinder alleen boven een bepaald niveau verbieden, wat in de meeste gevallen niet voldoende is.

Mijn vraag aan de minister is de volgende :

Op welke wijze kan de gemeentelijke overheid de hinder van de bovenvermelde voertuigen aan banden leggen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

Het artikel 135 van de nieuwe gemeentewet vormt de basis voor een algemene bevoegdheid van de gemeenten om op hun grondgebied politiereglementen uit te vaardigen inzake de zindelijkheid, de gezondheid, de veiligheid en de rust op openbare wegen.

De gemeenten kunnen echter slechts gebruik maken van deze algemene reglementerende bevoegdheid, voor zover een bepaalde aangelegenheid niet bij wet of decreet werd toevertrouwd aan een hogere overheid.

Uit het bestaan van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder kan niet zonder meer worden afgeleid dat de gemeenten op dat vlak onbevoegd zouden zijn, vermits het hier een raamwet betreft. In artikel 13 van deze wet wordt trouwens expliciet gesteld dat de wet zelf geen afbreuk doet aan de bevoegdheden van de gedecentraliseerde overheden.

De gemeenten zijn dan ook slechts onbevoegd wat de vormen van geluidshinder betreft die door de uitvoeringsbesluiten van de wet betreffende de bestrijding van de geluidshinder geregeld zijn, hetgeen voor de door het lid aangehaalde problematiek niet het geval is.

Wat betreft de Vlarem-reglementering, zijn enkel vrachtwagens met koelinstallaties, gestald op parkeerterreinen ingericht voor drie of meer voertuigen, onderworpen aan de beperkingen betreffende het geluidsniveau die worden opgelegd door het Vlarem II.

Een federale en/of regionale regelgeving inzake vrachtwagens met een koelinstallatie geparkeerd langs de openbare weg is uiteraard het meest aangewezen om de hinder van de bovenvermelde voertuigen aan banden te leggen. Bij uitblijven van een dergelijke reglementering kunnen de gemeenten bij wege van een politiereglement normen ter zake uitwerken.

De gemeenten kunnen zich hierbij laten inspireren door de normen en maatregelen die in het Vlarem II vervat zijn, met name in de afdeling II van hoofdstuk II en in art. 399.

Vraag nr. 71 van 16 december 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Verkeersboeten — Alternatieven

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 36 van 23 november 1993 in verband met de verdeling van verkeersboeten over de gewesten stelt de minister dat in de toekomst dient te worden gezocht naar alternatieve sancties waarvan de inkomsten aan de gewesten toekomen. Kan de minister mij meedelen aan welke alternatieve sancties hij denkt ? Heeft hij hieromtrent reeds enig overleg gepleegd met de andere gewesten en/of de federale overheid ?

Wat bedoelt de minister met “in de toekomst” ? Kan hij hiervoor enige termijn vooropstellen ?

Antwoord

Gelet op de recente staatshervorming van 16 juli 1993 kunnen de Gewesten de niet-naleving van hun bepalingen strafbaar stellen en de straffen wegens die **niet-naleving** bepalen. De bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek zijn hierop van toepassing, behoudens de uitzonderingen die voor bijzondere inbreuken kunnen worden gesteld. Anderzijds wordt het gewest bevoegd voor het juridisch stelsel van de land- en waterwegen. Dit laat de decreetgever toe om onder meer alternatieve sancties in te voeren. Daar echter de nieuwe bepalingen in de bijzondere wet aanleiding geven tot bepaalde onverenigbaarheden met de federale wetgeving werd een juridisch-technische werkgroep opgericht tussen de drie gewesten inzake de bevoegdheden Leefmilieu, Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening en het Ministerie van Justitie ten einde de gevolgen van deze nieuwe mogelijkheden te onderzoeken.

Een voorbeeld van alternatieve sanctie kan zich bijvoorbeeld voordoen bij de problematiek van de te hoge lasten.

Door de installatie van de weegbruggen is gebleken dat dit een ernstig probleem is. Overladen vrachtwagens geven aanleiding tot spoorvorming wat een ernstig gevaar betekent voor de veiligheid en enorme implicaties heeft op de kostprijs voor het onderhoud van de wegen. Naast de penale boeten, waarvan de opbrengst toekomt aan de federale overheid, kan men denken aan een bijdrage die de overtreder zou moeten betalen voor de schade die hij veroorzaakt aan het wegdek en een herkeuring van de wagen. Indien naast deze straffen de pakkans ook reëel is en er voldoende controle bestaat, zal de vrees voor deze overtreding ernstig toenemen.

Vraag nr. 77 van 22 december 1993 van mevrouw M. VOGELS

Belasting op het gratis verspreiden van huis-aan-huis-reclamedrukwerk - Autonomie van de gemeenten

Waar eerst een omzendbrief van de gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden de gemeenten (behalve deze in precare financiële situatie) verbood om een belasting te heffen op het gratis verspreiden van huis-aan-huis-reclamedrukwerk, heeft de minister in juni 1992 de gemeente wel toelating gegeven om belasting te heffen. De minister ging daarbij uit van een nobel principe : autonomie van de gemeenten om zelf het voorwerp van hun belastingsheffingen te bepalen (uiteraard binnen de perken van de wet). Maar tegelijkertijd beknotte de minister deze autonomie door een maximumbedrag te stellen. Een maximumbedrag dat duidelijk aantoont dat de minister de belastingen op gratis verspreid drukwerk puur als een vorm van inkomsten voor de gemeenten beschouwt : per folder, blad, kaart enzovoort mag slechts 25 centiemen belasting geheven worden “gelet op de economische noodzaak”, waarmee dan vooral de belangen van de drukkerijen worden bedoeld.

Op deze manier kan een gemeente geen eigen bepalingen opnemen zoals : grote en kleine bedragen afhankelijk van de grootte van het reclamedrukwerk, al dan niet redactionele tekst, tenzij men nog minder dan 25 centiemen per exemplaar gaat vragen. Bovendien is met de hele ecotakdiscussie duidelijk geworden dat het terugdringen van papierconsumptie dringend nodig is, maar pas mogelijk wordt als de gevraagde heffing voldoende hoog is. De verantwoordelijkheid van de gemeente inzake afvalverwerking is zeer groot. Steeds meer wordt de gemeentelijke begroting belast door de kost voor verwerking van het huishoudelijk afval. Vanuit een ruime visie op de autonomie van de gemeente kan het dan ook niet de bedoeling zijn de gemeenten te beletten een eigen fiscale politiek te voeren met als doel hun gemeentelijke afvalberg te reduceren.

Als de minister uitgaat van de autonomie van de gemeenten om zelf het voorwerp van hun belastingsheffing te bepalen, moeten dan de financiële beperkingen tot 25 centiemen per folder, wat de belasting op huis-aan-huis-reclame betreft, niet worden opgeheven ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op vraag nummer 148 van 10 februari 1993 (Vragen en antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 9 van 8 maart 1993, blz 424) van de heer Ramoudt waarin de algemene principes met betrekking tot de omzendbrief van 31 juli 1992 reeds werden toegelicht.

Ik herhaal dat de gemeenten in principe de aard en het bedrag van de belastingen bepalen, uiteraard binnen de grenzen vastgesteld door de wet. Hun besluiten zijn wel onderworpen aan het decretaal georganiseerde administratief toezicht.

Omzendbrieven bevatten algemene richtlijnen en aanbevelingen ten behoeve van de gemeenten. Ze kunnen zowel betrekking hebben op beleidsmatige aspecten als de houding meedelen die de toezichthoudende overheid zal aannemen ten aanzien van de individuele beoordeling van de getroffen besluiten.

Ik wens de aandacht erop te vestigen dat via de omzendbrief initiatieven gestimuleerd worden waarbij alle betrokkenen, namelijk gemeenten, uitgevers en verdelers samenwerken en overeenkomsten sluiten om de vervuiling door papier te beperken.

Uiteindelijk lijkt dat inderdaad de meest efficiënte oplossing met betrekking tot de milieubelasting van de verspreiding. Ik heb het sluiten van zulke vrijwillige overeenkomsten uitdrukkelijk willen stimuleren door in de omzendbrief modaliteiten voor te stellen waaronder in die omstandigheden vrijstellingen van belasting kunnen worden ingebouwd.

De gemeenten zijn vrij om de belastingmodaliteiten uit te werken op voorwaarde dat de algemene beleidslijn van de omzendbrief wordt nageleefd. De omzendbrief spoort de gemeenten in dat kader dan ook aan om met de betrokken sectoren te onderhandelen ten einde een oplossing te zoeken voor dit specifieke afvalprobleem.

Ik wens in eerste instantie op basis van de concrete ervaringen en resultaten de toepassing van de omzend-

brief van 31 juli 1992 te evalueren. Een veralgemeende toepassing van een hogere aanslagvoet dan vermeld in de omzendbrief kan inderdaad belangrijke economische gevolgen hebben voor de desbetreffende sector.

Een eventuele aanpassing van de omzendbrief kan enkel het gevolg zijn van een ernstige evaluatie.

Vraag nr. 79
van 22 december 1993
van de heer J. DE MOL

Voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan - Afwijkingen in functie van de landbouw

In artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 september 1993 tot uitvoering van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw wordt gesteld: "de in artikel 1 van dit besluit vermelde verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op aanvragen die betrekking hebben op het houden van dieren met de bijhorende installaties, opslagplaatsen en bedrijfswoning."

1. Naar **wij** vernomen hebben werd bij de voorbereiding gesteld dat "om misbruiken (bv. **manèges**) uit te sluiten wordt . . . overeengekomen expliciet te vermelden dat die uitzondering slechts geldt "in functie van de landbouw"" . Is deze bepaling in artikel 2 dan vergeten en is een aanpassing van dit besluit niet wenselijk ?
2. Daarenboven werd bij de voorbereidende bespreking van artikel 2 ook het volgende overeengekomen: "Wat de uitzondering voor het houden van dieren met de daarbij horende installaties en opslagplaatsen aangaat, wordt verduidelijkt dat het hier in feite gaat om bestaande landbouwbedrijven, die enkel om milieu-technische redenen uitbreiden (mestopslag) ."

Kan **de** minister **deze** interpretatie die steunt op de voorbereidende werken, bevestigen ?

Antwoord

Bij lezing van het besluit van 30 september 1993 tot uitvoering van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw stel ik vast dat de tekst van artikel 2 ervan als volgt luidt: "De in artikel 1 van dit besluit **vermelde verbodsbepalingen** zijn niet van toepassing op aanvragen die betrekking hebben op aanvragen die betrekking hebben op het houden van dieren, voor landbouwdoeleinden, de bijbehorende installaties, opslagplaatsen en bedrijfswoning".

Uiteraard **gaat het om bestaande** bedrijven, aangezien deze in de bestemmingszones opgesomd in het uitvoeringsbesluit als zonevreemde bedrijven te beschouwen zijn. Oprichting van nieuwe bedrijven is uitgesloten in dergelijke bestemmingszones.

Voor **bestaande** bedrijven is dan een punt b), **de vierde** alinea, **van het** artikel 79 van toepassing. De **in de**

voorbereiding overeengekomen bepalingen zijn dus wel degelijk opgenomen, hetzij in het decreet zelf, hetzij in het uitvoeringsbesluit. Derhalve zijn er, op dit vlak, geen redenen om het besluit aan te passen.

Vraag nr. 81
van 22 december 1993
van mevrouw M. VOGELS

Stopzetting van werken - Maatregelen tot instandhouding

Tegen beslissingen van de gemachtigde ambtenaar tot stopzetting van werken, die zonder of tegen de bouwvergunning in worden uitgevoerd, kan beroep aangetekend worden bij de rechtbank zetelend in kortgeding.

De rechter kan, gevat door een dergelijk beroep, bezwarende maatregelen uitspreken die tot doel hebben het instandhouden van het gebouwde in afwachting van de beslissing ten gronde door de administratie. Noch onze wetgeving, noch de verslagen van de parlementaire werkzaamheden definiëren ter zake duidelijk wat dient te worden verstaan onder instandhouding.

Hoe dient de notie instandhouding te worden begrepen. Wordt onder instandhouding ook begrepen het gewoon voortbouwen, het leggen van het dak, het steken van vensters . . . ? Kan dit geïnterpreteerd worden als "het gewoon verder zetten van de werkzaamheden, op eigen risico" ?

Antwoord

De wetgever zelf heeft uitdrukkelijk de voorzitter in kortgeding aangewezen om een overheidsbevel eventueel te sanctioneren. Zo stelt inderdaad artikel 68 van de stedenbouwwet dat het bevel tot staking van de werken door de voorzitter kan opgeheven worden.

De rechtspraak inzake kortgeding in de stedenbouwzaken is nog vrij uiteenlopend.

De voorzitter in kortgeding beslist echter enkel over de wettelijkheid en de wenselijkheid van het schorsingsbevel zonder definitief over de onwettigheid van het bouwen te beslissen. De rechter in kortgeding loopt derhalve niet voorop op de burgerlijke rechter of strafrechter. **In die zin beslist** hij dus niet ten gronde.

De tenuitvoerlegging van het kortgeding-vonnissen houdt geen verplichting in voor de partij die ze heeft bekomen. Zij is slechts een mogelijkheid waaraan kan worden verzaakt. Zij geschiedt op risico van deze partij.

Vraag nr. 82
van 30 december 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Wegen- en rioleringswerken - Verrekening van de subsidies in de verhaalbelasting

Door een gemeentebestuur worden vaak werken uitgevoerd aan wegen en rioleringen waar voor een gedeelte **der werken** een beroep kan worden gedaan op een subsidie van een overheid.

Indien een gemeentebestuur een beroep doet op zulke subsidie en indien nadien verhaalbelastingen worden ontvangen voor de uitgevoerde werken, heeft het bestuur dan het recht om het gedeelte subsidie mee op te nemen in de berekening van de verhaalbelasting ?

Antwoord

Het totaalbedrag van de verhaalbare uitgaven bij wegen- of rioleringswerken moet berekend worden ongeacht eventuele subsidies die aan de gemeente worden verleend.

In het tegenovergestelde geval zouden de subsidies immers uitsluitend ten goede komen aan de aangelande belastingplichtige eigenaars en niet aan de algemeenheid van de gemeente, voor wie ze bestemd zijn.

Onderrichtingen in die zin werden verstrekt bij omzendbrief van 13 september 1961. De huidige verdeling van subsidies via trekkingsrechten uit het investeringsfonds brengt deze redenering niet in het gedrang.

De gemeenteraden kunnen uiteraard wel vrij beslissen of zij het totale bedrag van de verhaalbare uitgaven volledig, of slechts ten belope van een bepaald percentage verhalen bij wege van verhaalbelastingen.

Vraag nr. 84
van 30 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Tervuren – Naleving van de taalwetgeving

De NAVO zou onlangs haar tevredenheid hebben uitgedrukt over de taalfaciliteiten die de internationale gemeenschap in Tervuren geniet.

Zo zou het Schepencollege van Tervuren een dienstnota hebben verstrekt aan het loketpersoneel van de gemeente om hen ertoe aan te zetten de vreemdelingen zoveel mogelijk in hun moedertaal te woord te staan.

Is de minister op de hoogte van dit initiatief ?

Meent hij dat zoiets toelaatbaar is ?

Heeft hij het gemeentebestuur van Tervuren er reeds op gewezen dat de taalwetgeving dient te worden nageleefd ?

Antwoord

De vraag van het lid heeft blijkbaar een specifieke en individuele aangelegenheid op het oog en het initiatief ad hoc is mij niet bekend.

Ik vraag de vice-gouverneur van de provincie Brabant dan ook hieromtrent een onderzoek in te stellen.

De resultaten ervan zullen rechtstreeks aan het lid worden meegedeeld.

Vraag nr. 93
van 7 januari 1994
van de heer L. BARBE

Zie :
 Minister Vice-president van de Vlaamse regering

Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 85
 van 7 januari 1994
 van de heer L. Barbé
 Blz. 255.

Antwoord

1. Telkens een ontwerp van decreet of reglementair besluit werd voorgelegd aan het advies van de Raad van State werd een termijn overeengekomen tussen de Raad en mijzelf.
2. Hierop werden twee uitzonderingen gemaakt :
 1. het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten ;
 2. de drie samenhangende mini-decreten inzake Ruimtelijke Ordening (opvulregel, mini-decreet en zonevreemde bedrijven).

De hoogdringendheid werd hier omstandig gemotiveerd.

Vraag nr. 102
van 14 januari 1994
van de heer A. SCHELLENS

Onderhoud van de autowegen – Gedeeltelijke financiering door privé-bedrijven

Op initiatief van de minister werden plannen opgesteld om het onderhoud van de bestaande autowegen gedeeltelijk te financieren door privé-bedrijven, die in ruil hiervoor hun logo op reclameborden mogen aanbrenge.

1. Hoeveel bedrijven in Vlaanderen hadden hiervoor reeds belangstelling ?
2. Graag ontvang ik een overzicht van de bedrijven in het arrondissement Leuven.
3. Hoeveel brengt dit systeem op voor 1993 ?

Antwoord

Bedoeling is op officiële dienstborden van de Wegenadministratie nieuwe dienstverlening en informatie van de overheid kenbaar te maken aan de burger-weggebruiker. Hierbij wordt de mogelijkheid voorzien dat bedrijven blijk geven van het "goedburgerschap" door het plaatsen van (enkel) hun logo en een financiële ondersteuning.

In 1993 werd een proefperiode gestart. Tien borden werden geplaatst waarop de Vlaamse Wegentelefoon 078/11.22.66 (groen nummer) en de Nethheidsaktie op de Autowegen werden aangekondigd. Zeven bedrijven (waarvan geen uit het arrondissement Leuven) ondersteunden de mentaliteit van netheid op de autowegen ; de opbrengst bedroeg 12,1 miljoen BEF.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 37
van 13 december 1993
van de heer H. MARSOUL

Archiefbeheer – Verruiming van de benaming

Volgens de adviezen van de Raad van State op de wetsvoorstellen Hancké en Bertouille is het archiefbeheer **een gemengde materie** federale staat - gemeenschappen. Volgens het jaarverslag 1992 van de Raad van het Cultuurbeheer in Nederland trok minister d'Anconna in 1992 2,8 miljoen gulden uit voor subsidiëring van archiefdiensten (voornamelijk Stichting Centraal Bureau voor Genealogie) en 0,3 miljoen gulden voor subsidies voor het archiefwezen (vragen van gemeenten, streekarchivariaten en dergelijke, voor middelen voor bewaring van archiefmateriaal en voor de aanvraag van de gemeente Dordrecht voor een beeldplaatsproject).

Volgens de begroting 1994 is 50 miljoen frank voorzien voor subsidies aan de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra.

Kan de minister mij meedelen of hij de benaming zal verruimen tot openbare en privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra ? Zullen desgevallend ook de kredieten worden verhoogd, tot bijvoorbeeld 60 miljoen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mee te delen dat het decreet van 27 juni 1985 betreffende de subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra niet voorziet in een subsidiëring van openbare Nederlandstalige archief- en documentatiecentra.

Het is niet de bedoeling dit decreet uit te breiden naar de openbare Nederlandstalige archief- en documentatiecentra.

Vraag nr. 40
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 23
van 22 december 1993
van de heer L. Pierco
Blz. 245.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mee te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande,

minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 49
van 7 januari 1994
van de heer L. BARBE

Zie :
Minister Vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 85
van 7 januari 1994
van de heer L. Barbé
Blz. 255.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mee te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 34
van 15 december 1993
van de heer M. MAERTENS

Sexueel geweld binnen onderwijsinstellingen – Onderzoek en preventie

Buitenlandse onderzoeken wijzen op een onvermoed gebruik van sexueel geweld door mannelijke universiteitsstudenten t.a.v. studentinnen. In Amerika werden voor dit probleem zelfs speciale preventieve programma's opgezet. Sexueel geweld door mannelijke leerkrachten t.a.v. vrouwelijke scholieren is een thema dat geregeld naar voren komt bij meisjes. Registratie van en opvang voor deze feiten is noodzakelijk.

Werd in Vlaanderen al onderzoek verricht naar de mate waarin deze vorm van geweld voorkomt binnen de onderwijsinstellingen van de drie niveaus, zowel van leerkrachten en gezagsfiguren t.a.v. leerlingen/scholieren en studenten als van leerlingen/scholieren of studenten t.a.v. elkaar. Welke waren daar de resultaten van, en wat werd door de minister ondernomen om dit tegen te gaan ?

Antwoord

De mate waarin gevallen van sexueel geweld in Vlaamse onderwijsinstellingen bekend is, wijst er niet op dat dit fenomeen, meer dan binnen andere sociologische omgevingen, zou kunnen worden gedefinieerd als een maatschappelijke problematiek die bijzondere structurele aanpak en registratie vereist.

De aandacht van het lid wordt er niettemin op gevestigd dat binnen het onderwijs een groeiend belang wordt gehecht aan de vorming tot relatiebekwaamheid van jongeren in het algemeen, en hun sexuele vorming in het bijzonder. Onder meer stimuleert dit ongetwijfeld ook de weerbaarheid tegen sexueel geweld.

In dat kader werden de laatste jaren vanuit het departement Onderwijs een aantal onderzoeken gesubsidieerd die sexuele vorming en de relatiebekwaamheid van jongeren tot doel stellen.

In 1991 :

Van Oost, P., Opvoeden tot relatiebekwaamheid. Universiteit Gent ;

Van Den Bergh, O., Preventie van riskant sexueel gedrag bij jongeren van het middelbaar onderwijs. KU Leuven ;

Vettenburg, N., Walgraeve, L., Opvoeden tot relatiebekwaamheid. Samenwerking tussen Onderwijs en Welzijnswerk. KU Leuven ;

Libotton, A., Relatievorming en sexuele opvoeding. VU Brussel.

In 1993 :

Vettenburg, N., Walgraeve, L., Opvoeden tot relatiebekwaamheid. Samenwerking tussen Onderwijs en Welzijnswerk. KU Leuven ;

Burggraeve, R., Antropologische en ethische perspectieven m.b.t. een integraal opvoedingsproject voor relatiebekwaamheid en zinvolle seksualiteitsbeleving in het secundair onderwijs. KU Leuven.

**Vraag nr. 35
van 16 december 1993
van de heer J. EEMAN**

Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening – Eigen sociale overeenkomst en personeelsbezetting

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) is niet alleen gebonden door de intersectorale overeenkomst 1992-1994 die van toepassing is op alle overheidsdiensten, maar ook door de eigen sociale overeenkomst 1990-1992.

1. Wat houdt deze eigen sociale overeenkomst in ?
2. Wat is de personeelsbezetting bij de VMW, per niveau,
 - a. voor de centrale diensten en de regionale diensten ;
 - b. volgens de aard van werving, te weten statutairen, contractuelen, gesco's enzovoort ?

Antwoord

1. Wat het eerste punt van bovengenoemde vraag betreft, kan ik het lid het volgende meedelen.

De sociale overeenkomst voor de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening 1990-1992 stelt voor de personeelsleden van de VMW vast

- 1.1. op 1 december 1990 :

- een omzetting en verhoging van de produktiviteitspremie in een weddecomplement van 5.200 BEF/maand (indexeerbaar vanaf 1 december 1990) ;
- een verhoging in de vorm van een weddecomplement a rato van 3 percent van de basiswedde aan index november 1990 (indexeerbaar vanaf 1 december 1990).

- 1.2. op 1 december 1991 :

- een verhoging in de vorm van een weddecomplement van 2 percent van de basiswedde aan index van november 1990 (indexeerbaar vanaf 1 december 1991) ;
- een speciaal weddecomplement van 40.000 BEF/jaar voor de titularissen van een ambt met weddeschaal 1113 (indexeerbaar vanaf 1 december 1991) ;
- een verhoging van de vergoeding voor nachtprestaties tot 40 BEF/uur voor personeelsleden die occasioneel nachtprestaties verrichten en die niet in aanmerking komen voor de vergoedingen voor wacht- of piketdienst (indexeerbaar vanaf 1 december 1991) ;
- een verhoging van de vergoeding voor gevaarlijk, ongezond en hinderlijk werk tot 40 BEF/uur (indexeerbaar vanaf 1 december 1991) ;
- het optrekken van de bevorderingsmogelijkheden in niveau 4 tot 34 percent in rang 44.

- 1.3. op 1 december 1992 :

- een verhoging in de vorm van een weddecomplement van 2 percent van de basiswedde aan index november 1990 (indexeerbaar vanaf 1 december 1992).

- 1.4. De weddecomplementen van 2 percent op 1 december 1991 en van 2 percent op 1 december 1992 worden in voorkomend val geïmputeerd ten belope van 2 percent – dit is telkens 1 percent per 1 december 1991 en 1 percent per 1 december 1992 – op de resultaten van de eventuele intersectorale in Comité A.

- 1.5. De weddecomplementen worden niet in aanmerking genomen voor de pensioenberekening noch voor de bepaling van de eindejaarstoelage of vakantiegeld. Er worden noch werkgevers- noch werknemersbijdragen voor de pensioenkas op aangerekend.

Er weze opgemerkt dat de sociale overeenkomst voor de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening dus uitsluitend weddecomplementen betreft terwijl de intersectorale overeenkomst aanpassingen van de weddeschalen betreft.

Ter uitvoering van beide overeenkomsten werden intussen de intersectorale verhogingen van 1 percent

op 1 november 1991 en 1 percent op 1 november 1992 in mindering gebracht op de respectieve weddecomplementen van de sociale overeenkomst van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, toegekend op respectievelijk 1 december 1991 en 1 december 1992.

2. Wat het tweede punt van bovengenoemde vraag betreft, wens ik het lid te verwijzen naar de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, die het toezicht uitoefent op de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

Vraag nr. 36
van 16 december 1993
van de heer M. MAERTENS

Opleiding psychotherapeuten – Seksuele omgang van leraren met studenten

In sommige opleidingsinstituten voor psychotherapeuten is het niet ongebruikelijk dat de opleider seksuele omgang heeft met studenten. Het is nodig te onderzoeken in hoeverre hierdoor de weg vrij gemaakt wordt voor later seksueel misbruik van cliënten door de afgestudeerde therapeut.

1. Werd er in Vlaanderen al onderzoek gedaan naar :
 - a. de ethische vorming van aankomende hulpverleners, zeker wat het gebruik van seksuele **grensoverschrijdingen** betreft ;
 - b. de ethiek binnen de opleidingsinstituten voor medici, psychologen, psychotherapeuten, zeker wat het gedrag jegens vrouwen en kinderen betreft ?
2. Wat waren er de eventuele resultaten van, en welke beleidsopties heeft de minister ter zake genomen ?

Antwoord

Er zijn mij geen objectieve indicaties bekend dat inzonderheid sommige opleidingen voor psychotherapeuten aanleiding zouden kunnen geven tot de misbruiken die het lid suggereert, en die derhalve reden zouden zijn om in dit verband specifiek onderzoek te verrichten.

De vorming met betrekking tot het aanpakken en voorkomen van ongewenste intimiteiten en sexueel geweld verkeert nog in volle uitbouwfase. Zo wordt er recent vanuit de permanente vorming van de KU Leuven een vormingspakket aangeboden voor **vertrouwenspersonen** die werden aangesteld in het kader van het KB van 18 september 1992 betreffende de bescherming van de werknemers tegen ongewenst sexueel gedrag op het werk.

Men kan verwachten dat in het kielzog daarvan verschillende instellingen en vormingsinstituten meer werk zullen maken, te voorzien in een training betreffende de benadering van en de houding tegenover ongewenste seksuele intimiteiten voor medische, psychologische en **sociale** hulpverleners.

Vraag nr. 37
van 16 december 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Betwisting in verband met wedden – Rechtsvorderingen

Het is niet abnormaal dat als gevolg van vergissingen, verkeerde informatie of interpretatie vooral over uitbetaalde wedden, betwisting bestaat.

Behoudens regeling na overleg, zullen de rechtbanken uitspraak doen, als het gaat om individuele rechten.

1. Hoeveel dossiers bij de rechtbanken aanhangig zijn, met aanduiding van de Vlaamse Gemeenschap als eiseres of verweerster ?
2. Welk is het totaalbedrag dat van de Vlaamse Gemeenschap gevorderd wordt ?
3. Wat is het totaalbedrag dat de Vlaamse Gemeenschap vordert in verband met wedden, dus ten laste van personeel of gewezen personeel ?
4. Indien, na een definitief vonnis of arrest de Vlaamse Gemeenschap veroordeeld is, binnen welke termijn wordt het bedrag uitbetaald aan de eiser die in het gelijk werd gesteld ?
5. Er zijn gevallen waarin uitbetaling lang op zich laat wachten. Wat is daarvan meestal de reden ? Worden de betrokkenen — in casu diegenen die door hoven of rechtbanken een vonnis hebben bekomen dat tot betaling verplicht — wel omstandig ingelicht indien redenen van thesaurie of anderen onmiddellijke betaling onmogelijk maken ?
6. Is het zo dat bij laattijdige betalingen niet steeds de volledige interest wordt uitbetaald ? Waarom niet ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat er binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (met uitzondering van het departement onderwijs), alleen bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur één zaak bekend is die door een ambtenaar bij de rechtbank aanhangig is gemaakt om uitbetaling van wedde te bekomen.

Aangezien het om een betwisting inzake toegekende geldelijke anciënniteit gaat, is het op dit ogenblik niet mogelijk een bedrag op te geven.

Voorts is het niet mogelijk te antwoorden op de rest van de vragen aangezien er in voormelde zaak nog geen definitieve rechterlijke uitspraak voorhanden is.

Wat het departement onderwijs betreft kan ik het volgende meedelen :

1. In 1993 werden 19 zaken inzake weddebetwistingen met de Vlaamse Gemeenschap als verweerster, bij de rechtbanken ingeleid. Het betreft gedingen ingeleid door personeel uit het onderwijs. Door ambtenaren werden geen gedingen ingeleid.

Grosso modo handelen die gedingen over het volgende toepassing van de (volgens eiser) foutieve weddeschaal, het ten onrechte niet aangesteld zijn

zodat schadevergoeding gevorderd wordt wegens gederfd loon, bezoldiging in **bijambt** in plaats van in hoofdamt.

2. Het totaalbedrag dat van de Vlaamse Gemeenschap in die zaken wordt gevorderd bedraagt \pm 4.844.200 BEF.
3. Door de Vlaamse Gemeenschap werd geen enkel geding betreffende de terugvordering van wedden bij de rechtbanken ingeleid.
4. Op de vraag binnen welke termijn het bedrag door de Vlaamse Gemeenschap aan de eiser wordt uitbetaald, kan geen eenduidig antwoord worden verstrekt. De uitbetaling gebeurt nadat de raadsman van eiser de schuldvordering heeft overgemaakt aan het departement met vermelding van de noodzakelijke gegevens (bv. rekeningnummer en volmacht van de begunstigde). Pas dan kan de vordering in betaling worden gesteld.
5. Het antwoord op de vijfde vraag ligt besloten in het antwoord op de vierde vraag : het initiatief dient uit te gaan van betrokkene of zijn raadsman en het departement gaat slechts over tot betaling indien alle gegevens in zijn bezit zijn.
6. Interesten (de wettelijke rentevoet zijnde thans 8 percent) worden berekend tot op het ogenblik van de effectieve betaling.

Vraag nr. 38
van 20 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse faciliteitengemeenten — Uitgaven voor het Franstalig onderwijs

Kan de minister mij meedelen hoeveel per gemeente de totaal uitgekeerde weddetoelage bedroeg voor het Franstalig onderwijs in Vlaamse gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen, en dit voor het schooljaar 1992-1993 ?

Hoeveel bedroeg de kostprijs per leerling ?

Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager en het kleuteronderwijs voor de werkings- en uitrustingskosten ?

Hoeveel leerlingen waren er in het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente ?

Antwoord

De kostprijs per leerling van het lager- en kleuteronderwijs voor de werkings- en uitrustingsstoelagen in het schooljaar 1992-1993 bedraagt :

- 7.018 BEF per leerling in het kleuteronderwijs ;
- 9.358 BEF per leerling in het lager onderwijs.

Het aantal leerlingen in de Franstalige scholen in de 6 Brusselse randgemeenten voor het schooljaar 1992-1993 bedraagt :

- Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool : 165
Grote Baan 228
1620 Drogenbos

- Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool : 191
Van Lishoutstraat 17
1630 Linkebeek
- Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool : 196
Vredelaan 25
1640 Sint-Genesius-Rode
- Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool : 426
Winkelstraat 56
1780 Wemmel
- Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool : 277
Hebronlaan 17
1950 Kraainem
- Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool : 300
Hemalsteenweg **41**
1910 Wezembeek-Oppem
- Gesubsidieerde Vrije Basisschool : 347
Eikenlaan 13
1640 Sint-Genesius-Rode
- Gesubsidieerde Vrije Basisschool : 390
Sint-Jorisoord 1
1970 Wezembeek-Oppem

Het antwoord met betrekking op de weddetoelagen zal zo spoedig mogelijk rechtstreeks aan het lid worden toegezonden.

Vraag nr. 39
van 20 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Koninklijk Technisch Atheneum in Moeskroen — Publiciteit omtrent de Nederlandstalige afdeling

Kan de minister mij meedelen hoeveel leerlingen de Nederlandstalige afdeling van het Koninklijk Technisch Atheneum te Moeskroen telde tijdens het schooljaar 1992-1993 ?

Wordt er enige vorm van publiciteit gemaakt voor deze afdeling ?

Is de plaatselijke bevolking op de hoogte van de mogelijkheid om Nederlandstalige lessen te volgen ?

Antwoord

Het Koninklijk Technisch Atheneum in Moeskroen telde tijdens het schooljaar 1992-1993 zes leerlingen (telingsdatum 1 februari 1993). Bij de aanvang van het schooljaar 1993-1994 was er nog maar één leerling (zesde leerjaar).

Sinds het schooljaar 1989-1990 wordt er geen publiciteit meer gevoerd.

Volgens de directie is de plaatselijke bevolking op de hoogte van het bestaan van de Nederlandstalige afdeling. De leerlingen waren echter steeds afkomstig van de Vlaamse kant van de taalgrens. Het afschaffen van het leerlingenvervoer enerzijds en de aantrekkingskracht van nabijgelegen Nederlandstalige scholen anderzijds veroorzaakten de teloorgang van de Nederlandstalige afdeling.

Vraag nr. 41
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 23
 van 22 december 1993
 van de heer L. Pierco
 Blz. 245.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 42
van 30 december 1993
van de heer P. BREYNE

Hoger Zeevaartonderwijs — Verkeersvoordelen voor ambtenaren van het ministerie van Verkeerswezen

Het Hoger Zeevaartonderwijs behoorde tot 1989-1990 tot het ministerie van Verkeerswezen. Alle vastbenoemde personeelsleden genoten van verkeersvoordelen.

De wet van 15 juli 1985 klasseerde het Hoger Zeevaartonderwijs onder het HOBU.

Naar aanleiding van de regionalisering in 1989-1990 werden het beheer en het personeel van de zeevaartscholen (tot 1 oktober 1992 Oostende en Antwerpen) overgemaakt aan de Vlaamse Gemeenschap en losgekoppeld van het toenmalig ministerie van Verkeerswezen. Hierdoor valt het Hoger Zeevaartonderwijs onder het ministerie van Onderwijs.

Deze overplaatsing geschiedde volledig ambtshalve en het verkeersreglement moet derhalve in toepassing blijven voor die personeelsleden die voldoen aan de gestelde voorwaarden.

Tot einde 1992 genoot het personeel van het Hoger Zeevaartonderwijs ononderbroken de verkeersvoordelen.

Op 1 januari 1993 besloot het minister van Onderwijs de verkeersvoordelen af te schaffen.

Dit heeft als gevolg dat noch het ministerie van Onderwijs, noch het ministerie van Verkeerswezen het levenslange recht op verkeersvoordelen mag toepassen.

Aangezien de regionalisering een administratieve maatregel is, kunnen de verkeersvoordelen dan niet toegepast blijven op de gewezen ambtenaren van het ministerie van Verkeerswezen, volgens de voorwaarden en pro-rata hun bewezen dienstjaren onder het ministerie van Verkeerswezen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

De wet van 15 juli 1985 tot organisatie van het maritiem hoger onderwijs en de studiën in de nautische wetenschappen heeft geen enkel verworven recht ingebouwd in verband met de verkeersvoordelen van de personeelsleden van de Hogere Zeevaartschool Antwerpen.

In geen enkele door de Vlaamse Gemeenschap opgerichte, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor hoger onderwijs met volledig leerplan genieten de personeelsleden van verkeersvoordelen.

Ik heb dan ook beslist de verkeersvoordelen voor de personeelsleden van de Hogere Zeevaartschool in Antwerpen af te schaffen met ingang van 1 januari 1993.

Vraag nr. 43
van 30 december 1993
van de heer M. CAPOEN

Buitengewoon onderwijs — Leerlingenvervoer

Na de recente besparingsmaatregelen inzake het leerlingenvervoer zijn, naar verluidt, nog aanvullende besparingsmaatregelen te verwachten, thans in de sector van het buitengewoon onderwijs. De bedoeling zou voorliggen om over te stappen naar een portefeuillesysteem, waarbij per leerling een beperkt bedrag (bijvoorbeeld 15.000 frank per jaar) ter beschikking zou worden gesteld aan de instelling.

Vooraf de kleinere instellingen, meer bepaald deze gelegen in landelijke gebieden, zijn zeer bezorgd : het is duidelijk dat zij veel moeilijker een financiering van vervoerssystemen zullen kunnen voorzien, terwijl ook het openbaar vervoernet in landelijke gebieden veelal te wensen overlaat.

1. Bestaan er plannen om, bijvoorbeeld voor de sector van het buitengewoon onderwijs, nog bijkomende besparingen op te leggen op het leerlingenvervoer ?
2. Zijn daarover thans al besprekingen hangende ? Klopt het dat voor de bespreking daarvan een commissie zal worden samengesteld ? Zo ja, wie zal daarin zetelen ?
3. Zal de minister bij het vaststellen van eventuele forfaits (portefeuillesysteem) er rekening mee houden dat de relatieve lasten voor het leerlingenvervoer groter worden naarmate de instelling kleiner is en naarmate de instelling ligt in bevolkingsarme gebieden met meer beperkte openbare vervoermogelijkheden ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 10 november 1993 beslist dat er een commissie wordt samengesteld. Deze heeft als taak een diepgaande analyse van het leerlingenvervoer te maken, ten einde structurele ingrijpende wijzigingen te formuleren voor het leerlingenvervoer dat direct of indirect door de overheid wordt gefinancierd. Deze wijzigingen moeten gebeuren met inachtnaam van de vrijwaring van de prerogatieven van de recht-hebbende leerlingen.

De werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming en de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Tevens heeft de Vlaamse regering de enveloppefinanciering aanvaard voor het gewoon onderwijs vanaf 1 september 1995 en voor het buitengewoon onderwijs vanaf 1 september 1996. De werkgroep zal omtrent dit financieringssysteem voorstellen uitwerken.

vraag nr. 44
van 30 december 1993
van de heer L. STANDAERT

Basisonderwijs - Aanvullende omkadering

1. Waarom verscheen de omzendbrief in verband met deze aanvullende omkadering in volle vakantie ?
2. Hoe konden directies weten hoeveel leerlingen aan het eerste leerjaar zouden beginnen, meer specifiek, hoe konden directies zonder kleuterklassen dit voorspellen ?
3. Hoe, en door wie, werden de door de directies verstrekte inlichtingen gecontroleerd ?
4. Werd die aanvullende omkadering ook verdeeld over halftijdse leerkrachten zodat leerlingen bij de start van het basisonderwijs geconfronteerd worden met 3 of meerdere leerkrachten ?
5. Heeft deze lovenswaardige maatregel in deze vorm voldaan aan de doelstellingen ?
6. Waarom werd geen gebruik gemaakt van een gunstiger aanwendingspercentage zodat de maatregel alle scholen en alle leerlingen ten goede komt ?

Antwoord

1. De door het lid bedoelde omzendbrief is pas begin juli 1993 verschenen omdat het bedrag dat beschikbaar was voor de aanvullende omkadering afhankelijk was van de besparingen in het secundair onderwijs. De onderhandelingen in verband met die besparingen waren eind vorig schooljaar nog niet rond.
2. De toekenning van de aanvullende lestijden is gebeurd op basis van het op 1 februari 1993 aantal regelmatig ingeschreven leerlingen van het eerste leerjaar.
3. De door de inrichtende machten verstrekte inlichtingen werden gecontroleerd door de administratie basisonderwijs en door de inspectie basisonderwijs.
4. De inrichtende macht dient zelf de toegestane lestijden te verdelen onder die leerkrachten die de doelstellingen van het door de school opgestelde actieplan het best konden realiseren, hierbij was uiteraard het aandeel van de taakleeraars, voltijdse of deeltijdse, heel belangrijk.

5. Het is nog te vroeg om een oordeel te vellen over de verwezenlijking van de door de maatregel beoogde doelstellingen. De leden van de inspectie basisonderwijs controleren momenteel hoe de toegevoegde lestijden worden aangewend.
6. De bedoeling van het project aanvullende omkadering eerste jaar gewoon lager onderwijs was uiteraard dat het de leerlingen van het eerste leerjaar ten goede zou komen. Voor het schooljaar 1993-1994 liet het voor het project uitgetrokken krediet (407 miljoen) niet toe de beschikbare lestijden over een groter aantal scholen te spreiden.

Vraag nr. 46
van 30 december 1993
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs - Hiërarchische weg bij klachten

Er blijkt onenigheid te bestaan over de weg die bepaalde klachten moeten volgen in het gemeenschapsonderwijs. Bepaalde personeelsleden die menen dat niet alle klachten via hun eigen directie moeten gaan, worden bedacht met een witte fiche.

1. Moeten alle klachten van personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs de hiërarchische weg volgen en ingediend worden bij de eigen directie, ook die tegen de eigen directie ?
2. Acht de minister het nog menselijk aanvaardbaar dat een zwangere leerkracht die aan drie scholen gereffecteerd werd en na een dagtaak aan deze drie scholen en 150 km verplaatsing, nog naar de meest afgelegen school wordt geroepen om een permanentie te verrichten het laatste uur van de dag, en zich dus nog eens 100 km moet verplaatsen ? Acht de minister het normaal dat een leerkracht die zich na een gesprek met deze directie tot de ARGO wendt, als enig resultaat een fiche krijgt wegens niet volgen van de juiste weg ?
3. Weke weg moet een personeelslid volgen indien hij onregelmatigheden van zijn directie vaststelt, met andere woorden voor welke klachten mag hij zich rechtstreeks tot de lokale raad richten ?
4. Welke weg moet een personeelslid volgen indien hij onregelmatigheden van zijn directie en de lokale raad vaststelt, met andere woorden voor welke soort klachten mag hij zich rechtstreeks tot de centrale raad richten ?
5. Tot wie kan een leerkracht zich wenden als de directie van zijn school van affectatie weigert te bemiddelen tussen de directies van zijn gereffecteerde scholen in verband met onenigheid omtrent pedagogische taken ?
6. Voor welk soort geschillen mag een personeelslid zich tot een burgerlijke rechtbank wenden zonder eerst een interne klacht te formuleren ?
7. Nogal wat mensen hebben ervaren dat klachten bij de ARGO zonder gevolg blijven. Welke dienst binnen de ARGO behandelt welke klachten ? Wordt de indiener telkens op de hoogte gebracht van het resultaat van zijn klacht ?

Antwoord

1. Het algemene principe is dat in het ambtelijk verkeer tussen de personeelsleden en de lokale dan wel de centrale bestuurslaag van de inrichtende macht in alle omstandigheden de hiërarchische weg wordt gevolgd. Dit principe is overigens niet specifiek voor de ARGO. Het naleven van dit principe getuigt niet alleen van respect voor de hiërarchische verhoudingen. Het is in de eerste plaats buitengewoon functioneel om de hiërarchische weg te volgen. Vooreerst wordt het instellingshoofd door zo te handelen telkens geïnformeerd. Vaak ook zal het instellingshoofd als eerstelijns verantwoordelijke (op grond van artikel 13 van het Bijzonder Decreet d.d. 19.12.1988 betreffende de ARGO is het immers het instellingshoofd dat in eerste instantie de verantwoordelijkheid draagt voor de materies die zijn instelling betreffen) meer uitleg kunnen geven of eventueel een (begin van) oplossing kunnen aanreiken met betrekking tot het probleem dat zich stelt. In vele gevallen zal het trouwens gaan over de eigen bevoegdheid van het instellingshoofd of tenminste over lokale bevoegdheden zodat de gegevens en/of de oplossingen door de instelling, respectievelijk de lokale raad zullen moeten worden aangereikt. Zelfs wanneer het een centrale bevoegdheid betreft zullen aanvullende gegevens, bemerkingen, adviezen en aanbevelingen lokaal moeten worden verstrekt en dit om diverse redenen. Dit kan te maken hebben met de complexiteit van de materie of met het feit dat de reglementering een advies of voorstel formeel voorziet of bepaalde documenten expliciet lokaal situeert. Zo wordt bijvoorbeeld het beheer van het evaluatiedossier van de personeelsleden expliciet toegewezen aan het instellingshoofd (BVE van 22.5.1991).

Het instellingshoofd wordt in elk geval geacht de klacht, het bezwaarschrift of het standpunt van het personeelslid voort via de hiërarchische weg door te geven. Zelfs indien hij hierover fundamenteel van mening zou verschillen of ook indien het een geschil met het instellingshoofd zelf betreft. Uiteraard staat het hem in voorkomend geval vrij hieraan bijkomende informatie, opmerkingen, zijn eigen standpunt, adviezen of aanbevelingen toe te voegen. Indien het instellingshoofd de klacht, het bezwaarschrift of het standpunt van het personeelslid niet zou doorgeven, begaat hij duidelijk een fout bij de uitoefening van zijn ambt.

Om zwaarwichtige redenen kan het personeelslid eventueel afwijken van het hierboven gestelde principe dat de hiërarchische weg moet worden gevolgd. Dit zal vooral het geval zijn wanneer het globaal functioneren van het instellingshoofd zelf in vraag wordt gesteld of wanneer het instellingshoofd in zijn persoonlijk leven bij de aangeklaagde feiten zou zijn betrokken. Het is uiteindelijk aan het bestuursorgaan of de hiërarchische meerdere van het instellingshoofd om over deze uitzondering op de algemene regel te oordelen.

2. Het lid doelt hier duidelijk op de uitvoering van de door de Vlaamse Raad en de Vlaamse regering vastgestelde regelen inzake re-affectatie en wedertewerkstelling. Het niet volgen van deze regelen kan

zowel voor de ARGO als voor het personeelslid budgettaire en andere consequenties hebben. Afgezien hiervan ben ik van mening dat een persoonlijke nota omwille van een louter formele fout van het personeelslid niet de enige reactie vanwege het instellingshoofd mag zijn. Op elke inhoudelijke klacht of bezwaarschrift moet het personeelslid ook een inhoudelijk antwoord krijgen.

3. Het antwoord op deze vraag wordt geregeld in artikel 41, §§ 1 tot en met 3 van het algemeen model van werkingsreglement van de lokale raden (ARGO/510/JW/ES/N-91-01) d.d. 10.04.1991 :

Art. 41. § 1. De raad heeft een bemiddelende rol bij conflicten onverminderd wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen moeten schriftelijke en niet-naamloze klachten, ingediend bij een instelling van de raad, over materies waarvoor de raad bevoegd is, worden onderzocht en behandeld door een persoon die de raad daartoe kan aanwijzen. Aan de klachten of verzoeken moet binnen een redelijke termijn, doch ten laatste 60 dagen na de indiening ervan, gevolg worden gegeven door het bevoegd instellingshoofd.

§ 2. Indien de verzoeker niet akkoord gaat met het gegeven gevolg, kan hij beroep aantekenen bij de voorzitter die, indien geen oplossing wordt gevonden, de zaak voor beslissing voorlegt aan de raad. Het gevolg dat aan dit beroep wordt gegeven, dient schriftelijk aan de verzoeker te worden medegedeeld ten laatste 90 dagen na de indiening ervan bij de voorzitter.

§3. Bij ongunstig gevolg moeten de redenen worden vermeld.

Uiteraard gebeurt het toezenden van een klacht of bezwaarschrift ook op het lokale vlak via de hiërarchische weg.

4. Het antwoord op deze vraag wordt geregeld in artikel 41, § 4 van voormeld algemeen model van werkingsreglement dat stelt :

§ 4. Slechts na uitputting van deze procedure kan de verzoeker zich wenden tot de voorzitter van de centrale raad, steeds onverminderd de rechten van de verzoeker, bedoeld in § 1 van dit artikel.

Artikel 59 van het BD betreffende de ARGO bepaalt in dit verband dat de beslissingen van die bestuursorganen die een bevoegdheidsoverschrijding inhouden of strijdig zijn met de goede naam of met de belangen van de ARGO door de Centrale Raad worden vernietigd binnen een termijn van 30 dagen vanaf hun toezending. Wanneer de Centrale Raad tot vernietiging beslist kan hij de zaak terugzenden naar de betrokken bestuursorganen dan wel in hun plaats beslissen. Ingeval de richtlijnen van de Centrale Raad niet worden gevolgd treedt de Centrale Raad regelend op.

Uiteraard gebeurt het toezenden van een annulatieverzoek door een personeelslid steeds via de hiërarchische weg.

5. Indien de betrokken scholen tot dezelfde lokale raad behoren dient de procedure gevolgd zoals uit-

eengezet sub 3 (artikel 41, §§ 1 tot en met 3 van het algemeen model van werkingsreglement van de lokale raden). Indien de betrokken scholen tot meerdere lokale raden behoren kan de leerkracht zich wenden tot de Centrale Raad (Bijzonder Decreet van 19 december 1988 betreffende de ARGO, artikel 32, 9°) en dit uiteraard via de hiërarchische weg, d.w.z. via het instellingshoofd dat de klacht of het bezwaarschrift doorstuurt naar de bevoegde dienst van de ARGO-administratie.

6. Ieder personeelslid kan zich, zonder eerst een interne klacht te formuleren, voor elke zaak tot een burgerlijke rechtbank wenden. Nochtans is dit niet steeds de meest aangewezen weg. Meestal is de interne procedure gemakkelijker, sneller en goedkoper. In sommige gevallen heeft de interne procedure ook de hoedanigheid van een administratieve procedure zodat een beroep bij een hoger administratief rechtscollege, zoals de Raad van State, slechts mogelijk is na uitputting van de interne administratieve procedure. Soms gebeurt het trouwens dat ook een burgerlijke rechtbank de afwikkeling van de interne administratieve procedure afwacht alvorens zelf een uitspraak te doen.
7. In algemene zin wil ik stellen dat insinuaties van het lid met betrekking tot het functioneren van de ARGO best zouden worden gestaafd met concrete gevallen. Alleszins wordt elke klacht, naargelang het voorwerp ervan, behandeld door hetzij de lokale raad, wanneer het om lokale bevoegdheden gaat, hetzij door de betrokken dienst van de centrale ARGO-administratie wanneer het om centrale bevoegdheden gaat. Het is voorgeschreven het duidelijk gemotiveerd resultaat mee te delen aan de indiener.

Bij deze gemotiveerde mededeling dienen, overeenkomstig artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten, de eventuele beroepsmogelijkheden, alsmede de modaliteiten hiervan te worden vermeld.

De mogelijkheid om tegen een gemotiveerde beslissing in beroep te gaan, hetzij via de algemene klachtenprocedure zoals bepaald in artikel 41 van het algemeen model van werkingsreglement, hetzij via een reglementair voorziene specifieke beroepsprocedure, met de mogelijkheid om tegen de eindbeslissing van de lokale raad een annulatieberoep in te dienen op grond van artikel 59 van het bijzonder decreet betreffende de ARGO, dient te worden vermeld.

Vraag nr. 48
van 5 januari 1994
van de heer M. VAN PEEL

Vlaamse tussenkomst in de schuldenlast van de stad Antwerpen - Besparing op de begroting voor het stedelijk onderwijs en controversie rond de gestelde voorwaarden van de Vlaamse regering

Om in aanmerking te komen voor een tussenkomst van de Vlaamse regering in de schuldenlast van de stad Antwerpen, zou jaarlijks 65 miljoen frank bespaard moeten worden op de begroting voor het stedelijk on-

derwijs, besparing die als gevolg van de toepassing van het zogenaamde HOBU-decreet gerealiseerd zou worden. Rond deze besparing is nu een controversie ontstaan.

Eenzijds stelt men dat de Vlaamse regering niet beslist heeft dat er besparingen in het stedelijk onderwijs moeten komen ; dit zou trouwens bevestigd zijn geworden in regeringskringen.

Anderzijds verspreidde op 15 december 1993 de Vlaamse regering een mededeling waarin gesteld wordt dat de laatste schijf echter slechts wordt uitgekeerd wanneer de stad een saneringsinspanning op de onderwijsbegroting van de stad levert ten belope van 65 miljoen frank per jaar. De geplande besparingen als gevolg van de toepassing van het HOBU-decreet zijn immers onzeker, omdat over het decreet zelf heel wat juridische onzekerheid heerst.

Ter zake had ik dan ook graag duidelijkheid gekregen. Moet de stad Antwerpen om de laatste schijf van de tussenkomst van de Vlaamse regering in de schuldenlast van de stad uitgekeerd te krijgen 65 miljoen frank besparen op de begroting van het stedelijk onderwijs ? Indien ja, geldt deze verplichting dan ook wanneer de toepassing van het HOBU-decreet op zich zou laten wachten ? Indien neen, moet deze besparing van 65 miljoen frank dan elders in de begroting van de stad Antwerpen worden gerealiseerd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het antwoord, op deze vraag zal worden verstrekt door de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 51
van 7 januari 1994
van de heer L. BARBÉ

Zie :
 Minister Vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 85
 van 7 januari 1994
 van de heer L. Barbé
 Blz. 255.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 56
van 14 januari 1994
van de heer F. DIELENS

Departement – Leegstaande gebouwen

Leegstaande gebouwen zijn vaak kankerplekken die hele wijken onaantrekkelijk maken en doen leeglopen. Ondertussen staan meer en meer gezinnen op de wachtlijsten van de sociale woningmaatschappijen. De verschillende gewestregeringen hebben dan ook een hele reeks initiatieven genomen om de sociale huisvesting nieuwe stimulansen te geven.

Het opnieuw in gebruik nemen van leegstaande woningen is een belangrijk middel in het kader van de bestrijding van de steeds toenemende woningnood. De leegstand beperkt zich echter niet tot het privé-bezit, vaak staan ook gebouwen van lokale, regionale en van federale overheden leeg.

Zou het daarom mogelijk zijn me een actuele lijst te bezorgen van alle leegstaande gebouwen behorende tot het departement van de minister die zich bevinden in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en binnen de arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat het beheer van “leegstaande gebouwen”, waarmee vermoedelijk gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap worden bedoeld die voor desaffectatie in aanmerking komen, niet tot mijn functionele bevoegdheden behoort.

Voor zover het lid wenst te vernemen welke van deze gebouwen in voorkomend geval geschikt zouden zijn voor sociale huisvesting, verwijs ik hem naar de Vlaamse minister, bevoegd voor Financiën en Begroting.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 29
van 21 december 1993
van de heer L. BARBE

Europees architectonisch erfgoed – Steunverlening door de Europese Commissie

Net als de voorgaande jaren voorziet de Europese Commissie in 1994 steun voor het in stand houden van het Europees architectonisch erfgoed (93/C 275/14 ; Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen C 275 van 13 oktober 1993). In 1994 zal de actie betrekking hebben op “historische gebouwen en plaatsen die verband houden met de uitvoerende en aanverwante kunsten.” De aanvragen moeten uiterlijk voor 31 januari 1994 door de eigenaar van/verantwoordelijke voor het monument en/of de plaats zijn ingediend. Zij moeten tegelijkertijd bij de Commissie en, wat Vlaan-

deren betreft, bij het bestuur monumenten en landschappen worden ingediend. Gezien het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen in niet zo'n ruime kring gelezen wordt, lijkt het me essentieel dat de minister deze mogelijkheid van steunverlening de nodige bekendheid geeft.

1. Hoeveel projecten zijn er in dit kader de laatste 5 jaar ingediend (cijfers per jaar) ?
2. Welke projecten zijn uiteindelijk goedgekeurd en welke bedragen werden er aan uitgekeerd (gegevens per jaar) ?
3. Op welke manier werd deze steunverlening bekend gemaakt ?

Antwoord

Aangezien mijn dienst, met name het bestuur Monumenten en Landschappen, slechts één adviserende bevoegdheid heeft met betrekking tot de steun die de Europese Commissie verleent voor modelprojecten met het oog op de instandhouding van het architectonisch erfgoed, moet ik het lid verwijzen naar de Europese Commissie zelf voor het verkrijgen van de officiële gegevens.

De bekendmaking van deze actie tot steunverlening gebeurt uiteraard door de diensten van de Europese Commissie zelf, meer bepaald in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen. Het Bestuur Monumenten en Landschappen publiceert jaarlijks een samenvatting van deze bekendmaking in zijn tijdschrift M&L.

Vraag nr. 31
van 21 december 1993
van de heer W. GOOSSENS

Transferten tussen Vlaanderen en Wallonië – Onderzoek

Enkele maanden geleden verklaarde de minister een onderzoek in te stellen naar de miljarden transferten tussen Vlaanderen en Wallonië. Mag ik de minister vragen hoe ver dat onderzoek reeds gevorderd is ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft een onderzoeksopdracht met betrekking tot de transparantie van de financiële transferten in de sociale zekerheid en hun onderliggende mechanismen toegewezen aan de Vlaamse Onderzoeksgroep Sociale Zekerheid 2002, waarvan het eindverslag eind juni 1994 wordt ingewacht.

Het onderzoek bestaat uit 3 luiken.

Het macro-economische luik behandelt de volgende aangelegenheden :

- de rol van de financiële stromen in federale staten ;
- een methodologische vergelijking van diverse studies over de financiële stromen in België ;

- de empirische resultaten voor België voor de periode 1975-1990 volgens de KUL-methode ;
- een verkenning van de ramingen van het herverdelings- en stabilisatie-effect van de sociale zekerheid in andere federale staten ;
- de schatting van het stabilisatie-effect van de sociale zekerheid op regionaal vlak in België ;
- een globale evaluatie van de financiële stromen in België ;
- de schatting van een verklarend model voor de regionale inkomsten en uitgaven van de sociale zekerheid met aandacht voor economische determinanten en demografische factoren ;
- de ontwikkeling van verkennende scenario's voor de regionale inkomsten en uitgaven van de sociale zekerheid, afhankelijk van de regionale economische omgeving en demografische evolutie ;
- de analyse van de zogenaamde inkomensparadox.

Het micro-economische luik behelst een **determinanten**onderzoek van de volgende sectoren van de sociale zekerheid :

- de werkloosheid ;
- de arbeidsongeschiktheid ;
- de arbeidsongevallen ;
- de beroepsziekten ;
- het bestaansminimum ;
- de pensioenen ;
- de gezondheidszorg ;
- kinderbijslagen en gezinsfiscaliteit ;
- de sociale zekerheid van de zelfstandigen.

Het juridische luik onderzoekt :

- de beslissingsmomenten in de sociale zekerheid. Uitgaande van een inventarisatie van deze beslissingsmomenten op basis van de normatieve teksten

- poogt dit onderzoek te achterhalen waar de normering zelf al aanleiding geeft tot of bijzonder vatbaar lijkt voor een ongelijke toepassing ervan ;
- homogenere bevoegdheidspakketten inzake sociaal beleid. Hierbij wordt uitgegaan van een ruim begrip van sociale zekerheid, waarin ook preventie en collectieve sociale voorzieningen vervat zijn ;
- het fiscale statuut van de sociale zekerheidsbijdragen en uitkeringen ;
- de bruikbaarheid van het financierings- en/of solidariteitsmechanisme van de bijzondere financieringswet voor de sociale zekerheid ingeval bevoegdheden inzake sociale zekerheid zouden overgedragen worden aan de gemeenschappen en/of gewesten ;
- het juridisch kader van de geldstromen en de administratiekosten in de sociale zekerheid ;
- implicaties van een mogelijke overdracht van bevoegdheden inzake sociale zekerheid ;
- het Europees- en internationaalrechtelijke kader waarbinnen de Belgische sociale zekerheid gesitueerd dient te worden ;
- de sociale zekerheid in samengestelde staten.

Tot slot vindt het lid hierbij enige voorlopige onderzoeksresultaten. Tabel 1 geeft de evolutie van het gemiddeld inkomen per hoofd van de bevolking naar inkomensbron in Vlaanderen en Wallonië over de periode 1985-1992 weer. Tabel 2 biedt een overzicht van de evolutie van het percentage huishoudens naar type-uitkering en van het gemiddeld maandelijks uitkeringsbedrag per uitkeringtrekkend huishouden in Vlaanderen en Wallonië voor 1985-1992. Het beeld op huishoudniveau — de meest relevante eenheid van inkomsten, uitgaven en verbruik — is analoog aan dat wat men op individueel niveau aantreft.

Tabel 1 :

Gemiddeld inkomen per hoofd van de bevolking naar inkomstenbron
(in BEF per maand), Vlaanderen-Wallonië, 1985-1992

	1985 (1)		% Verschil (2)	1992		% Verschil (2)
	Vlaanderen	Wallonië		Vlaanderen	Wallonië	
Totaal beschikbaar inkomen	22.160	21.950	— 0,9	26.930	25.230	— 6,4
Inkomen uit arbeid	15.310	13.180	— 14,4	18.210	14.490	— 21,8
Inkomen uit sociale zekerheid	5.710	7.680	+ 31,2	6.940	9.000	+ 27,1
— Vervangingsinkomen	4.510	6.430	+ 37,8	5.800	7.720	+ 30,0
— Pensioen	2.460	3.260	+ 29,9	3.210	4.120	+ 25,9
— Werkloosheid (3)	670	970	+ 37,0	690	1.460	+ 80,2
— Pensioen niet-bejaarden (4)	930	1.390	+ 44,2	1.300	1.300	0,0
— Overigen (5)	400	770	+ 72,6	580	780	+ 31,8
— Kinderbijslag	1.200	1.240	+ 3,3	1.140	1.280	+ 11,6

(1) Cijfers voor 1985 uitgedrukt in prijzen van 1992.

- (2) Berekend over gemiddelde voor België.
- (3) Deze gegevens reflecteren vooral de disproportionele aangroei van het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen in Wallonië (in 1992 : 6,1 % van de bevolking in het Waalse gewest versus 3,5 % voor Vlaanderen. In 1985 was dit 5,2 % versus 4,4 %). Inkomsten uit andere regelingen (deeltijds, vrijstelling etc.) zijn mogelijk anderszins minder accuraat gemeten.
- (4) Bruggpensioenen en overlevingspensioenen van personen op actieve leeftijd.
- (5) Ziekte en invaliditeitsuitkeringen, arbeidsongevallen, beroepsziekten en uitkeringen aan minder-validen.

Tabel 2 :

Percentage huishoudens naar type-uitkering en hoogte van het gemiddeld uitkeringsbedrag per uitkeringstrekkend huishouden, Vlaanderen-Wallonië, 1985-1992 (In BEF per maand)

Soort uitkering	% van alle huishoudens				, Gemiddelde uitkering							
	Vlaanderen		Wallonië		VL	WA	Vlaanderen		Wallonië		VL	WA
	1985	1992	1985	1992	Verschil t.o.v. 1985	Verschil t.o.v. 1985	1985	1992	1985	1992	Verschil t.o.v. 1985	Verschil t.o.v. 1985
Arbeidsinkomen	70.4	68.3	60.4	58.3	- 3.0	- 3.5	62.800	71.200	60.900	64.600	+ 13.4	+ 6.1
SZ-inkomen	81.6	78.2	85.7	84.1	- 4.2	- 1.9	20.200	23.700	25.000	27.800	+ 17.3	+ 11.2
— Werkloosheid	10.8	12.9	13.6	20.9	+ 19.4	+ 53.7	17.900	14.400	19.900	18.100	- 19.6	- 9.1
— Bruggpensioen	8.1	9.2	10.4	9.1	+ 13.6	- 12.5	36.000	41.500	40.900	39.500	+ 15.3	- 3.4
— Kinderbijslag	47.3	40.8	45.2	39.3	- 13.7	- 13.1	7.300	7.500	7.700	8.500	+ 2.7	+ 10.4
— Pensioen	20.0	24.2	23.7	29.7	+ 21.0	+ 25.3	30.100	34.000	32.600	35.300	+ 13.0	+ 8.3
— Overige uitkeringen (1)	6.1	7.8	8.8	10.3	+ 27.9	+ 17.1	18.900	20.000	24.300	19.800	+ 5.8	- 18.5
Totaal beschikbaar gezins-inkomen	100.0	100.0	100.0	100.0			64.000	72.200	61.200	65.700	+ 12.8	+ 7.4

(1) Ziekte en invaliditeitsuitkeringen, arbeidsongevallen, beroepsziekten en uitkeringen aan minder-validen.

Vraag nr. 33
van 22 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ring rond Brussel — Tweetalige richtingaanwijzers in de faciliteitengemeenten

Op de Ring rond Brussel valt het op dat de richtingaanwijzers die zich bevinden op het grondgebied van de randgemeenten met taalfaciliteiten voor de franstaligen, tweetalig zijn.

Meent de minister dat dit nog kan worden beschouwd als een mededeling aan de plaatselijke bevolking, die onderhevig is aan de wetgeving inzake faciliteiten ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 34
van 22 december 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Verbreokdook — Onderzoek naar alternatieven

Tijdens de voorbije begrotingsbesprekingen werd meermaals verwezen naar het Antwerpse havendossier. Uit alle verwijzingen bleek overduidelijk dat Antwerpen onmiddellijke nood heeft aan een nieuw mari-

tiem dok. Dit in het raam van de uitbreiding der havenactiviteiten, en de daarmee gepaard gaande tewerkstelling. Het spreekt vanzelf dat ook de concurrentiepositie van de eerste Vlaamse haven, ten opzichte van de Europese wedijveraars, zal worden versterkt door de aanleg van dit dok. Mijn steun aan de havenbegroting moet dan ook worden gezien als erkenning van de noodzaak van dit dok, waarvoor steeds Verrebroek als uitgravingsplaats werd aangeduid.

Onafgezien van deze overwegingen, blijft de vraag overeind of dit nieuwe dok het Verrebroekdok moet worden ? Vanuit meerdere bronnen werd me bevestigd dat ook een aanpassing van het bestaande en ongebruikte Doeldok, of de uitbreiding van het eveneens ongebruikte Noordelijk Insteekdok in de richting van braakliggende industrieterreinen, hetzelfde havengunstige resultaat zou hebben. Bij de laatste mogelijkheid hoort zeker de vaststelling, dat hiermee de manklopende uitbating van de Liefkenshoektunnel een belangrijke toegevoegde waarde zou krijgen, gezien de ligging van het vergrote Noordelijk Insteekdok. Terwijl, als laatste pluspunt, de belangen van de haven niet in de verdrinking zouden komen, en tegelijk de Waaslanders hun agrarisch belangrijke gebieden niet zouden aangetast zien.

Technici ten slotte verzekeren me dat een haalbaarheidsstudie slechts vier maanden in beslag kan nemen, aan een verwaarloosbare prijs. Verwaarloosbaar alvast in het licht van de totale investering die met dit nieuwe dok gemoeid is. Gezien de nood aan het nieuwe dok lijken mij andere studies voor een onaanvaardbaar tijdverlies te zullen zorgen.

1. Kan de minister mij zeggen of deze haalbaarheidsstudie alsnog aan onderzoekers zal worden toegewezen ?
2. Werd in voorgaande studies de hypothese van aanpassing van het Doeldok en/of de uitbreiding van het Noordelijk Insteekdok onderzocht ?
3. Wat waren in voorkomend geval de adviezen van de onderzoekers ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 35
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 23
van de heer L. Pierco
Blz. 245.

Antwoord

Op deze vraag zal een gecoördineerd antwoord worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 36
van 30 december 1993
van de heer P. BREYNE

Zie :
Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 42
van 30 december 1993
van de heer P. Breyne
Blz. 264.

Antwoord

Het probleem van de verkeersvoordelen voor het hoger Zeevaartonderwijs behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 41
van 7 januari 1994
van de heer L. BARBE

Zie :
Minister Vice-president van de Vlaamse regering

Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 85
van 7 januari 1994
van de heer L. Barbé
Blz. 255.

Antwoord

Op deze vraag zal een gecoördineerd antwoord worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 4
van 22 december 1993
van de heer G. VERMASSEN

Gesco-tewerkstelling – Aandeel van gemeentebesturen en OCMW's

De werkloosheid neemt angstwekkende vormen aan. Iedere beleidsverantwoordelijke zoekt dan ook naar maatregelen om de tewerkstelling aan te moedigen. Zo kreeg ieder gemeentebestuur in het kader van de gesco-regeling op basis van een aantal parameters een gesco-quotum toegekend gesubsidieerd aan 440.000 frank per gesco-tewerkgestelde en in sommige gevallen een quotum gesubsidieerd aan 230.000 frank.

Graag had ik van de minister vernomen wat het totale gesco-quotum bij de gemeenten bedraagt. Hoeveel van dit toegekende quotum werd in de praktijk ingevuld ? Dezelfde vraag geldt eveneens voor de OCMW's.

Antwoord

Het totale gesco-quotum, toegekend aan een premiebedrag van 440.000,- BEF of 230.000,- BEF aan de Vlaamse gemeentebesturen, bedraagt 16.348 voltijds equivalenten. Hiervan worden 12.327,943 (voltijds equivalente betrekkingen effectief ingevuld. Omgerekend naar individuen betekent dit een tewerkstelling van 16.413 personen.

Aan de OCMW-besturen in Vlaanderen werd in totaal een gesco-bestand van 6.032 voltijds equivalente betrekkingen aan een premiebedrag van 440.000,- BEF of 230.000, BEF toegekend. Hiervan worden 5.842,9128 voltijds equivalente betrekkingen effectief ingevuld. Dit resulteert in een tewerkstelling van 9.650 individuen.

Samengeteld (gemeenten + OCMW's) geeft dit :

- aantal toegekende betrekkingen, omgerekend naar voltijds equivalent : 22.380 ;
- aantal bezette betrekkingen, omgerekend naar voltijds equivalent : 18.170,8563 ;
- aantal tewerkgestelde personen : 26.063.

De meegedeelde gegevens betreffen deze van het 2e kwartaal 1992. Recentere gegevens zijn op dit moment nog niet beschikbaar omdat de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke besturen, belast met de uitbetaling van de premies, een nieuw informaticasysteem invoert.

Vraag nr. 5
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschaps-
beleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 23
van 22 december 1993
van **de heer L. Pierco**
Blz. 245.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik het lid **meedelen dat** de Vlaamse regering tijdens haar vergadering van 12 januari 1994 overeengekomen is dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 6
van 30 december 1993
van de heer J. CAUDRON

Dopingcontrole — Weigering van de Italiaanse basketbalploeg Treviso na een wedstrijd in Mechelen

Na afloop van de Europabekermatch tegen Mechelen op 24 november 1993 werden spelers van Treviso verzocht een dopingcontrole te ondergaan. De Italianen weigerden pertinent aan het verzoek van de vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap gevolg te geven. Spelers en coach beweerden dat zij uitsluitend door de FIBA en door niemand anders kunnen worden gecontroleerd.

1. Kan het zo maar dat buitenlandse spelers weigeren zich te onderwerpen aan de plaatselijke wetten ?
2. Hoe reageerde de Vlaamse Gemeenschap en de bevoegde minister voor de sport ?
3. Welke sancties werden opgelegd zoals voorzien in het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening ?

Antwoord

Het decreet betreffende het medisch verantwoord sporten en de uitvoeringsbesluiten zijn volledig van toepassing op de dopingcontrole van bewuste wedstrijd. Ook buitenlandse spelers dienen zich aan dit decreet te onderwerpen.

De Vlaamse gemeenschap reageerde dus conform de reglementering.

Bijgevolg werden de spelers Viamini Alberto, Pellacani Nino en Iacoppini Massimo opgeroepen te verschijnen voor de Disciplinaire Commissie en dit op 9 februari. Uiteraard kan ik niet vooruitlopen op de maatregel die door deze commissie zullen worden opgelegd.

De Belgische Basketbalbond voorziet niet in sancties bij positieve dopingcontroles. Indien de Disciplinaire Commissie van de Vlaamse Gemeenschap een schorsing zou uitspreken, wordt de Basketbalbond wel verplicht die straf over te nemen. Als men dat niet doet, riskeert de federatie zelf een sanctie, die in het meest extreme geval een verbod op organisatie van competitie zou zijn.

Aangezien de basketbalbond een unitaire federatie is, geldt een eventuele schorsing voor heel België. Dit zou overigens ook het geval geweest zijn bij een gesplitste bond omdat er een samenwerkingsakkoord is tussen de drie gemeenschappen in België.

Vraag nr. 8
van 30 december 1993
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Tijdschrift Flanders — Foto's op bladzijden 14 en 15

Op bladzijde 14-15 van het tijdschrift Flanders prijkt de foto van de minister naast die van een groep betogers die borden dragen van de Socialistische Jonge Wacht.

1. Is de minister op de hoogte van het feit dat SJW op de lijst van staatsgevaarlijke en subversieve organisaties staat ?
2. Denkt de minister niet dat ze het imago van Vlaanderen in het buitenland schade berokkent door zich op dergelijke wijze te associëren met een extreem-linkse organisatie ?

Antwoord

Het tijdschrift Flanders is zoals het lid zeker weet, een uitgave van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Coördinatie/administratie Externe Betrekkingen.

De tekst van het artikel, dat een beeld in het buitenland moet geven van het Vlaams beleid betreffende tewerkstelling en de inspanningen weergeeft van de Vlaamse regering in de bestrijding van de werkloosheid en dan vooral van de jeugdwerkloosheid, werd door mij goedgekeurd voor publikatie. Voor de fotokeuze ben ik niet verantwoordelijk. Wel werd mij een foto van mezelf gevraagd die in kleuren werd afgedrukt. Als achtergrondfoto werd door de verantwoordelijke van het blad geopteerd voor een foto van jonge mensen die opkomen voor gelijke rechten en kansen. Voor de uiteindelijke fotokeuze ben ik dus niet verantwoordelijk. Niettemin kan volgens mij dit het imago van Vlaanderen in het buitenland onmogelijk schaden, aangezien gelijke rechten en kansen elementaire democratische beginselen zijn.

Vraag nr. 10
van 7 januari 1994
van de heer L. BARBE

Zie :
 Minister Vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 85
 van 7 januari 1994
 van de heer L. Barbé
 Blz. 255.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik het lid meedelen dat de Vlaamse regering tijdens haar vergadering van 12 januari 1994 overeengekomen is dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de minister-president van de Vlaamse regering.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 24
van 21 december 1993
van de heer J. DE ROO

Regio Gent- Eeklo – Aanvragen sociale hulp Vlaams Fonds

1. Hoeveel aanvragen voor sociale hulp werden voor de regio Gent-Eeklo bij het Vlaams Fonds ingediend voor de periodes 1 januari 1992 - 31 december 1992 en 1 januari 1993 - 1 september 1993 ?
2. In verband met deze vragen, hoeveel principiële en uiteindelijke beslissingen werden er door het Vlaams Fonds genomen voor de regio Gent-Eeklo, uitgesplitst volgens het aantal maanden na de aanvraag en de uiteindelijke definitieve beslissing en uitgesplitst volgens positieve en negatieve beslissingen ?

Antwoord

Op grond van de statistische gegevens die voorhanden zijn is het niet mogelijk de aanvragen bij het Vlaams Fonds inzake Individuele Materiële Bijstand geografisch voort in te delen dan op het provinciale niveau. Vandaar dat de antwoorden die worden verstrekt betrekking hebben op de totaliteit van de provincie Oost-Vlaanderen.

1. Wat het aantal ingediende aanvragen betreft werd vastgesteld dat in de periode van 1 april 1992 tot 30 september 1993 in Oost-Vlaanderen circa 860 vragen op het vlak van materiële bijstand werden gericht tot het Vlaams Fonds volgens de vanaf 1 april 1992 ingevoerde toegangsprocedure tot deze instelling.

2. Op 30 september 1993 waren er 736 beslissingen over de tenlasteneming op dit terrein betekend aan de aanvragers, waarvan 613 gunstige, 52 ongunstige en 71 gedeeltelijk gunstige en gedeeltelijk ongunstige beslissingen.

Volgens de bepalingen van het decreet van 27 juni 1990 moet de provinciale evaluatiecommissie binnen de twee maanden na het indienen van een aanvraag een integratieprotocol opstellen. Op grond hiervan moet het Vlaams Fonds binnen de dertig dagen daaropvolgend een beslissing over de tenlasteneming betekenen. Op het vlak van de individuele materiële bijstand kunnen de gunstige beslissingen slechts voor een minderheid van de gevallen als eindbeslissingen worden beschouwd. Meestal is nog een nader onderzoek nodig om de concrete tenlasteneming vast te stellen uitgaande van de criteria, modaliteiten en bedragen bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1992. Bovendien moeten bij het afronden van dat onderzoek bepaalde dossiers nog worden voorgelegd aan de raad van bestuur van het Vlaams Fonds.

In een meerderheid van gevallen ontvangt de aanvrager dus een aansluitende beslissing met concrete aanduidingen over de eventuele tegemoetkomingen waar hij aanspraak kan op maken. De periode die verloopt tussen de principiële en de aansluitende beslissing hangt van diverse factoren af : het vervolledigen van het dossier (het opvragen van de benodigde documenten), de complexiteit van de aanvraag (bijvoorbeeld in het geval van een aanpassing van de woning), het eventuele voorleggen aan de raad van bestuur enzovoort. Op 30 september 1993 waren er 381 gunstige aansluitende beslissingen betekend door het Vlaams Fonds, en 26 ongunstige.

Vraag nr. 25
van 22 december 1993
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Politieke vluchtelingen – Verblijf in Vlaanderen en onderwijs in Franstalige klassen

Sinds september jongstleden verblijft in Ronse een groep van een twintigtal zogenaamde minderjarige politieke vluchtelingen in de gebouwen van de paters Minderbroeders. Een deel van deze vluchtelingen blijkt onderwijs in het Frans te volgen.

1. Is de minister van deze feiten op de hoogte ?
2. Acht de minister het in overeenstemming met haar integratiebeleid als in Vlaanderen verblijvende zogenaamde politieke vluchtelingen in Wallonië of in Franstalige klassen onderwijs volgen ?

Antwoord

1. In antwoord op het eerste deel van de vraag kan ik meedelen dat er momenteel 21 vluchtelingenkinderen worden opgevangen door de VZW San Damiano in Ronse. De kinderen hebben een leeftijd van 9 tot 18 jaar en zijn van verschillende nationaliteiten. De kinderen bevonden zich zonder ouders of andere familie in het opvangcentrum het Klein Kas-

teeltje in Brussel. De VZW San Damiano, een privé-initiatief actief in Schaarbeek en Ronse, heeft zich het lot van deze kinderen aangetrokken. Zij hebben onderdak gezocht voor deze jongeren en gevonden bij de paters Minderbroeders in Ronse.

Na onderzoek is gebleken dat momenteel 4 Engelstalige kinderen Nederlandstalig onderwijs volgen in het koninklijk Atheneum en de Broederschool. 2 Roemeense kinderen willen terugkeren naar hun land en volgen geen onderwijs. 2 Franstalige kinderen volgen Franstalige lessen in Doornik, 3 in Amougies en 6 in Lessen. 2 Franstalige en 2 Portugeestalige kinderen volgen Franstalige lessen in het katholiek lager onderwijs in Ronse.

2. Wat het tweede deel van de vraag betreft wens ik het lid er attent op te maken dat Ronse erkend is als Vlaamse gemeente met faciliteiten voor Franstaligen op basis van artikel 8, 6° in combinatie met artikel 12 van de wet op het taalgebruik in bestuurszaken (KB van 18 juli 1966, BS 2 augustus 1966). Aan alle kinderen wordt, door vrijwilligers, de Nederlandse taal onderwezen.

Ik wens mijn waardering uit te spreken voor die mensen die zich belangeloos inzetten en zorg willen dragen voor deze alleenstaande kinderen. Zij hebben alle middelen aangewend om deze kinderen in een moeilijke periode van hun leven op te vangen en om hen het recht op onderwijs, aangepast aan hun talenkennis, te bieden.

**Vraag nr. 26
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO**

Overleg- en inspraakorganen - Gegevens

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, **Energie en** Externe Betrekkingen

Vraag nr. 23
van 22 december 1993
van de heer L. Pierco
Blz. 245.

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 28
van 30 december 1993
van de heer L. MARTENS**

Arrondissementen Roeselare- Tielt en Kortrijk - Rusthuizen en service-flats

1. Hoeveel rusthuisbedden en service-flats zijn er in de arrondissementen Roeselare-Tielt en Kortrijk aangevraagd ?

2. Hoeveel rusthuisbedden en service-flats werden er principieel toegekend ?
3. Hoeveel werden er reeds definitief toegezegd ?
4. Waar zijn deze aanvragen gesitueerd ?
5. Over welke bezetting gaat het ?
6. Wat is de stand van zaken van de dossiers ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 december 1993, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in service-flatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.145 wooneenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

Met betrekking tot dergelijke subsidiering van bejaardenvoorzieningen in de arrondissementen Roeselare-Tielt en Kortrijk geeft dit volgende stand van zaken.

A. Aangevraagde principiële toezeggingen

1. Arrondissement Roeselare

rusthuizen : 0 projecten met 0 wooneenheden ;
service-flatgebouwen : 1 project met 25 wooneenheden ;

2. Arrondissement Tielt

rusthuizen : 0 projecten met 0 wooneenheden ;
service-flatgebouwen : 3 projecten met 36 wooneenheden ;

3. Arrondissement Kortrijk

rusthuizen : 0 projecten met 0 wooneenheden ;
service-flatgebouwen : 4 projecten met 121 wooneenheden.

Daar het aantal eenheden waarvoor volgens het wettelijke kader een subsidiëringtoezegging kan verleend worden — 5.000 wooneenheden en 5.145 wooneenheden — bereikt is, kan aan deze aanvragen geen gunstig gevolg gegeven worden.

B. Verleende principiële toezeggingen

1. Arrondissement Roeselare

rusthuizen : 3 projecten met 130 wooneenheden ;
service-flatgebouwen : 8 projecten met 199 wooneenheden ;

2. Arrondissement Tielt

rusthuizen : 4 projecten met 221 wooneenheden ;
service-flatgebouwen : 5 projecten met 114 wooneenheden ;

3. Arrondissement Kortrijk

rusthuizen : 6 projecten met 534 woonegelegenheden ;
service-flatgebouwen : 14 projecten met 497 wooneenheden.

C. Definitief toegezegde projecten (goedgekeurde voorontwerpen en ontwerpen van financieringsovereenkomst)

1. Arrondissement Roeselare

rusthuizen : 2 projecten met 115 woonegelegenheden ;
service-flatgebouwen : 4 projecten met 107 wooneenheden ;

2. Arrondissement Tielt

rusthuizen : 1 project met 180 woonegelegenheden ;
service-flatgebouwen : 3 projecten met 64 wooneenheden ;

3. Arrondissement Kortrijk

rusthuizen : 1 project met 120 woonegelegenheden ;
service-flatgebouwen : 9 projecten met 353 wooneenheden.

Overzichtslijsten met betrekking tot deze drie categorieën van projecten met onder andere vermelding van de inplantingsplaats, de geplande capaciteit en de stand van zaken van deze dossiers, werden gezien het volume rechtstreeks aan het lid toegezonden.

Vraag nr. 37
van 7 januari 1994
van de heer L. BARBE

Zie :
Minister Vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 85
van 7 januari 1994
van de heer L. Barbé
Blz. 255.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 106
van 20 juli 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Standing Conference of Local and Regional Authorities — Betrokkenheid bij samenwerkingsprogramma's op Balkan

De Standing Conference of Local and Regional Authorities in Europe, een afdeling van de Raad van Europa, is betrokken bij samenwerkingsprogramma's met steden in conflictgebieden op de Balkan. Dat staat in de Internationale Spectator, juni 1993, p. 320.

Waarin bestaat die samenwerking precies ?

Zijn Vlaanderen en/of Vlaamse gemeenten hierbij betrokken ? Zo neen, waarom niet ?

Hoe evalueert de minister-president deze werking ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat inderdaad samenwerkingsprogramma's met steden in ex-Joegoslavië in het raam van de Permanente Conferentie van de Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa worden ontwikkeld.

In de resolutie 251 van 18 maart 1993 heeft de Permanente Conferentie het initiatief ambassades van de lokale democratie, goedgekeurd. Dit voorstel heeft als doel het behoud en/of de ontwikkeling van het democratisch proces op lokaal niveau te bevorderen, rekening houdend met, de institutionele en materiële omstandigheden die momenteel heersen op het grondgebied van het vroegere Joegoslavië.

Meer documentatie hierover zal afzonderlijk aan het lid worden bezorgd.

Vraag nr. 20
van 10 december 1993
van de heer M. OLIVIER

Erkenning stagecontract ondernemingsopleiding — Recht op kinderbijslag

Sommige leerlingen die een ondernemingsopleiding

volgen, hebben problemen in verband met hun recht op kinderbijslag. Dat is een gevolg van de interpretatie door de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers van de begrippen “theoretische lessen en stages”, in toepassing van de artikelen 1 en 8 van het koninklijk besluit van 30 december 1975. Dit besluit stelt de voorwaarden vast waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt.

De Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers gaat er namelijk van uit dat slechts de stages in 4 beroepen (hostess, autocarexploitant, reisbureauhouder en etaleur) aan de criteria van het vernoemde besluit voldoen. De Rijksdienst wil de stages, verricht in de overige beroepen, niet erkennen niettegenstaande ze noodzakelijk zijn voor de toegang tot geregelende middenstandsberoepen of voor ZIV-erkenningen (bijvoorbeeld optikers).

De Rijksdienst brengt het kinderbijslagfonds hiervan op de hoogte die dan in bepaalde gevallen de betaalde kinderbijslag terugvordert. Dit kan achteraf leiden tot ernstige betwistingen voor de arbeidsrechtbanken.

Een besluit van de Vlaamse regering “op de stage in de ondernemingsopleiding” zou dit probleem kunnen oplossen. Dergelijk besluit is een uitvoering van artikel 8 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen. Een **gelijkaardig** besluit van de Executieve van de Franstalige Gemeenschap heeft de problemen voor dat landsgedeelte opgelost.

1. Is de minister-president van plan binnenkort dergelijk besluit, eventueel met terugwerkende kracht, goed te keuren? Op die manier wordt het grondwettelijk principe van de gelijkheid van alle Belgen gewaarborgd en kunnen de problemen inzake kinderbijslag worden opgelost.
2. Of overweegt hij aan het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen de opdracht te geven een genormaliseerd stagecontract uit te werken zoals in het Franstalig landsgedeelte, en dit te doen toepassen in de ondernemingsopleiding?

Antwoord

Artikel 8, eerste lid, van het uitvoerend koninklijk besluit van 30 december 1975 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt, bepaalt dat de stages met lessen worden gelijkgesteld indien het volbrengen ervan een voorwaarde is tot het verkrijgen van een wettelijk gereguleerd diploma. Dit is een basistekst met betrekking tot het probleem waarmee de leerlingen in de ondernemersopleiding sinds vele jaren worden geconfronteerd.

Wat de huidige situatie betreft meen ik dat de stage in de ondernemersopleiding een voorwaarde kan zijn tot het verkrijgen van een wettelijk diploma, zelfs wanneer deze stage nog niet geofficialiseerd is bij besluit van de Vlaamse regering.

Immers het ministerieel besluit van 27 oktober 1978 betreffende de examens en de evaluatie van de basisopleiding (Belgisch Staatsblad 12 januari 1979) bepaalt in artikel 14 § 2 dat de eindexamens in de ondernemersopleiding drie gedeelten omvatten, waaronder een praktijkgedeelte. Om voor dit praktijkgedeelte te slagen is enige beroepspraktijk aangewezen. Wanneer andere mogelijkheden hiertoe – algemene of bijzondere (koninklijk besluit nr. 495) arbeidsovereenkomsten, activiteiten als helper van een zelfstandige – ontbreken dan blijft de stage in het beroep de enige voorwaarde om via het slagen voor het praktijkgedeelte van het eindexamen het wettelijk diploma van de ondernemersopleiding te verkrijgen.

Overigens erkennen het ministerie van Sociale Voorzorg en de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers sedert ettelijke jaren de stage voor vier beroepen namelijk hostess, autocarexploitant, reisbureauhouder en etaleur.

Logischerwijze zouden zij dit eveneens moeten doen voor al de andere beroepen waarvoor intussen stages werden georganiseerd meer bepaald voor opticien-brillenmaker.

Het is precies over de stage in dit beroep dat zich de laatste jaren een rechtspraak heeft ontwikkeld die deze vorm van praktijkopleiding als een voorwaarde tot het verkrijgen van een wettelijk diploma beschouwt, zelfs bij afwezigheid van een besluit van de Vlaamse regering ter zake.

Ik deel uw standpunt dat een besluit van de Vlaamse regering dit probleem zal kunnen oplossen, in uitvoering van artikel 8 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de KMO dat bepaalt :

Artikel 8

De ondernemersopleiding bedoeld in artikel 3, 2° is een basisvorming, die voorbereidt op het algemeen technisch, commercieel, financieel en administratief uitoefenen van een zelfstandig beroep en het beheer van een kleine en middelgrote onderneming. De ondernemersopleiding omvat een theoretische vorming en een praktijkervaring of een praktijkstage of een aanvullende praktijkopleiding. De theoretische vorming omvat cursussen van bedrijfsbeheer en beroeps-kennis. De Vlaamse regering bepaalt de normen voor toelating tot de ondernemersopleiding en de voorwaarden waaraan de praktijkstage, de praktijkervaring, de aanvullende praktijkopleiding en de theoretische vorming moeten voldoen.

In dit verband kan ik u meedelen dat het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) werkt aan een ontwerp van besluit dat alle stadia omvat, inclusief de ondernemersopleiding en de praktijkstages. In het voorjaar 1994 zal dit ontwerp-besluit aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. We menen echter dat het niet mogelijk is een besluit goed te keuren met terugwerkende kracht. Intussen is het ministerieel besluit van 27 oktober 1978 nog steeds geldig, alhoewel in het decreet de mogelijkheid tot stage is voorzien. We kunnen dus veronderstellen dat ingevolge het decreet, de lijst van beroepen waarvoor stage vroeger werd voorzien, kan worden uitgebreid tot alle beroepen waarvoor een ondernemersopleiding wordt ingericht.

Vraag nr. 21
van 13 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Officieel bezoek aan Zuid-Afrika – Nederlands als voertaal

Begin maart zou een regeringsdelegatie een officieel bezoek brengen aan Zuid-Afrika. De minister is ongetwijfeld op de hoogte van de precare situatie van het Afrikaans als taal. Inderdaad bestaat het gevaar dat het Afrikaans, dat dan toch de meest gesproken taal is in Zuid-Afrika en dat de moedertaal is van de meerderheid van de blanke bevolking en van de kleurlingen, als ambtelijke taal wordt geschrapt.

Ik meen dat het voor het behoud van het Afrikaans een steun zou betekenen mocht de Vlaamse regeringsdelegatie er op staan om bij al haar contacten het Nederlands als voertaal te gebruiken en niet gemakkelijksheidshalve op het Engels over te schakelen.

Gezien de verstaanbaarheid van het Nederlands voor alle Afrikaanstaligen meen ik inderdaad dat dergelijke houding het belang van het Afrikaans zou onderlijnen.

Kan de minister zich hiertoe verbinden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de Vlaamse delegatie in haar contacten met Zuidafrikaanse vertegenwoordigers tijdens de geplande missie van maart aanstaande zal optreden met respect voor de officiële talen van Zuid-Afrika.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 413
van 18 oktober 1993
van de heer L. STANDAERT

Brug over kanaal Brugge-Gent ter hoogte van Baron Ruzettelaan in Assebroek – Defecten

De ergernis van weggebruikers in verband met de brug over het kanaal Brugge-Gent ter hoogte van de Baron Ruzettelaan in Assebroek en die in Moerbrugge, neemt steeds grotere vormen aan. Het repertoire van onvoorziene fratsen van het automatisch systeem neemt uitbreiding. Op zaterdag 25 september tussen 19.00 en 19.30 uur sprongen de verkeerslichten aan beide zijden van deze brug op rood. De slagbomen kwamen evenwel niet naar omlaag en de brug werd niet opgehaald. Honderd automobilisten zijn na enige tijd dan maar door deze rode lichten gereden.

1. Wordt er automatisch iemand verwittigd indien het systeem niet naar behoren werkt ?
2. Welke voorzieningen zijn er getroffen indien defecten zich voordoen 's avonds of tijdens weekends ?

3. Klopt het dat binnenschippers zelf één van deze bruggen (of alle twee ?) in werking kunnen zetten ?
4. Aangezien mijn eerste vraag in verband met deze bruggen zes maand na datum nog steeds niet werd beantwoord, hoeveel heeft het installeren van deze automatisering gekost ?
5. Welke aanpassingen zijn er sedert het installeren gebeurd (na de vele mankementen) ?
6. Waarom wordt het systeem niet automatisch stilgelegd na bepaalde uren en tijdens weekends daar de overige bruggen rond Brugge toch niet worden opgehaald ?
7. Waarom staat bij deze bruggen geen bord met een telefoonnummer in geval van defect ?

Antwoord

1. Bij defect wordt altijd (24 uur op 24) de permanentiedienst van het bestuur Elektronica, Elektriciteit en Mechanica verwittigd. Die verwittigt op haar beurt een ploeg of onderhoudsaannemer die zo snel mogelijk ingrijpt.
2. Buiten de scheepvaarturen (6.00-19.00 uur) wordt de brug niet bewogen en wordt de scheepvaart onderbroken.
3. Bij het hervatten van het scheepvaartverkeer op het kanaal, kunnen binnenschippers die voor de brug hebben moeten wachten, de brug activeren door op een daartoe bestemde knop te drukken. Daardoor worden de opeenvolgende bewerkingen (lichten, slagbomen, brug) in gang gezet.
4. De automatisering van de bruggen heeft 6 miljoen BEF gekost voor de eerste en 5 miljoen BEF voor de tweede. Het herbouwen van de Moerbruggebrug heeft in totaal ongeveer 200 miljoen BEF gekost.
5. Er zijn geen essentiële aanpassingen aan de installatie noodzakelijk gebleken.

Er zijn wel een paar gevallen van sabotage bekend en een paar pogingen tot misbruik van de veiligheidsvoorschriften. Tot op heden heeft de brug van Moerbrugge reeds meer dan 12.000 automatische bewegingen uitgevoerd.

Er wordt wel voorzien in een bijkomende visuele controle vanuit een centrale bedieningspost in Brugge. De installatie hiervoor werd kort geleden aanbesteed.

6. De bruggen werken in hetzelfde regime als deze rond de Stad Brugge.
7. Aan deze bruggen is een inrichting voorzien die beschikbaar is voor het publiek waarmee men rechtstreeks in contact kan treden met de permanentiedienst van het bestuur Elektronica, Elektriciteit en Mechanica in Gent.

**Vraag nr. 414
van 18 oktober 1993
van de heer M. MAERTENS**

Gifgasmunitiestort Paardenmarkt voor kust van Knokke-Heist – Onderzoeksresultaten van metingen

In 1972 werd de Paardenmarkt op verzoek van het departement van de minister door zeemachtduikers onderzocht. Eind 1988 werd door de voorganger van de minister beslist om aan de TV-bergingswerken een dienstbevel 1E af te leveren, waarin een onderzoek werd opgedragen om meer gedetailleerde gegevens te verzamelen met het oog op het bepalen van de meest geschikte ruimingsmethode. Uit een bericht van juli 1989 van de hoofdingenieur van Bruggen en Wegen blijkt dat hij van oordeel was dat de dumpingszone met meer moderne middelen diende te worden onderzocht.

In het kader van het Beasac-project werden daarop door de NV Eurosence met de Beasac-draagvleugelboot in 1992 opnames gemaakt van de stranden en de vooroever waaronder de Paardenmarkt. Daaruit bleek onder meer dat het gifgasmunitiestort veel omvangrijker was dan vroegere metingen hadden aangetoond en zich lichtjes had verplaatst in de richting van de oostelijke strekdam van Zeebrugge.

Anderzijds werden bij de loswal Zeebrugge-Oost, die paalt aan het gifgasmunitiestort, technieken toegepast om de baggerspecie te stabiliseren en de aanzanding te verhogen. Ook omvat het onderzoeksprogramma Zeewetenschappen mogelijkheden om de pollutanten in de sedimenten op de Paardenmarkt op hun toxiciteit te evalueren. De bemonsteringscampagne van het zee-water na het ongeval met de Herald of Free Enterprise uitgevoerd door het Rijksstation voor Zeevisserij blijken te zijn uitgevoerd 2 kilometer ten noorden van de Paardenmarkt, zodat de uitslagen ervan niet als relevant kunnen worden beschouwd. Daaruit moet geconcludeerd worden dat nog geen gericht onderzoek naar de toxiciteit van de Paardenmarkt werd uitgevoerd, ook al waren de mogelijkheden en de beleidsbeslissingen voorhanden.

1. Waarom werd aan de uitvoering van dit dossier de laatste jaren geen aandacht geschonken, zelfs niet om de contaminatiegraad op geregelde tijden preventief te bemonsteren ?
2. Werd over het onderzoek uit 1971-1972 een uitvoerig rapport opgemaakt, of daarbij onderzoek werd gedaan naar de aard van de dumping in 1920, en wat van beide de resultaten waren ?
3. Welke waren de resultaten van het onderzoek opgedragen aan de TV-bergingswerken ?
4. Welke waren de verschillen tussen de magnometrische opnamen uit 1972 en de kartering van Belfotop-Eurosense uit 1992, en welke conclusies moeten daaruit worden getrokken ?
5. Bestaat er een verband tussen het toenemend belang van de baggerspecieloswal Zeebrugge-Oost en de beveiliging van de Paardenmarkt ?

6. Gebeurde er in het kader van de talrijke onderzoeken naar de pollutiegraden van de baggerspecie op de loswal ook onderzoek in het sediment op de Paardenmarkt, en zo ja, welke waren de chemische verschillen inzake pollutanten ?

Antwoord

Ik laat vooreerst opmerken dat het munitiestort in Knokke-Heist een federale aangelegenheid betreft.

De bijzondere wet tot hervorming der instellingen en meer in het bijzonder titel X van artikel 6 § 1 van de wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten geeft een opsomming van de aangelegenheden, die tot de bevoegdheden van de gewesten behoren zoals in artikel 107quater van de Grondwet bedoeld werd.

De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest met betrekking tot het continentaal plat beperkt zich tot het onderhoud en de eventuele verdieping van de vaargeulen, die deel uitmaken van de maritieme toegangswegen tot de Belgische zeehavens.

Aldus is het onderzoek en het eventueel opruimen van het munitiedepot of, meer algemeen, het opruimen van munitie binnen de vaargeulen, duidelijk een federale bevoegdheid. Indien tot de ruiming van de munitie besloten zou worden, dan is dit in de eerste plaats op grond van de overweging dat de aanwezigheid van de munitie een groot gevaar voor pollutie van de zee inhoudt. Alle maatregelen die genomen worden om het pollutiegevaar te bestrijden, zijn duidelijk federale aangelegenheden.

De vaststelling dat het gifgasmunitiedepot veel omvangrijker zou zijn dan uit vorige metingen bleek en zich enigszins verplaatst zou hebben, dient te worden gerelativeerd. In opdracht van mijn administratie wordt jaarlijks minstens één bathymetrische opname gemaakt van het betrokken gebied, in het kader van de opvolging van de evolutie van de stortplaats voor baggerspecie, gelegen bij de stortboei Bruggen en Wegen - Zeebrugge Oost ter hoogte van de Paardenmarkt. Met deze bathymetrische opname kan enkel informatie worden ingewonnen over de diepte van de zeebodem in het gebied ; deze opname gebeurt met de Beasac-hovercraft.

Door de TV-Bergingswerken werd in 1988 in opdracht van het toenmalig nationaal Ministerie van Openbare Werken een magnetometrisch onderzoek uitgevoerd van de zone ten oosten van de haven van Zeebrugge.

Met een dergelijk onderzoek worden de afwijkingen gemeten ten opzichte van het magnetisch veld van de aarde, teweeggebracht door de aanwezigheid van ijzer-massa's.

Uit deze metingen bleek dat de zone waar de sterkste en meest magnetische anomalieën werden geregistreerd, goed omschreven werd door het vis- en ankerverbodsgebied zoals het toen was getekend op de zee-kaarten.

De omtrek van dit vis- en ankerverbodsgebied was indertijd afgelijnd op basis van een onderzoek, dat door het ministerie van Landsverdediging in 1972 hoofdzakelijk met duikers werd uitgevoerd.

Het magnetometrisch onderzoek van 1988 toonde evenwel aan dat er nog anomalieën werden geregistreerd – zij het minder sterk en zeer verspreid – buiten dit verbodsgebied.

Naar aanleiding daarvan werd de omtrek van het vis- en ankerverbodsgebied aangepast en het is deze nieuwe omtrek, die heden op de zeekaarten is getekend.

De zone waarover de munitie werd afgestort, heeft zich uiteraard niet verplaatst ; wel werden magnetometrische anomalieën geregistreerd in een grotere zone (die zich ook iets meer westelijk uitstrekt) dan eerder werd aangenomen.

Op de concrete vragen die het lid stelt, kan het volgende worden geantwoord.

1. Aan het probleem werd de laatste jaren uitgebreid aandacht besteed. In maart 1991 werd het probleem voorgelegd op de 18e vergadering van het eminente wetenschappelijke adviescomité Standing Advisory Committee for Scientific Advice (SACSA), van de Oslo Commissie, die werd opgericht in het kader van het Verdrag van Oslo ter voorkoming van de verontreiniging van de zee ten gevolge van stortingen.

De Belgische delegatie was samengesteld uit vertegenwoordigers van het federale niveau en van het regionale niveau.

Door Sacsa werd ingestemd met het verslag van de Belgische delegatie en er werd gesteld dat voor het probleem geen technische oplossing bestaat.

Het doorgaan met het geven van praktisch advies aan de visserij om met dit risico om te gaan, werd als een aan het probleem aangepaste maatregel onderkend.

In de Belgische situatie wordt, door het uitvaardigen van een vis- en ankerverbod in het betrokken gebied, in de mate van het mogelijke het gevaar tegengaan dat de munitie wordt blootgesteld aan de open lucht of onder water wordt beschadigd of geëxplodeerd.

2. Alle beschikbare informatie werd in de voorgaande jaren uitgezocht in het kader van vergaderingen tussen het ministerie van Landsverdediging, het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, het toenmalige ministerie van Openbare Werken en zijn opvolger, het Vlaamse departement van Leefmilieu en Infrastructuur.

3. Zie hierboven.

4. Het onderzoek van 1972 bestond hoofdzakelijk uit duikeropnames ; de kartering van 1992 had enkel betrekking op de opmeting van het zeebodempol. Er is geen vergelijking tussen beide activiteiten mogelijk.

5. Nee, er mag worden aangenomen dat de hoeveelheid baggerspecie, die uiteindelijk in de betrokken zone sedimenteert, verwaarloosbaar is.

6. De uitgebreide onderzoeken, die werden uitgevoerd naar de sedimentkwaliteit, hadden betrekking op sedimenten in de zones waar gebaggerd wordt en niet op het sediment op de Paardenmarkt.

Vraag nr. 34
van 22 november 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sint-Amands – Scheldedijk

Naar verluidt zou de Scheldedijk op het grondgebied van de gemeente Sint-Amands nog een zwakke plek vertonen, met name in de omgeving van het graf van Emile Verhaeren.

Kan de minister dit bevestigen ?

Zijn er desgevallend nog verstevigingswerken gepland ?

Antwoord

De dijkwerken op het grondgebied van de gemeente Sint-Amands zijn volledig uitgevoerd. Deze dijkwerken voldoen aan de hoogtenorm volgens het Sigma-plan.

Tijdens de laatste stormvloed op 14 en 15 november 1993 werd mij geen melding gedaan van enige wateroverlast in de streek, hoewel het water in de Schelde in Sint-Amands gestegen is tot de cota (+ 7,46) TAW. Deze waterhoogte is op deze plaats voordien nooit bereikt.

Mijn diensten plannen in de onmiddellijke toekomst dan ook geen dijkversterkingswerken meer in deze omgeving. Wel is het evident dat, om de dijken in een degelijke toestand te behouden, het nodige onderhoud zal moeten gebeuren.

Het enige werk dat nog dient te worden uitgevoerd is de renovatie van het graf van Emile Verhaeren. Het graf schuift immers zeer traag in de richting van de Schelde. Hierdoor ontstaat evenwel geen gevaar voor wateroverlast.

Vraag nr. 45
van 6 december 1993
van de heer H. BROUNS

Houthalen-Helchteren – Remostort

Vorig jaar vroeg NV Remo in Houthalen-Helchteren een vergunning aan voor de exploitatie van een klasse 1-stort op een nieuw perceel (tussen de weg naar 't Heihuiske en de Grauwe Steenstraat). Op het einde van 1992 werd een vergunning daarvoor verleend door de bestendige deputatie van Limburg. Enige tijd later vernietigde de minister echter dit besluit van de bestendige deputatie. Door deze beslissing werd aan het industrieel stort een dubbele begrenzing opgelegd : ten eerste in de tijd omdat de vergunning verleend werd tot uiterlijk 20 oktober 1997, en ten tweede in de ruimte omdat er een vergunning verleend werd voor slechts een deel van het gebied dat de bestendige deputatie verleende.

1. Is de minister met mij van oordeel dat een sterke uitbreiding van het Remostort dient te worden vermeden en dat men zo snel mogelijk naar een andere lokatie dient uit te kijken voor oktober 1997 ?

2. Acht de minister het mogelijk om een gewestplanwijziging enkel voor dit gebied (driehoek Kolderstraat, het Wolfsdal en de Grauwe Steenstraat) door te voeren waarbij een aantal ontginningsgebieden rondom het stort worden omgezet in natuurgebied, zodat toekomstige uitbreidingen bemoeilijkt worden ?
3. Is de minister bereid om deze gewestplanwijziging zo snel mogelijk door te voeren ?

Antwoord

1. De Remo zand- en grindgroeve en het Remostort worden sinds een twintigtal jaren geëxploiteerd.

Het gewestplan Hasselt-Genk, goedgekeurd bij KB van 3 april 1979, voorziet aldaar deels ontginningsgebied, deels uitbreiding van het ontginningsgebied met nabestemming natuurgebied. De aangehaalde exploitatievergunningen vallen onder de bevoegdheid van mijn collega N. De Batselier, Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

In het Milieu-effectenrapport, gevoegd bij de bouwen exploitatieaanvragen wordt gesteld dat een beperkt gedeelte van de ontginningszone bijzondere avifaunistische kwaliteiten bezit. Als milderende maatregel voorgesteld in het MER, wordt voorgesteld dit gebied te respecteren en te behouden als natuurgebied. Aldus is het aangewezen een gedeelte niet aan te snijden. Het schepencollege van Houthalen-Helchteren onderschrijft deze stelling en betrokken eigenaar werd hierop gewezen ondermeer bij gelegenheid van een bouwvergunning voor reliëfwijziging op 25 januari 1993.

Alternatieve oplossingen inzake de stortproblematiek zullen voort moeten worden aangebracht vanuit een sectorplan milieuhygiëne en moeten worden ingepast in de uitwerking van het gewestelijk en het provinciaal ruimtelijk structuurplan.

2. + 3. De procedure tot gewestplanwijziging kan voor het aangehaalde gebied worden ingezet. Gelet op de nabijheid van het mijnterrein in Zolder en de verwevenheid van de problematiek is het steeds de bedoeling geweest de procedure gezamenlijk in te zetten voor deze omgeving. Wanneer opties inzake de herbesteding van het mijnterrein te lang uitblijven zal de herziening van de zone tussen de Lindeman en het Remostort worden gekoppeld aan andere wijzigingen van het gewestplan Hasselt-Genk en dit volgens de procedure die in het programmadecreet werd vastgelegd. Een ontwerpplan mag derhalve in het eerste trimester van 1994 verwacht worden.

Vraag nr. 48
van 6 december 1993
van de heer J. VALKENIERS

Weekendverblijven – Oude regularisatieaanvragen

De problematiek rondom de weekendverblijven bestaat nu reeds ongeveer 25 jaar. Onder de ministers

D'Hoore, Akkermans en Eyskens werden aanzetten gedaan om tot regularisatie te kunnen overgaan.

Wat doet de minister met de regularisatieaanvragen die vóór 1 november 1974 werden ingediend ?

Wat doet de minister tegen de bouw misdrijven (vooral het aanleggen van nutsvoorzieningen) die ouder zijn dan vijf jaar en waarvoor een verjaringstermijn zou kunnen worden ingeroepen ?

Antwoord

Ik veronderstel dat het lid het in zijn vraagstelling heeft over de eigenlijke individuele weekendverblijven. Er wordt dan ook niet ingegaan op de weekendverblijfparken waar het KB van 30 oktober 1993 de basis is voor de verdere ordening en inrichting.

De aangifte van bestaande, niet vergunde weekendverblijven vóór 1 november 1974, had mede tot doel een inzicht te verwerven in de ontstane (illegale) toestanden. Dergelijke aangiften zijn geen aanvragen in de zin van artikel 44 van de stedenbouwwet en kunnen dan ook niet als eigenlijke regularisatieaanvraag beschouwd worden.

Mede op basis van deze aanvragen werd bij de definitieve vaststelling van de gewestplannen beslist tot het aanduiden van recreatiezones waar grote concentraties van deze weekendverblijven voorkwamen. Met de omzendbrief van 20 januari 1978 heeft het Vlaams Gewest verdere richtlijnen uitgevaardigd in verband met de individuele niet geregulariseerde weekendverblijven.

Zeer precieze richtlijnen werden niet vooropgesteld gelet op de uiteenlopende situaties naar gelang van de streek en de omgeving.

Voor individuele weekendverblijven die hoofdzakelijk in een concentratiezone gesitueerd zijn en als recreatiezone in het gewestplan opgenomen werden, kan de gedetailleerde ordening gebeuren door een gezamenlijk verkavelingsinitiatief van de eigenaars van een verblijf in zulke zone. Bij afwezigheid van enig initiatief om een verkavelingsplan op te stellen, kan de gemeente zelf overgaan tot het opstellen van een bijzonder plan van aanleg, rekening houdend met de gewestplanbepalingen.

De situatie is uiteraard geheel anders voor de individuele bedrijven die geïsoleerd in de open ruimte zijn ingeplant en voor grotere concentraties die – zonder vergunning – werden opgericht in waardevolle groengebieden. Op basis van de vastgestelde gewestplannen is geen regularisatie van deze verblijven mogelijk. Het uitvoeren in overtreding van de stedenbouwwet van één van de in artikel 44, al. 1 en 2 opgesomde werken en handelingen, dat door artikel 64 van voornoemde wet als misdrijf strafbaar wordt gesteld, is een ogenblikkelijk of aflopend misdrijf.

Daarentegen is het in stand houden ervan een voortdurend misdrijf.

De vervolgingen van stedenbouwmisdrijven ingevolge de instandhouding van werken zullen steeds ontvankelijk blijven, indien de werken nog bestaan.

De verjaring van de strafvordering wegens het instandhouden van een werk, zoals bepaald bij art. 44 van de stedenbouwwet, uitgevoerd zonder voorafgaande geschreven uitdrukkelijke vergunning, begint pas te lopen van de dag waarop de aldus onwettelijk geschapen toestand een einde heeft genomen.

Vraag nr. 49
van 6 december 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Bachte-Maria-Leerne – Rond verkeersplein N 466 (Deinze-Gent)-N37 (Nevele-Deurle)

Een paar jaar terug heeft de voorganger van de minister terecht beslist het onoverzichtelijk en levensgevaarlijk kruispunt in Bachte-Maria-Leerne herin te richten.

Geruime tijd is er daar een proefopstelling.

1. Hoeveel ongevallen, van welke aard en met hoeveel slachtoffers vonden er plaats de jongste drie jaar voor de proefopstelling, en op jaarbasis ?
2. Hoeveel ongevallen, van welke aard en met hoeveel slachtoffers vonden er plaats sedert de proefopstelling, en op jaarbasis ?
3. Wat is de planning voor de definitieve aanleg van het bedoelde kruispunt ?
4. Hoeveel kost de definitieve aanleg ?

Antwoord

1. - 2. De huidige rotonde in proefopstelling ter hoogte van het kruispunt van de N 466 met de N 437 in Deinze (Sint-Martens-Leerne) werd ingericht in februari 1992. Mijn dienst beschikt over de volgende gegevens in verband met de geregistreerde ongevallen op het bedoeld kruispunt.

In 1989 werden er elf ongevallen geregistreerd, waarvan vier met uitsluitend stoffelijke schade. Voorts vielen er één dode, vier zwaargewonden en acht lichtgewonden te betreuren. Zeven ongevallen betroffen zijdelingse aanrijdingen van haaks kruisende voertuigen, één ongeval tussen een voertuig en een tegemoetkomend, doch links afslaand voertuig, drie ongevallen van voertuigen gebeurden alleen ingevolge verlies van controle na afslaan op het kruispunt.

In 1990 werden acht ongevallen geregistreerd, waarvan vijf met uitsluitend stoffelijke schade. Voorts vielen twee zwaargewonden en tien lichtgewonden te betreuren. Vijf ongevallen gebeurden tussen haaks kruisende voertuigen, één ongeval gebeurde tussen een voertuig en een tegemoetkomend links afslaand voertuig, één ongeval was een kop-staartaanrijding, één ongeval betrof een voertuig alleen waarbij een verkeersgeleider op het kruispunt werd aangereden.

In 1991 werden vier ongevallen geregistreerd, alle letselongevallen met vier lichtgewonden. Drie onge-

vallen betroffen aanrijdingen tussen haaks kruisende voertuigen, één ongeval was een kop-staartbotsing.

In 1992 werd één ongeval geregistreerd, met één lichtgewonde. Het betrof een zijdelingse aanrijding tussen voertuigen.

In 1993 werd in de eerste jaarhelft één ongeval geregistreerd met één lichtgewonde, waarbij een linksafslaande fietser werd aangereden door een voertuig.

3. De definitieve aanleg van het rondpunt zal, afhankelijk van de weersomstandigheden, vermoedelijk kunnen starten eind januari 1994.
4. De goedgekeurde aannemingssom bedraagt 9.501.827 BEF.

Vraag nr. 51
van 6 december 1993
van de heer M. CAPOEN

Laag radioactief afval – Berging

De Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen (Niras) legt momenteel de laatste hand aan een studie over de optie “oppervlakteberging” van het Belgisch laag radioactief kernafval. Deze studie, waarvan de besluiten eerlang zouden moeten worden bekendgemaakt, zal volgens het Niras nog geen definitieve plaats voor een mogelijke bergingsinstallatie aanwijzen. Daarvoor moet immers worden gewacht op de resultaten van de bijkomende terreinverkenningen. De studie zal wel klaarheid brengen in de technische uitvoerbaarheid en de veiligheid van oppervlakteberging, indien voor die optie wordt geopteerd.

Het Niras wil een breed debat inleiden rond de berging van laagradioactief afval. Daarom zond zij alle gemeentebesturen van het land een vragenlijst waarin gepeild wordt naar het belang dat zij hechten aan de problematiek en naar de informatiebehoefte.

Ongeveer vijf jaar geleden had het Niras al het oog laten vallen op vijf Belgische gemeenten indien voor oppervlakteberging zou worden geopteerd. Eén van die gemeenten was het landelijke Lo-Reninge in de Westhoek. Alleen al het spook van de mogelijkheid zorgde in West-Vlaanderen in het algemeen en in de Westhoek in het bijzonder voor massaal volksprotest. Dat protest kreeg gestalte in de anti-kernafvalbetoging op tweede Paasdag 1989 toen ruim 10.000 betogers in Alveringem en Veurne tegen die mogelijkheid manifesteerden. Nooit had de Westhoek een grotere manifestatie gekend. De boodschap was duidelijk : de Westhoek is geen vragende partij. Meer dan vier jaar later is daar nog niets aan veranderd. Onder meer ten gevolge van deze manifestatie werd het dossier bevroren : namen werden niet meer genoemd en een definitief besluit, dat nochtans een paar jaar later zou worden genomen, kwam er niet. Inmiddels werkte het Niras verder aan een studie die dus (nagenoeg) af is.

1. Waarom werden al vanaf 1988 namen van gemeenten voor mogelijke oppervlakteberging van laagradioactief afval genoemd, daar waar nu blijkt dat

pas de huidige studie klaarheid zal brengen in de technische uitvoerbaarheid en de veiligheid van dat soort berging ? Daar waar bovendien ook nu pas blijkt dat er nog terreinverkenning moet gebeuren ? Heeft men bovendien vier à vijf jaar nodig om zo'n studie te maken ?

2. Op welke wijze zullen de bevindingen van de huidige studie openbaar worden gemaakt ?
3. Idem voor de enquête die bij alle gemeentebesturen van het land wordt gevoerd ?
4. Welke bijkomende terreinverkenningen moeten er gebeuren ? Wanneer gebeurt dat ? Hoe zullen de resultaten ervan worden bekendgemaakt ?
5. Wanneer wordt de definitieve beslissing genomen over de bergingsoptie, en over de lokatie, indien voor oppervlakteberging wordt gekozen ?
6. Wil het Niras rekening houden met de mening van de gemeenten ? Tot op welke hoogte ?
7. Op welke wijze kan een gemeente zich verzetten indien zij getroffen wordt door de (politieke) keuze als zijnde geschikt voor oppervlakteberging ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het lid mededelen dat deze aangelegenheid buiten het domein van de ruimtelijke ordening valt ; ze ressorteert nog onder de bevoegdheid van de nationale overheid.

Vraag nr. 52 van 6 december 1993 van de heer J. ANSOMS

Fietspaden – Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten

Graag vernam ik betreffende het jaar 1992 :

1. Welke doortochten zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd voor welk bedrag
 - 1° in het kader van het specifiek doortochtenprogramma ;
 - 2° in het kader van het structureel onderhoud ;
 - 3° eventueel in een ander programma.

Tevens vernam ik graag welke doortochtprojecten werden geconcipieerd volgens de geldende methodologie die tijdens de vorige legislatuur bij omzendbrief werd vastgelegd.

2. Welke nieuwe fietspaden (niet de eventuele vervanging van bestaande fietspaden) zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd
 - 1° in het kader van het structureel onderhoud ;
 - 2° in het kader van het doortochtenprogramma ;
 - 3° in het kader van het specifiek **fietspadenprogramma** ;
 - 4° eventueel in het kader van een ander programma ?

Tevens vernam ik graag, per aanbesteding en **vastlegging**, het aantal kilometer gewestweg dat op deze wijze uitgerust wordt met nieuwe fietspaden (niet de vervanging van bestaande fietspaden door andere).

3. Welke kruispunten zijn er in dat jaar aanbesteed en vastgelegd voor welk bedrag
 - 1° in het kader van het structureel onderhoud ;
 - 2° in het kader van een ander programma (niet het doortochtenprogramma).
4. Welke projecten inzake doortochten, fietspaden of kruispunten (zoals hierboven aangeduid) uit het fysisch programma 1992 zijn er evenwel niet aanbesteed of vastgelegd ? Wat was daarvoor de reden ?

Antwoord

Gezien de complexiteit van de vraag is het niet mogelijk om alle gevraagde gegevens te verzamelen tegen de gestelde termijn.

De opzoeken werden aangevat en de resultaten ervan zullen zo vlug mogelijk worden meegedeeld.

Vraag nr. 53 van 8 december 1993 van de heer R. VAN HOOLAND

Natuurgebieden – Negatieve adviezen voor sanering en verbouwing

Ingevolge het decreet van 23 juni 1993 en het vierde uitvoeringsbesluit op het decreet van 27 juni 1985 geeft de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw systematisch een negatief advies, bijvoorbeeld voor sanering en verbouwing – zelfs ondergrondse van woningen en erven in natuurgebieden.

In Vlaanderen zijn vele natuurgebieden gemengd en vaak is er nogal wat bewoning en zijn er keurige tuinen landbouwbedrijven.

Dagelijks worden landbouwers en bewoners in hun rechtmatige belangen tekort gedaan : landbouwbedrijven worden geblokkeerd (bijvoorbeeld aalopslag in de winter) en hun tuinbouwbedrijven lamgelegd (bijvoorbeeld vervangen van kweekserres).

1. Is de minister hiervan op de hoogte ?
2. Wie gaf ter zake instructies aan de gemachtigde ambtenaar ?
3. Is het niet aangewezen onmiddellijk terzake geschikte instructies te geven, specifiek voor gemengde natuurgebieden ?

Antwoord

1. Het vierde uitvoeringsbesluit van 15 maart 1989, op het decreet van 28 juni 1984 verhindert deze werken steeds in natuurgebieden. Het decreet van 23 juni 1993 heeft deze optie bevestigd.
2. De gemachtigde ambtenaar is gehouden de **decreta-**le bepalingen na te leven.

3. Gemengde natuurgebieden bestaan niet volgens de geldende voorschriften van de in Vlaanderen goedgekeurde gewestplannen. Indien aangeduide natuurgebieden niet overeenkomen met de bestaande toestand (geen natuurwaarden, agrarische bedrijven e.a.) of de toekomstige opties, dan is het aangewezen deze bestemmingen via de geëigende wettelijke procedures te wijzigen. Deze procedure zal afhankelijk zijn van de specifieke situatie van het aangebrachte probleem. (oppervlakte, ligging e.a.)

Vraag nr. 56
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Falende verkeerslichten — Waals onderhoudsbedrijf

Half november liep op de gewestwegen in de richting van Antwerpen het verkeer in 't honderd door de falende verkeerslichten. Blijkbaar zou het Waalse onderhoudsbedrijf hier in gebreke blijven en zou er weinig zicht op beterschap zijn.

Kan de minister mij meedelen of het contract door de betrokken maatschappij wordt nageleefd ?

Welke zijn de mogelijkheden om het contract te verbreken ?

Zijn er al stappen in die richting genomen ?

Antwoord

Het onderhoud van de verkeerslichten, die eigendom zijn van het Vlaamse Gewest in de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant, wordt vanaf 1 oktober 1993 uitgevoerd door de firma Energy D. uit Picton.

Zoals bij elke start van een nieuwe aanneming werd enige hinder inzake het uitvoeren van de herstellingen ondervonden.

Ondertussen beschikt de betrokken aannemer over de nodige voorraden en heeft hij zich georganiseerd. De werken worden momenteel uitgevoerd binnen de opgelegde termijn.

Er zijn dan ook geen redenen voorhanden om het contract te verbreken.

Vraag nr. 60
van 10 december 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Wijziging van een algemeen plan van aanleg — Gedeeltelijk gunstig en gedeeltelijk ongunstig advies

Als een gemeentebestuur haar algemeen plan van aanleg wil wijzigen en indien, wat uiteraard voorkomt voor de verschillende wijzigingen van het algemeen plan van aanleg een gedeeltelijk gunstig en gedeeltelijk ongunstig advies werd uitgebracht door de bestendige deputatie van de provincie, door de Streekcommissie, dan zou men redelijk kunnen aanvaarden dat de Vlaamse regering enkel voor die afwijkingen, waar alle adviezen gunstig zijn, goedkeuring zou verlenen.

Als dat niet het geval is kan een gemeente dan, voor de wijzigingen waar alle voorafgaande adviezen gunstig waren, deze wijzigingen middels een bijzonder plan van aanleg doorvoeren ?

Moet dan voor dat bijzonder plan van aanleg de fase van gemeentelijke besluitvorming, inbegrepen het openbaar onderzoek nogmaals overgedaan worden ?

Voor alle duidelijkheid gaat het hier enkel om aanpassingen, waarvoor in de adviesfase door alle instanties gunstig advies werd uitgebracht.

Een antwoord op deze vraag lijkt nuttig, omdat de strekking van algemene aard is. De aanleiding van de vraag is wel een geval waarin het gemeentebestuur niet bij machte is van het hoofdbestuur van stedenbouw enig antwoord te bekomen.

Antwoord

Wanneer aan een APA of een wijziging van een APA de goedkeuring wordt onthouden, dan kan de gemeente voor beperkte delen van dit APA een wijziging doorvoeren bij middel voor een BPA.

In deze aangelegenheid moet in eerste instantie worden verwezen naar de omzendbrief van 10 november 1993 (BS 16/12/1993) die bepaalt onder welke voorwaarden BPA's die afwijken van het gewestplan kunnen worden opgestart.

De procedure tot goedkeuring van elk BPA voorziet cfr. artikel 21 derde lid van de stedenbouwwet, de organisatie van een specifiek openbaar onderzoek. Het decreet van 22 december 1993, houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, wijzigt dit niet. Een openbaar onderzoek van dit BPA blijft derhalve noodzakelijk.

Een fragmentaire herziening van een bestaand APA, en het doorvoeren van verschillende bestemmingswijzigingen door aparte BPA's, in afwijking van het gewestplan lijkt mij echter geen geschikte werkwijze. Immers, elke lokale bestemmingswijziging zal moeten verantwoord en beoordeeld worden in een globale gemeentelijke context. Het is daarom raadzaam om een gemeentelijk structuurplan op te maken, dat dan als basis kan dienen voor de gemeentelijke ruimtelijke planning.

Uiteraard moet men daarbij kunnen steunen op valabele ontwerpen, die door degelijke ontwerpers worden opgesteld na de nodige voorafgaande besprekingen met de betrokken instanties. Het is slechts onder deze voorwaarden dat de administratie borg kan staan voor een vlotte begeleiding van het dossier, voor concrete antwoorden op gefundeerde vragen en voor een spoedige afhandeling, binnen de bij wet bepaalde termijnen.

Vraag nr. 64
van 15 december 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Gebieden met culturele, historische en/of esthetische waarde — Betekenis en draagwijdte van de afbakening

Sinds de gewestplannen in Vlaanderen van kracht werden, zijn er gebieden met culturele, historische en/of esthetische waarde afgebakend.

Ik wil van de minister het volgende vernemen :

1. de basisfilosofie voor die afbakening ;
2. het aantal bedoelde zones, per gewestplan en in ha ;
3. het statuut van die zones : verbodsbepalingen en normen voor gebruik van die zones ;
4. het belang van die afbakening bij onteigening of aankoop in der minne : bijvoorbeeld is die zonering bezwarend en kan zij tot waardevermindering leiden ?

Antwoord

1. Aan de basis voor de aanduiding van woongebieden met culturele, historische en/of esthetische waarde ligt de bekommernis om en de aandacht voor het aanwezige culturele patrimonium in sommige steden en dorpen.
2. Er zijn geen gegevens bekend noch over het aantal noch over de oppervlakten van deze zones. Het manueel planimetren van deze zones is tot op heden niet gebeurd.
3. Voor de betrokken gebieden is art. 6. 1.2.3. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen van kracht. Dat bepaalt : "In deze gebieden wordt de wijziging van de bestaande toestand onderworpen aan bijzondere voorwaarden, gegrond op de wenselijkheid van het behoud."
4. Het belang van deze aanduiding is het feit dat op deze wijze de aandacht wordt gevestigd op bestaande specifieke ruimtelijke kwaliteiten. Waardevermindering kan niet volgen uit de aanduiding op zich van deze gebieden. Waardevermindering die voortvloeit uit een gewestplan dat bindende kracht heeft gekregen, kan aanleiding geven tot schadevergoeding voor zover dit plan een einde maakt aan het gebruik van het goed waarvoor het normaal bestemd is op de dag voorafgaand aan de inwerking-treding van het plan. De aanduiding als "woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde" doet op zich geen afbreuk aan het gebruik of de normale bestemming van een bepaald goed gelegen in dergelijk gebied.

Vraag nr. 66
van 15 december 1993
van de heer J. PEETERS

Kanaal Herentals-Bocholt – Aanleg van een jachthaven

De VVV-Herentals, het stadsbestuur van Herentals en de Toeristische Federatie van de provincie Antwerpen plannen in Herentals de aanleg van een jachthaven op het kanaal Herentals-Bocholt, meer bepaald op de percelen gelegen sectie C nr. 372b en 373b (die volgens het gewestplan gelegen zijn in een zone voor ambachtelijke bedrijven) en op de verlaten Kanaalarm-Gedempte Vaart (die volgens het gewestplan gelegen is in een recreatiezone).

Mijns inziens zijn er stedenbouwkundige bezwaren tegen de vestiging van een zuiver toeristisch-recreatief project in een zone die uitdrukkelijk is voorbestemd voor ambachtelijke bedrijven, en als dusdanig ook eigendom is van de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij der Kempen, en is alleszins de opmaak van een van het gewestplan afwijkend BPA nodig.

Op de Herentalse gemeenteraad van 8 november 1993 werd door het schepencollege gesteld dat, na informele contacten met de dienst voor Stedebouw in Antwerpen, deze geen bezwaren zouden maken tegen deze vestiging in een ambachtelijke zone.

Is de minister akkoord met de geplande vestiging van deze jachthaven in een ambachtelijke zone ? Op welke gronden baseert u zich hiervoor ?

Antwoord

Door de buitendienst Antwerpen van het bestuur Ruimtelijke Ordening werd met schrijven van 16 november 1993 aan het college van burgemeester en schepenen van Herentals medegedeeld dat de percelen Sie C nrs. 372b en 373b waarop de aanvraag tot aanleg van een jachthaven betrekking heeft, gelegen zijn in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en recreatiegebied. Een definitief advies werd evenwel afhankelijk gesteld van het opmaken en goedkeuren van een BPA voor het gebied voor ambachtelijke bedrijven. Dit BPA kan de in het gewestplan vastgelegde bestemmingen verfijnen.

Het lijkt mij dan ook aangewezen het door de gemeenteraad van Herentals definitief aanvaard BPA af te wachten vooraleer een definitief standpunt in te nemen in deze aangelegenheid.

Vraag nr. 80
van 22 december 1993
van mevrouw M. VOGELS

Slachthuis te Aalter – Wijziging van BPA

Momenteel loopt te Aalter in Oost-Vlaanderen een procedure om via een BPA een slachthuis, inclusief uitbreiding, te regulariseren. Dit slachthuis bevindt zich in de woonzone. Aan welke voorwaarden moet dit BPA voldoen om te beantwoorden aan de geest van de omzendbrief betreffende de BPA's die afwijkingen inhouden ten opzichte van gewestplannen ? Welke zijn de eisen met betrekking tot de te respecteren bufferzones ten aanzien van belendende woningen ?

Antwoord

Waarschijnlijk wordt in de vraag het BPA Industriezone II-West bedoeld, dat in fase van definitief ontwerp is en hetwelk mij binnen enkele weken ter beslissing zal worden voorgelegd.

Daarom is het voorbarig nu reeds een standpunt m.b.t. de in dit BPA beoogde stedenbouwkundige planning in te nemen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 6
van 9 november 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radio – Gebruik van bepaalde epitheta in de nieuwsuitzendingen

Vrij dikwijls gebruikt de BRTN bepaalde epitheta om het nieuws te duiden. Zo wordt het FDF regelmatig als de radicale franstalige partij bestempeld (dit was onder meer het geval op 16 september jongstleden in de radionieuwsuitzending van 13.00 uur). Het Vlaams Blok daartegenover wordt regelmatig door de openbare omroep extreem-rechts genoemd. Met andere woorden een partij die ooit een affiche uitbracht met de slogan “Briissel Vlaams, ça jamais” en die er openlijk voor uitkomt dat zij een heel stuk van Vlaams-Brabant bij Brussel wil aanhechten, wordt door de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap slechts als radicaal bestempeld terwijl een partij die zich kordaat inzet voor het Vlaams zijn van Vlaams Brabant als extreem bestempeld wordt en dit ondanks het feit dat het begrip extreem een heel stuk pejoratiever overkomt dan het woord radicaal.

Het resultaat is dat er in feite niet meer aan duiding maar wel aan opiniëring gedaan wordt en opiniëring wordt niet toegestaan door het reglement waaraan BRTN-journalisten zich dienen te houden.

Ook kunnen de adjectieven die de BRTN met het oog op duiding van het nieuws aan bepaalde begrippen toevoegt voor heel wat verwarring bij de luisteraar of de kijker zorgen.

Zo wordt steevast de huidige communistische oppositie in Rusland als conservatief bestempeld. Dit ondanks het feit dat de communisten zich door de geschiedenis heen steeds als progressief hebben willen profileren en de conservatieven altijd als hun vijanden hebben beschouwd.

In Zuid-Afrika wordt dan weer het ANC waarvan de Communistische Partij van Zuid-Afrika een wezenlijk deel uitmaakt door de BRTN als progressief bestempeld terwijl de Zoelobeweging Inkatha, die een tegenstander is van het ANC en dus anti-communistisch is, als conservatief wordt beschreven.

De minister zal het met mij eens zijn dat het gebruik van een zelfde woord om tegenstrijdige begrippen te situeren de duidelijkheid van het nieuws zeker niet bevordert.

De vraag kan trouwens worden gesteld : gaat het hier ook niet om opiniëring ? In die mate dan dat er een sterke indruk ontstaat dat de BRTN al wat ze niet gunstig gezind is als conservatief omschrijft.

Is de minister niet van mening dat de BRTN omzichtiger dient om te springen met het gebruik van duidende epitheta ?

Zou het niet beter zijn deze epitheta achterwege te laten en ze te vervangen door een verklarende zin ? Dat dit mogelijk is bewijst het feit dat voor Namibië zolang het een mandaatgebied was van Zuid-Afrika, de BRTN in haar nieuwsuitzendingen telkens ze het woord Namibië uitsprak er aan toevoegde : “het land dat tegen de wil van de UNO door Zuid-Afrika bezet wordt”.

Is de minister niet van mening dat zelfs wanneer in de meerderheid van de media dezelfde epitheta als de BRTN gebruikt worden om dezelfde feiten te duiden, dit voor de BRTN geen verantwoording kan, zijn vermits de openbare omroep in tegenstelling met de meeste andere media gebonden is aan zeer strikte objectiviteitsregels ?

Is de minister niet van mening dat de BRTN het feit of iets als radicaal, extreem, conservatief, progressief enzovoort bestempeld moet worden best aan de beoordeling van de kijker of de luisteraar overlaat ?

Antwoord

Uitzonderingen niet te na gesproken omvat elk nieuwsbericht een bepaalde proportie duiding, zoniet zou het voor de gewone luisteraar onverstaanbaar worden. Van de BRTN-journalisten wordt verwacht dat de duiding nooit commentaar wordt, met andere woorden dat de duiding gebaseerd is op objectieve vaststellingen.

Het is zeker niet altijd eenvoudig om bepaalde partijen of gedachtenstromingen te typeren, en die typering is nochtans noodzakelijk. Daarbij komt nog dat partijen en groeperingen die van dezelfde basisfilosofie uitgaan in hoge mate beïnvloed worden door plaatselijke omstandigheden. Het is dan ook maar op het eerste gezicht tegenstrijdig dat de communistische partijen in verschillende landen verschillende epitheta meekrijgen.

Het voorbeeld van Namibië is aantrekkelijk, maar het kan maar in zeer weinig gevallen worden toegepast. Als het erom gaat een partij te typeren, lukt het helemaal niet.

Het lid oppert dat “radicaal” minder pejoratief overkomt dan “extreem”. Het gaat hier echter om twee uiteenlopende begrippen die niet omwisselbaar zijn. Het FDF wordt terecht een radicale franstalige partij genoemd, “radicaal” staat immers voor “geneigd tot consequenties, tot diep ingrijpende hervormingen”. “Extreem” betekent “in de hoogste graad”. Zeggen van het FDF dat het “een extreem Franstalige partij” zou zijn kan niet. Het Vlaams Blok daartegen bekendt zich tot een ideeënstroming die in heel de democratische wereld gemeenzaam met “extreem-rechts” of “uiterst rechts” wordt omschreven.

De BRTN ziet geen redenen om het huidige beleid ten aanzien van het gebruik van duidende epitheta te wijzigen, maar ziet er wel op toe dat de regels van de onpartijdigheid en de waarheidsgetrouwheid worden nageleefd.

Vraag nr. 25
van 26 november 1993
van de heer M. CAPOEN

Watersport – Belastingen

De infrastructuurwerken ten bate van de watersportsector in de havens aan de kust en langs kanalen in het hinterland (zowel voor grootzeilerij, kleinzeilerij als voor motorboten) worden, althans gedeeltelijk, uitgevoerd door het ministerie van Openbare Werken, thans het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

De jachthavens zelf worden in hoofdzaak uitgebaat door de jachtclubs. Tot voor kort betaalden de jachtclubs daarvoor een belangrijke retributie, bijvoorbeeld de Nieuwpoortse jachtclubs aan de stad Nieuwpoort. Sinds kort komt daarbij nog een retributie die ingevorderd werd door de Vlaamse Gemeenschap, namelijk door BLOSO. Dit gaf aanleiding tot enorme protesten: enerzijds begrijpen de jachtclubs niet welke tegenprestatie zij daarvoor van BLOSO ontvangen en anderzijds werd een scherpe aanklacht geformuleerd tegen wat ervaren wordt als een overbelasting.

Thans echter bestaat het vaste voornemen om daar bovenop nog een derde retributie te leggen, nu ten behoeve van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, blijkbaar als tegenprestatie voor de uitrustingswerken. Wanneer de jachtclubs nog best kunnen begrijpen dat die infrastructuurwerken moeten worden betaald, begrijpen zij niet waarom daarvoor nu plots een nieuwe belasting wordt gecreëerd boven de andere taxen die reeds als zeer zwaar worden ervaren. Op deze wijze dreigt het hele watersportbedrijf stilaan te worden gewurgd. In recente studies is reeds benadrukt dat precies dit stuk van het toeristisch domein al onder zeer zware moeilijkheden lijdt.

Daarnaast is het zonder twijfel zo dat de watersportsector zeer belangrijke toegevoegde waarden bijbrengt voor de Vlaamse regio's waar dergelijke infrastructuur voorhanden is.

1. Welke plannen bestaan er omtrent belasting op de watersportsector? Welke belasting? Welke raming?
2. Is er coördinatie mogelijk met de belasting die reeds ingevorderd wordt ten voordele van de BLOSO-begroting?
3. Is de Vlaamse regering en de minister in het bijzonder, zich bewust van de dreiging van wurging van de ganse sector?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

1. Door de toenmalige minister van cultuur werd aan het BLOSO de opdracht gegeven om, met ingang van 1 januari 1991, een financiële regeling in te voeren voor de BLOSO-kustjachthavens. Dit houdt in dat elke individuele gebruiker aan het BLOSO een basisliggeld verschuldigd is volgens de opper-

vlakke van de boot. Bij ministerieel besluit van 1 december 1992 wordt de overdracht geregeld van de exploitatie en het beheer van de aan de kust gelegen jachthavens met inbegrip van de ter beschikking stelling van gedeelten van de goederen aan derden tegen een gebruiksvergoeding door het BLOSO zelf te bepalen.

Om de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheid inzake onderhoud en herstellingen in de toekomst veilig te stellen werd door de raad van bestuur van het BLOSO op 24 november 1993 beslist de ligplaatsvergoeding voor 1994 te brengen op 400 fr/m² voor leden aangesloten bij de erkende clubs en op 700 fr/m² voor boten die aangemeerd liggen aan BLOSO-steigers.

Naast het bedrag dat de booteigenaars aan het BLOSO betalen, wordt door de clubs een clubbijdrage geïnd. Dit bedrag dekt de kosten die de jachtclubs maken om alle verplichtingen na te leven die zij voor hun leden op zich hebben genomen ten opzichte van het BLOSO: stormwacht, klein onderhoud, controle door de havenmeester, . . . Deze clubbijdrage is het grootste bedrag dat door de booteigenaars dient te worden betaald en wordt door de clubs autonoom bepaald.

Bovendien werd bij gemeenteraadsbesluit van de stad Nieuwpoort op 27 november 1990 beslist voor de dienstjaren 1990 tot en met 1994 een gemeentebelasting te heffen op de ligplaatsen voor pleziervaartuigen, sportvissersvaartuigen en zeil- en woonboten in de haven en de wateren gelegen op het grondgebied van de stad Nieuwpoort. Deze belasting bedraagt 1.700 BEF per strekkende meter ponton per jaar.

2. Het jachthaveninvesteringsbeleid, waarvan het intact houden van de opgebouwde jachthaveninfrastructuur op lange termijn afhankelijk is, behoort tot de bevoegdheid van 2 instanties. Het departement Leefmilieu en Infrastructuur draagt sedert 1960 het grootste deel van de investeringskosten terwijl het BLOSO de kosten draagt voor de herstellingen en het onderhoud van de jachthavens. Daarnaast verantwoordt de gemeente het heffen van een lokale belasting door de kosten die voortvloeien uit de aanwezigheid van de jachthaven op haar grondgebied. Op gemeentelijk vlak heeft het BLOSO geen inspraak in deze materie. De verschillende knelpunten vragen inderdaad naar een heroverweging van de rol die deze instanties in de toekomst kunnen spelen bij het aanpakken van de financiële problemen en naar een overleg om de cumulatie van heffingen te beperken.

De raad van bestuur van het BLOSO heeft in zijn zitting van 24 november 1993 beslist voor 1994 een passende gebruiksovereenkomst af te sluiten met de watersportfederaties, de jachtclubs en jachthavengebruikers, dit evenwel nadat alle achterstallige ligplaatsvergoedingen aan het BLOSO betaald zijn.

Vraag nr. 30
van 7 december 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN – Berichtgeving over de betogingen van 24 november 1993

Op 24 november 1993 vonden in verschillende Vlaamse

steden betogingen tegen het zogenaamd racisme plaats en dit naar aanleiding van de tweede verjaardag van de verkiezingsuitslag van 1991.

In de nieuwsuitzending van 19.30 uur van TV 1 werd gemeld dat er in totaal 15.000 scholieren en studenten aan deze demonstraties deelnamen. Dit cijfer is dat van de organisatoren. De schatting van de politiedienst ligt een heel stuk lager. De BRTN vond het echter niet nodig hiervan gewag te maken.

De laatste tijd gebeurt het meer dat de openbare omroep wanneer een verslag van een demonstratie gebracht wordt, wat het aantal deelnemers betreft, uitsluitend het cijfer van de organisatoren geeft. Vroeger was het nochtans de gewoonte zowel deze laatste als deze van de politie of rijkswacht aan de kijker of luisteraar mede te delen.

Graag vernam ik van de minister welke regels door de BRTN in acht genomen moeten worden wanneer er in nieuwsuitzendingen gewag gemaakt wordt van betogersaantallen ?

Graag vernam ik tevens of de minister niet de mening toegedaan is dat de BRTN zich niet houdt aan de objectiviteit die van haar verwacht moet worden wanneer ze in haar verslaggeving over betogingen, zoals deze van 24 november, uitsluitend de schatting van het aantal betogers die door de organisatoren gemaakt wordt brengt (deze organisatoren hebben er uiteraard alle belang bij dat het vermelde aantal zo hoog mogelijk is) en niet de schatting van de ordediensten ?

Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De cijfers van het aantal betogers in een tiental steden op 24 november waren gesteund op de gegevens van Belga en van de organisatoren. Daarvan werd een gemiddelde gemaakt dat zoals altijd betwistbaar is.

Belga heeft nergens cijfers gegeven van de politiediensten. Overigens werd in de commentaar bij de Antwerpse beelden gezegd dat er 3.000 betogers waren, wat lager is dan de cijfers van Belga en de organisatoren (5.000/10.000). Er werd zelfs bij gezegd : "Da's een pak minder dan vorig jaar".

Aan de hand van de beschikbare gegevens heeft de BRTN dus een evenwichtig beeld gegeven van de scholierenbetogingen. Traditioneel geeft de omroep bij betogingen de cijfers van de organisatoren en die van politie of rijkswacht, op voorwaarde dat die beschikbaar zijn.

Vraag nr. 31 van 7 december 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN – Berichtgeving over het koninklijk bezoek aan Antwerpen

Ik verwijs naar de schriftelijke vraag waarin ik liet opmerken dat tijdens een BRTN-uitzending de aanhangers van het militair regime van Haïti uiterst rechts genoemd werden. Op 4 november jongstleden betoog-

den een 150 Vlaams-nationalisten voor amnestie naar aanleiding van het bezoek van het koninklijk paar aan Antwerpen. In de nieuwsuitzending van TV 1 van 19.30 uur werden deze betogers ook uiterst rechts genoemd. Daar er geen enkel verband bestaat tussen de hierboven vermelde Haïtianen en deze betogers is het gebruik van het epitheton "uiterst rechts" op zijn minst verwarrend en in feite zelf opiniërend vermits er ten onrechte een verband gesuggereerd wordt tussen Vlaams-nationalisten (de betogers van Antwerpen) en Haïtiaanse aanhangers van een militaire dictatuur.

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Het feit dat er geen verband bestaat tussen twee groepen betogers sluit niet uit dat ze allebei bestempeld kunnen worden als extreem-rechts. Voor het overige verwijs ik het lid naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 6 van 9 november 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 6 van 21 januari 1993) met betrekking tot het gebruik van bepaalde epitheta in de nieuwsuitzendingen.

Vraag nr. 35 van 9 december 1993 van de heer J. CAUDRON

Niet erkende Koninklijke Belgische Basketbalbond – Onrechtstreekse jaarlijkse subsidie

De Landelijk Commissie Kadervorming (LCK) richt met succes cursussen in voor de opleiding van trainers. Deze cursussen gaan steeds door in samenwerking met een erkende sportfederatie volgens het decreet van 2 maart 1977 houdende erkenning en subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportfederaties. Voor basketbal bestaat er in Vlaanderen geen erkende federatie. In het verleden werd de baskettrainersopleiding toch georganiseerd door de LCK met trainers van de niet erkende, want unitaire basketbalbond. Daardoor ontstaat er een jaarlijkse onrechtstreekse subsidiëring van een niet erkende federatie.

Bij deze onwettige toestand dringen zich de volgende vragen op.

1. Welk was de kostprijs per jaar, vanaf 1980 tot nu van de organisatie van de basketbaltrainersopleidingen door de LCK ?
2. Is de minister ook van mening dat wegens het reeds genoemde decreet van 2 maart 1977 deze erkenning en subsidiëring niet kan en dat derhalve deze basketbaltrainersopleidingen moeten stoppen zolang de basketbalbond blijft weigeren het splitsingsdecreet na te leven ?
3. Meent de minister ook niet dat deze maatregel gepast is zeker nadat de basketbalbond mee de unitaire vereniging van sportfederaties heeft opgericht wat in Vlaanderen als een BOIC-provocatie wordt beschouwd ?

Antwoord

Het BLOSO heeft in algemene zin steeds als opdracht gehad de sportbeoefening en de sportieve vrijetijdsbe-

steding te bevorderen. In die geest heeft het zich steeds gericht tot alle bevolkingsgroepen, ongeacht of ze al dan niet bij een (erkende) federatie waren aangesloten.

Ook de kwaliteit van de sportbegeleiding is steeds een bekommernis geweest van het BLOSO. Vandaar dat sinds meer dan 30 jaar opleidingscursussen worden georganiseerd in samenwerking met de erkende federaties.

Op 31 oktober 1981 werd de Landelijke Commissie voor Kadervorming (LCK) opgericht, voor de opleiding van trainers, als samenwerkingsorgaan met de erkende sportfederaties en de instituten lichamelijke opvoeding van de Vlaamse Universiteiten.

Op 11 april 1984 werd in de LCK-koepel het probleem besproken van de oprichting van denkcellen voor sporten waarvan de betrokken federaties niet erkend waren. Gelet op de algemene taak van het BLOSO inzake gezondheidszorg door meer en beter te bewegen, was er een consensus om alle federaties – ook de niet-erkende – de informatie te sturen over de geprogrammeerde opleidingen, zodat zij hun leden kunnen aansporen om cursussen te volgen. Er was tevens een algemene consensus waarbij werd gesteld dat er wel denkcellen konden worden opgericht voor sporten zonder erkende federatie, hoewel niet-erkende federaties niet konden zijn vertegenwoordigd in de LCK.

Aldus werd op 31 oktober 1984 een denkcel basketbal opgericht met enkel vertegenwoordigers van de drie universiteiten en het BLOSO. Op 11 december 1984 werd een denkcel wielrennen opgericht zonder de KBWB en op 6 februari 1985 een denkcel voetbal zonder de KBVB.

Het feit dat er in 1993 nog steeds unitaire federaties bestaan zoals de Koninklijke Belgische Voetbalbond, de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond en de Koninklijke Belgische Basketbalbond, die een groot percentage uitmaken van de sportbeoefenaars, ook in Vlaanderen, neemt niet weg dat men niet kan doen alsof deze sporttakken niet bestaan. De betrokken sportbeoefenaars hebben eveneens behoefte aan gevormde trainers. In bepaalde gevallen heeft het BLOSO zelf nood aan dergelijke kaders, onder meer voor zijn sportkampen.

Wat basketbal betreft, werden door het BLOSO geen opleidingen verzorgd in 1980, 1981, 1982 en 1983, wel door de federatie. In 1984 werd opnieuw gestart met BLOSO-cursussen en vanaf 1985 met LCK-cursussen.

In bijlage vindt u de concrete gegevens per jaar.

Basketbal

Jaar	Deelnemers	Geslaagd	Inkomsten	Uitgaven
1984	117	85	175.000	459.500
1985	198	154	306.000	620.000
1986	110	85	203.000	420.200
1987	108	94	255.000	542.250
1988	166	127	313.750	487.100
1989	170	139	386.250	583.050
1990	159	123	318.250	472.278
1991	133	107	291.500	695.490
1992	212	172	567.000	791.392
1993	132	99	327.500	708.357

Vraag nr. 36 van 9 december 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Cultureel beleid in Sint-Genesius-Rode – Brieven van het Davidsfonds

Uit het tijdschrift van het Davidsfonds van Sint-Genesius-Rode verneem ik dat die vereniging op 17 maart 1993 aan de minister een brief stuurde met een kritiek op het cultureel beleid in Sint-Genesius-Rode. Daarin werd kritiek geuit op het feit dat subsidies met gulle hand worden uitgedeeld aan de Franstalige verenigingen in de gemeente en dat het gemeentelijk informatieblad is uitgegroeid tot een instrument om de tweetaligheid te propageren. Ten slotte werd er de aandacht op gevestigd dat in Rode het enige tweetalige cultureel centrum in Vlaanderen staat.

Op 30 juli werd een herinneringsbrief naar de minister gestuurd nadat er sprake was dat het beheer van culturele centra in de zes zou worden overgedragen aan een vzw. In de brief werd ook de wens uitgedrukt dat het cultureel centrum zou worden overgenomen door het ministerie van Cultuur. Blijkbaar ontving de vereniging eind oktober nog geen reactie op beide brieven.

Kan de minister mij meedelen hoe lang het gemiddeld duurt eer die brieven beantwoord worden ?

Heeft hij van het Davidsfonds Sint-Genesius-Rode twee brieven ontvangen ?

Wat is desgevallend zijn reactie op de inhoud van beide brieven ?

Antwoord

Van het Davidsfonds van Sint-Genesius-Rode heb ik inderdaad twee brieven ontvangen.

Deze brieven werden intussen, na grondig onderzoek door mijn administratie en kabinet reeds beantwoord.

Toch wil ik het lid erop wijzen dat het toezicht op de faciliteitengemeenten in Vlaams-Brabant ligt bij mijn collega Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Als Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden ben ik enkel belast met het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie wier bevoegdheids-terrein zich beperkt tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 3 van 22 oktober 1993 van de heer H. VAN DIENDEREN

Personeelsleden Interelectra – Fietsvergoeding

Personeelsleden van Interelectra krijgen voortaan een vergoeding van 15 frank per kilometer als zij met de fiets komen werken. Dat heeft de raad van bestuur

van de Limburgse elektriciteitsintercommunale maandagavond beslist. Interelectra is de eerste overheidsmaatschappij in Vlaanderen die een fietsvergoeding aan haar personeel betaalt.

Past deze idee niet binnen het milieuvriendelijk mobiliteitsbeleid dat de Vlaamse regering zegt voor te staan? Kan dit niet worden toegepast voor de ambtenaren en de leerkrachten?

Antwoord

De door Interelectra geplande vergoeding van 15 BEF per kilometer voor verplaatsingen met de fiets van en naar het werk is een ecologische vergoeding. Ze kadert binnen een brede waaier van milieuvriendelijke maatregelen die het bedrijf neemt. Andere maatregelen zijn bijvoorbeeld het stimuleren van car-pooling en acties in verband met rationeel energieverbruik. Aanmoediging van het gebruik van het openbaar vervoer wordt door Interelectra wel overwogen, doch lijkt hen op het eerste zicht moeilijk haalbaar gezien de slechte voorzieningen in de buurt van het bedrijf. De vergoeding die uitbetaald wordt zal ten dele een beperkte verplaatsingsvergoeding vervangen maar wordt verrekend als bijkomend loon en is dus onderworpen aan RSZ.

Dit systeem kan voor de Vlaamse ambtenaren en leerkrachten moeilijk worden toegepast.

Bij de ambtenaren en leerkrachten gaat het niet om 600 personeelsleden zoals bij Interelectra maar om ongeveer 190.000 mensen. Sociale controle op het feit of de fiets dan ook daadwerkelijk gebruikt wordt, is dan ook flink gereduceerd. Bovendien is er geen andere controlemogelijkheid voor dit systeem.

We moeten ook rekening houden met het gegeven dat de meeste ambtenaren niet binnen een straal van 10 km — en dus ook niet binnen fietsafstand van en naar het werk wonen. Een dergelijke maatregel zou dus in se discriminerend zijn voor werknemers die zich ver moeten verplaatsen of zich in een gevaarlijke verkeerssituatie moeten begeven (cfr. de ambtenaren die in Brussel werken).

Een milieuvriendelijk mobiliteitsbeleid moet zoveel mogelijk mensen stimuleren meer gebruik te maken van openbaar vervoer en carpooling. De Vlaamse regering tracht dit te doen door tussen te komen in de onkosten voor verplaatsingen met het openbaar vervoer. Op die manier hoopt ze immers een groot aantal van haar werknemers aan te moedigen om de auto in de garage te laten staan.

Desalniettemin is dit een voldoende interessant idee om een werkgroep met een onderzoek te belasten naar de mogelijke kosten en baten van een dergelijke maatregel.

Vraag nr. 25
van 3 december 1993
van de heer J. EEMAN

Tijdelijken — Grote dienstanciënniteit

Meerdere bronnen melden telkens dat in de onderwijsnetten nog vrij veel tijdelijken met een grote dienstanciënniteit fungeren.

In dat verband vernam ik graag hoeveel tijdelijken met 2.500 dagen dienst effectief presteerden op 15 oktober jongstleden, in het vrij gesubsidieerd onderwijs, het

gemeentelijk en provinciaal onderwijs en het gemeenschapsonderwijs, deze cijfers opgedeeld voor het kleuter- en basisonderwijs en het LSO en HSO.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat het departement Onderwijs niet beschikt over de inlichtingen die hij wenst te bekomen.

Omdat ik meen dat de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs wel de gegevens heeft voor het gemeenschapsonderwijs, heb ik gevraagd mij deze te doen geworden.

Zodra de gegevens in mijn bezit zijn, zal ik niet nalaten ze aan het lid mee te delen.

Vraag nr. 28
van 6 december 1993
van de heer E. BALDEWIJNS

Gemeenschapsonderwijs — Tijdelijke aanstelling en vaste benoemingen in het avondonderwijs

Het artikel 90 paragraaf 1 van het decreet inzake de rechtspositie van de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs kan geïnterpreteerd worden alsof het volstaat om 10 kandidaturen te tellen om in aanmerking te komen voor een vaste benoeming en/of om prioriteit te genieten voor een tijdelijke tewerkstelling.

Dikwijls verkeren personeelsleden in de mening dat deze 10 kandidaturen hiervoor volstaan.

Graag ontving ik van de minister uitsluitel over de vraag of deze kandidaturen tellen vanaf de eerste kandidaatstelling af, dan wel of deze kandidaturen tellen vanaf de kandidaatstelling na het behalen van het vereiste bekwaamheidsbewijs.

Antwoord

De tekst van artikel 90 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, bepaalt dat personeelsleden die in de periode vanaf 1 januari 1976 tot en met 30 juni 1990 tien kandidaturen ingediend hebben, kunnen genieten van een voorrangstelling. De tekst vermeldt dus nergens dat enkel die kandidatuurstellingen die ingediend zijn nadat men in het bezit was van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, in rekening kunnen worden gebracht.

Ook uit de voorbereidende werken blijkt nergens een bedoeling om enkel de kandidatuurstellingen, ingediend na het verwerven van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, te weerhouden.

Vraag nr. 30
van 9 december 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Boutersem — Informatie uit bevolkings- en vreemdelingenregisters aan de scholen

Het gemeentebestuur van Boutersem bezorgt de adres-

sen van de 12-jarige kinderen aan de vrije scholen die hierom verzoeken. Aanvragen van scholen uit het gemeenschapsonderwijs worden afgewimpeld met als reden dat de adresbestanden enkel worden overgemaakt aan scholen die hun aanvraag doen via een v.z.w., in de praktijk dus enkel aan vrije scholen.

Een gemeenteraadslid heeft deze toestand aangeklaagd bij de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken en bij de gouverneur.

In zijn antwoord stelde de minister dat onder voorbehoud van een wettelijke machtiging of bepaalde uitzonderingen, vermeld in artikel 7 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende het vreemdelingenregister, het niet-verstrekken van lijsten van personen de regel is. Wel kan het college van burgemeester en schepenen in het kader van artikel 7, a toch lijsten verstrekken aan instellingen van Belgisch recht die taken van algemeen belang vervullen en die niet het voorwerp uitmaken van een nominatieve aanwijzing door de Koning om toegang te hebben tot de informatie van het rijksregister der natuurlijke personen. Scholen kunnen dus in aanmerking komen om in dit kader personenlijsten te bekomen voor zover het in de aanvraag opgegeven doel overeenkomt met de algemene opdracht van een school als taak van algemeen belang. Het willen voeren van een gepersonaliseerde reclamecampagne bij ouders van potentiële leerlingen voor het onderwijs dat men verstrekt, leek de minister een reden te zijn die niet beantwoordt aan het voormelde criterium. Tenslotte stelde de minister dat het verstrekken van gegevens uit de bevolkingsregisters een gemeentelijke bevoegdheid is waardoor het aan het college van burgemeester en schepenen toekomt over de gegrondheid van elke aanvraag te oordelen, maar deze discretionaire bevoegdheid dient echter naar recht en redelijkheid te worden uitgeoefend en mag geen aanleiding geven tot willekeur en discriminatie.

De gouverneur van Brabant gaf een gelijkaardig antwoord nadat hij hierover inlichtingen had ingewonnen bij de diensten van de federale minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken.

Ondanks het overmaken van kopieën van de antwoorden van de minister en van de gouverneur van Brabant, besliste het college van burgemeester en schepenen van Boutersem om "conform het standpunt van de heer minister van Binnenlandse Zaken" geen gunstig gevolg te geven aan de voornoemde aanvraag op basis van de bestaande reglementering.

1. Wat wordt verstaan onder het "voeren van een gepersonaliseerde reclamecampagne" ? Wat valt hieronder en wat niet ? Scholen voeren voornamelijk reclame via de post (folders, uitnodigingen, brieven enzovoort) en via huisbezoeken. In het geval Boutersem lijkt het ons onwaarschijnlijk dat het college van burgemeester en schepenen geen lijsten meer zal bezorgen aan de vrije scholen indien deze bijvoorbeeld hun leerkrachten die ter plaatse wonen op huisbezoek zullen sturen.
2. Kan een college van burgemeester en schepenen beslissen tot het verstrekken van adreslijsten aan vrije scholen en niet aan scholen uit het gemeenschapsonderwijs zonder zich te bezondigen aan willekeur en discriminatie ?

3. Kan er in dit geval sprake zijn van misbruik van discretionaire bevoegdheid van een college van burgemeester en schepenen, en zo ja, wie kan hier dan optreden ?

Antwoord

1. Het lid vraagt mij toelichting te verstrekken bij de door de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken gehanteerde uitdrukking : "gepersonaliseerde reclamecampagne".

Voorzover taalkundig niet duidelijk verwijs ik het lid voor inhoudelijke interpretatie van deze begrippen naar de steller van het antwoord.

2. Het beantwoorden van de respectievelijke vragen 2 en 3 behoort tot de bevoegdheden van enerzijds de federale minister, bevoegd voor Binnenlandse Zaken, wat de regelgeving inzake gemeentelijke organisatie en bestuur betreft (cfr. Gemeentewet), en anderzijds de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden, wat het algemeen administratief toezicht op de uitvoering van voormelde wet betreft.

Ik vestig er de aandacht op dat uit het door de minister van Binnenlandse Zaken verstrekte antwoord uitdrukkelijk blijkt dat de door de gemeente Boutersem gestelde handeling een gepersonaliseerde reclamecampagne tot doel heeft, die niet strookt met het algemeen belang. Het verstrekken van persoonsgegevens aan welkdanige derde persoon ook, is in dat geval niet toegelaten.

Vraag nr. 31 van 10 december 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Maandblad voor onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Criteria voor opname van aankondigingen

Het tijdschrift "Klasse*" is het maandblad voor onderwijs in Vlaanderen en wordt uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap : departement Onderwijs.

In het novembernummer 1993 van dit blad wordt een forum omtrent onderwijs van Charta 91 aangekondigd met vermelding van plaats, prijs en contactadres. Charta 91 is een organisatie die uitsluitend opgericht werd door mensen uit het extreem-linkse kamp (voornamelijk oud-hoofdbestuursleden van de Trotskistische revolutionaire arbeidersliga).

Is de minister niet van oordeel dat een oproep tot het onderwijzend personeel om deel te nemen aan een forum van deze vereniging, zoals verschenen in genoemd tijdschrift, feitelijk neerkomt op een overtreding van het onderwijsdecreet dat politiek in het onderwijs verbiedt ? Aan welke criteria moet een vereniging voldoen om haar activiteiten in het onderwijsmaandblad van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te mogen laten verschijnen ?

Antwoord

1. De oproep om deel te nemen aan een forum van Charta 91 richt zich tot leerkrachten, studenten en scholieren van alle netten en van alle studieniveaus in Vlaanderen. Artikel 41, § 1 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving (Schoolpactwet) zoals gewijzigd door artikel 178 van het decreet van 31 juli 1990 (Onderwijs-11 decreet) bepaalt dat elke politieke activiteit en propaganda, alsmede elke handelsactiviteit verboden zijn in de onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs. Artikel 41 verbiedt dus politieke activiteit en propaganda binnen de onderwijsinstelling.

Deze oproep houdt geen overtreding in van het onderwijsdecreet dat politiek in het onderwijs verbiedt daar er uit de oproep niet kan worden afgeleid dat het forum in een onderwijsinstelling heeft plaatsgehad. Bovendien vond het forum plaats op 20 november, zijnde een zaterdag, en dus buiten de schooluren.

- 2 De redactie van het maandblad voor onderwijs Klasse werkt autonoom. De redactie oordeelt bijgevolg onafhankelijk wat het brede onderwijsveld kan interesseren. De beoordeling van de neutraal redactioneel behandelde artikels en aankondigingen laat de redactie over aan het gezond oordeel van het leespubliek zelf. Het opnemen van een aankondiging van een activiteit houdt trouwens geen waardeoordeel in en is louter informatief bedoeld.

**Vraag nr. 40
van 21 december 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Rijkstechnische normaalleergangen in Mechelen – Erkenning van de D-diploma's

Er blijken problemen te zijn met de erkenning van de D-diploma's, uitgereikt sedert 1990 door de rijkstechnische normaalleergangen in Mechelen. Deze niet-erkenning levert onder meer problemen op bij de vaststelling van de pensioenbedragen.

1. Is dit probleem bij de minister bekend ?
2. Zijn er nog andere instellingen die met dit probleem geconfronteerd werden ?
3. Worden er maatregelen genomen om de situatie voor de houders van deze diploma's te regulariseren ?

Antwoord

- 1 Tot het einde van het schooljaar 1988-1989 werd door de Rijksleergangen voor Hoger onderwijs, Bruul 129 in 2800 Mechelen een erkende opleiding middelbare Technische normaalleergangen georganiseerd. De cursist die deze opleiding met vrucht heeft gevolgd, bewam een D-diploma.

Vanaf het schooljaar 1989-1990 werd de opleiding Middelbare Technische Normaalleergangen vervan-

gen door de GPB-opleiding (getuigschrift pedagogische bekwaamheid). Deze opleiding wordt georganiseerd volgens het modulair stelsel en wordt gesanctioneerd door een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid.

De hogervermelde opleiding is reeds meer dan veertig jaar erkend en er zijn de administratie geen problemen bekend die aanleiding zouden kunnen geven deze erkenning op te schorten.

Ook de visering van de studiegetuigschriften is zonder problemen verlopen.

Bij de administratie Permanente Vorming werden de geviseerde getuigschriften van pedagogische bekwaamheid afgehaald :

- op 18 maart 1992 voor het schooljaar 1990-1991 ;
- op 5 oktober 1992 voor het schooljaar 1991-1992 ;
- op 3 juni 1993 voor het schooljaar 1992-1993.

De benaming van de instelling, werd vanaf 1 september 1991 gewijzigd in Gemeenschapsonderwijs Leergangen voor Hoger onderwijs.

2. en 3. Er zijn mij geen problemen bekend.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 6
van 9 november 1993
van de heer L. BARBE**

Geraardsbergen – Afschaffing van de veerpont

De veerdienst over de Dender, tussen Idegem en Onkerzele (Geraardsbergen) wordt druk gebruikt door buurtbewoners en schoolkinderen. De veerdienst heeft ook op toeristisch vlak belang (nabijgelegen provinciaal domein de Gavers, verschillende wandelroutes enzovoort). Tot mijn verbazing verneem ik dat deze vorm van "zacht verkeer" zou verdwijnen. Er zouden plannen zijn om de veerdienst tussen 1 november en 1 maart af te schaffen.

1. Verdwijnt deze veerdienst inderdaad tussen 1 november en 1 maart ?
2. Wat zijn hiervoor de redenen ?
3. Welke besparingen worden hier meer gerealiseerd ?
4. Welke alternatieven voorziet de minister voor buurtbewoners, schoolkinderen en toeristen ?

Antwoord

1. en 2. Na raadpleging van de plaatselijke autoriteiten en op grond van de statische gegevens inzake het gebruik van het veer in de periode tussen 1 november en 1 maart, werd besloten om bij wijze van

proef de veerdienst te onderbreken in de voornoemde periode. De statische gegevens tonen aan dat in de maanden november, december, januari en februari per dag gemiddeld slechts 3 tot 6 personen gebruik maken van het veer.

3. Reële besparingen worden hiermee niet beoogd. De maatregel moet worden gezien in het kader van het algemeen streven van de administratie om het personeel zo efficiënt mogelijk in te zetten. Daardoor draagt deze maatregel bij tot het ondervangen van het personeelstekort en het wegwerken van de overuren.
4. Gezien de zeer geringe aantrekkingskracht van het veer in de periode tussen 1 november en 1 maart, zijn geen alternatieven voorzien. In geval evenwel nieuwe elementen zouden opdagen die wijzen op een substantiële verhoging van het gebruik van het veer, dan zal de onderbreking van de dienstverlening ongedaan worden gemaakt.

De aandacht kan er ook op worden gevestigd dat het gebruik van het veer in de periode van 1 november tot 1 maart bemoeilijkt wordt door het wassen van de Dender dat hoge waterstanden en hoge stroomsnelheden veroorzaakt. De gebruiksvriendelijkheid wordt hierdoor sterk aangetast.

Vraag nr. 10
van 22 november 1993
van de heer M. CAPOEN

Adinkerke- Duinkerke - Doortrekking kusttram

Het is de minister bekend dat de NMBS geen enkele bereidheid aan de dag legt om te investeren in een vaste treinverbinding tussen Adinkerke en Duinkerke. De NMBS oordeelt dat de Noordfransen niet in die verbinding geïnteresseerd zijn, maar weigert zelf een studie te laten uitvoeren over de eventuele voordelen van zo'n verbinding voor ons eigen land. Meer zelfs : het Waalse gewest en de Région du Nord suggereren zelfs om de treinsporen tussen Duinkerke en de Belgische grens op te breken.

Het is nochtans overduidelijk dat een vaste treinverbinding, in het licht van de opening van de Kanaaltunnel en de HST-verbindingen tussen Duinkerke en Parijs, onzaglijke verkeersmogelijkheden biedt voor vooral noordelijk Vlaanderen (as Antwerpen-Gent-Adinkerke) en aldus ook voor de economische ontwikkeling van de Westhoek.

Anderzijds blijkt er ook vanuit toeristisch oogpunt belangstelling te bestaan voor een vaste spoorverbinding tussen Adinkerke en Duinkerke. Ik verwijs ter zake naar het project van de toeristische zomertreinen, ter ziele gegaan omdat de NMBS er zelf nooit in geloofd heeft en er slechte promotie voor heeft gevoerd.

Thans staat het project voor doortrekking van de kusttram van De Panne naar Adinkerke op stapel. De vraag stelt zich opnieuw of Adinkerke weer een eindpunt is in het zo vaak geprezen éénwordend Europa. De doortrekking van de kusttram van De Panne naar Adinkerke brengt de grens immers dichterbij en opent

de mogelijkheid om dankzij die tram ook een vooral toeristische verbinding naar Duinkerke te realiseren. Dat idee vindt ook ingang bij Westtoerisme, de provinciale vereniging voor promotie van toeristisch West-Vlaanderen. De doortrekking zou overigens kunnen geschieden op de bestaande spoorwegbedding. Ten slotte zou dergelijk initiatief kunnen worden ingediend als project in het kader van het Europese Interregfonds voor grensoverschrijdende samenwerking.

1. Wat is de mening van de minister over het eventueel doortrekken van de tramverbinding van Adinkerke naar de Franse grens en dan voort naar Duinkerke ?
2. Acht de minister het idee voldoende zinvol om daarover gesprekken aan te gaan met zijn Noordfranse collega's en zal hij daartoe initiatieven nemen ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat in het licht van de opening van de Kanaaltunnel en de HST-verbinding tussen Duinkerke en Parijs het behoud van een spoorverbinding tussen Adinkerke en Duinkerke zeker kan worden overwogen. Zulks werd eveneens gesteld in het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen en is ook de mening van het Westvlaams Economisch Studiebureau in het Structuurplan Kustzone - Deel III.

De opportuniteit van een trein dan wel een tramverbinding zou moeten beoordeeld worden op basis van een grondige kosten/batenanalyse, die rekening houdt met de economische, de toeristische en de strategische gevolgen.

Indien niet geopteerd wordt voor een treinverbinding, zou de bestaande spoorwegbedding niet mogen worden opgegeven, en moet de mogelijkheid open worden gehouden om de kusttram (die nu doorgetrokken wordt tot aan het station van Adinkerke) verder te laten doorlopen.

Het is daarom **ongetwijfeld, zinvol** hierover gesprekken aan te gaan met de bevoegde Noordfranse instanties. Op dit ogenblik zijn er in het kader van het grensoverschrijdende verkeer reeds gesprekken aan de gang tussen De Lijn - West-Vlaanderen en het Syndicat Mixte des Transports Publics de la Communauté Urbaine de Dunkerque.

Vraag nr. 11
van 22 november 1993
van de heer G. VANLEENHOVE

De Panne-Adinkerke - Doortrekking kusttram

Volgens de Toelichting bij de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 zijn kredieten uitgetrokken voor de in hoofde vermelde werken. De budgetten 1994 hebben meer specifiek betrekking op de voor de werken noodzakelijke onteigeningen en op de eerste uitvoeringsfase.

1. In hoeveel fasen zal de doortrekking van de kusttramlijn geschieden en wat behelzen die opeenvolgende fasen ?

2. Wat zal de totale kostprijs zijn voor de doortrekking van de kusttramlijn en welke bedragen stemmen overeen met de opeenvolgende fasen ?
3. Tegen wanneer zullen de werken volledig uitgevoerd zijn ?

Antwoord

1. De eigenlijke werken voor de spooraanleg gebeuren in één enkele fase waarvan de uitvoering qua timing rekening houdt met de toeristische aspecten van het zomerseizoen. Het oprichten van een stelplaats als vervanging van de stelplaatsen De Panne en Veurne gebeurt in een afzonderlijke fase maar sluit aan bij de eigenlijke spooraanleg.
2. De werken voor het installeren van de tramlijn inclusief de onteigeningen worden voorlopig op ± 360 miljoen geraamd. Het oprichten van een stelplaats op ± 40 miljoen.
3. De uitvoeringstermijn loopt tot mei 1995 en de eindafwerking tot einde 1995.

Vraag nr. 12 van 24 november 1993 van de heer M. CAPOEN

Regionale luchthavens – Trafiekrechten

De expansiemogelijkheden van de regionale luchthavens worden nog steeds zeer sterk belemmerd door hun onmogelijkheid om zelf trafiekrechten te verlenen. Totnogtoe kan een regionale luchthaven, zoals bijvoorbeeld Oostende, niet autonoom overeenkomsten afsluiten met luchtvaartmaatschappijen, doch moeten zij integendeel daartoe het akkoord krijgen van de Belgische federale overheid.

Deze situatie is onverenigbaar met een eigen Vlaams luchtvaartbeleid.

1. Welke mogelijkheden ziet de minister om daaraan te verhelpen ?
2. Wat is de precieze situatie en welke zijn de mogelijkheden tot oplossing ?
3. Zijn er desbetreffend onderhandelingen aan de gang met de federale overheid ?
4. Zijn er desbetreffend contacten met de Waalse regering tot het innemen van een gezamenlijk drukingsstandpunt ?

Antwoord

Het luchtvaartbeleid behoort niet tot de materies die naar de gewesten werden overgeheveld. Die kregen wel de bevoegdheid over de commerciële exploitatie van de regionale luchthavens en vliegvelden, wat Vlaanderen betreft : de luchthavens van Oostende en Antwerpen en het vliegveld van Grimbergen.

1. Krachtens artikel 6, § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen maken het verkeer op de regionale luchthavens- en

de openbare vliegvelden en de rechten die erop betrekking hebben het voorwerp uit van overleg tussen de betrokken regeringen en de bevoegde federale overheid.

2. Wat het luchtverkeer binnen de Europese Unie betreft, dient te worden aangestipt dat de verordening (EEG) 2408/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen gevestigd binnen de Gemeenschap, toestaat om vervoersrechten op routes in de Gemeenschap uit te oefenen. Deze verordening hield een feitelijke liberalisering in van het betrokken luchtverkeer (met een tijdelijke en gedeeltelijke uitzondering voor de cabotage) waarvoor dus geen verkeersrechten meer dienen te worden aangevraagd. De kwestie van het overleg met de gewesten n.a.v. de onderhandeling van internationale overeenkomsten werd, op mijn initiatief, reeds besproken in de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur van 16 februari 1993. De Conferentie heeft de federale minister van Verkeerswezen gelast zijn bestuur van de Luchtvaart opdracht te geven de modaliteiten te onderzoeken die een overleg met de gewesten bij de onderhandeling van internationale overeenkomsten moeten toelaten.
3. Hieromtrent werd een procedure vastgesteld, zowel met betrekking tot de aanvragen voor het uitvoeren van (een reeks) chartervluchten als voor het inleggen van geregeld luchtverkeer.
4. De belangen van het Vlaamse en Waalse gewest zijn ter zake gelijklopend.

Vraag nr. 13 van 6 december 1993 van de heer M. CAPOEN

Snelbus Ieper-Hazebroek – Eventuele invoering

De HST-verbinding tussen Rijsel en Duinkerke brengt de HST uiteraard ook naar de stations die op die lijn liggen, zo onder meer het station van de Frans-Vlaamse stad Hazebroek. Om die HST-verbinding ook snel en efficiënt toegankelijk te maken voor de zakenlui van de Westhoek (Ieper, Poperinge, Diksmuide, Veurne, Nieuwpoort enzovoort) is een idee ontstaan rond de organisatie van een snelbus Ieper-Poperinge-Hazebroek (van maandag tot en met vrijdag).

Daarbij is een virtuele uurregeling ontwikkeld : vertrek in Ieper-station met de bus om 6 u., Poperinge-station 6.10 u., Hazebroek-station 6.36 u., van daar met de HST om 6.43 u. naar Parijs-noord, aankomst in Parijs-noord om 8.28 u.. Dat betekent dat men vanuit Ieper na 2 uren en 28 minuten in Parijs staat. Omgekeerd geldt hetzelfde voor vertrek vanuit Parijs-noord om 17.05 u. met de HST en aankomst met de snelbus te Ieper om 19.30 u..

Uit een enquête van de Kamer voor Handel en Nijverheid van de Westhoek blijkt dat bijna 65 percent van de ondernemers kiest voor het HST-station Hazebroek. Hiervan zou 64 percent een beroep doen op de eventuele snelbus vanuit Ieper, terwijl 36 percent zich rechtstreeks met de eigen wagen naar het station van

Hazebroek zou begeven. Redenen voor de keuze voor Hazebroek zijn de gemakkelijke bereikbaarheid en het vermijden van het knooppunt Rijsel. De handelskamer van de Westhoek is dan ook grote voorstander van een snelbus Ieper-Hazebroek.

1. Wat is het oordeel van de minister over de invoering van een snelbus Ieper-Hazebroek ? Acht de minister dat een zinvol initiatief ? Is daarrond al studie gebeurd ? Wat zijn de conclusies van de studie ? Welke kosten-baten analyse kan de minister daarover meedelen ?
2. Wat is het resultaat van de onderhandelingen die de minister over dat project al heeft gehad met de Kamer voor Handel en Nijverheid van de Westhoek, of met andere instanties, bijvoorbeeld ook Noord-Franse ? Of zal hij daarover nog onderhandelingen aanknopen ?

Antwoord

In het kader van het samenwerkingsprogramma Frans-Belgische grenszone, Nord/Pas de Calais en West-Vlaanderen werd door het coördinerend provinciebestuur van West-Vlaanderen een projectvoorstel Haalbaarheidsstudie Grensoverschrijdend Openbaar Vervoer ingediend. Deze studie, die zal worden uitgevoerd door het Westvlaams Economisch Studiebureau, omvat enerzijds een analyse van het huidig grensoverschrijdend verkeer en anderzijds zal op basis van enquêtes een raming worden gemaakt van het potentieel grensoverschrijdend verkeer per bus.

De studie maakt deel uit van interreg 1 en kan rekenen op de samenwerking met de Noord-Franse partners CUD, CUDL en Département du Nord.

De relatie Ieper-Hazebroek maakt deel uit van deze studie, waar naast de aansluitingen met de HST in Hazebroek eveneens de plaatselijke grensoverschrijdende verkeersbehoefte wordt bestudeerd.

De besluiten van deze studie mogen medio 1994 verwacht worden.

Anderzijds zijn er contacten met de Kamer van Handel en Nijverheid van de Westhoek. De resultaten van de enquête die gehouden werd onder de leden van de Kamer, werden besproken op de vergadering van 6 januari 1994 in Ieper. Deze enquête gaf een onvoldoende inzicht naar de vraag voor grensoverschrijdend verkeer. De beperkte resultaten ervan worden ter beschikking gesteld van het Westvlaams Economisch Studiebureau.

**Vraag nr. 16
van 7 december 1993
van de heer R. LANDUYT**

Bestuur Gebouwen – Tekort aan architecten en overtal aan industriële ingenieurs

Momenteel zouden zich binnen het bestuur Gebouwen problemen stellen door een tekort aan architecten en het niet volwaardig gebruik van de aanwezige architecten door inschakeling van industriële ingenieurs die in overtal zijn.

De problemen hebben betrekking op het nakomen van wettelijke verplichtingen inzake het aanvragen van bouwvergunningen, de opmaak van bouwvergunningaanvragen met de medewerking van een architect, lid van de Orde van Architecten, de opmaak van aanbestedingsbescheiden voor vergunningsplichtige werken en de controle op de werken door een architect die lid is van de Orde van Architecten.

1. Is dat juist ?
2. Dreigt de kwaliteit van het gebouwenpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap hierdoor niet achteruit te gaan ?
3. Wordt de mogelijkheid onderzocht om dit euvel te verhelpen ?
4. Over hoeveel architecten, die lid zijn van de Orde van Architecten, beschikt het bestuur Gebouwen momenteel voor zijn studiedienst, zijn dienst technisch beheer en zijn centrale uitvoeringsdienst en hoeveel van hen hebben standplaats in Antwerpen, Brugge, Gent, Hasselt en Brussel ?
5. Zijn de architecten van de studiedienst, die belast zijn met vergunningsplichtige opdrachten, ook belast met de controle op de werken in de buitenafdelingen ?
6. Zijn industriële ingenieurs (en hoeveel ?) momenteel belast met het opmaken van vergunningsplichtige dossiers en met de controle ervan op de werken in de drie diensten en in de afdelingen te Antwerpen, Brugge, Gent, Hasselt en Brussel ?
7. Wat voorziet de personeelsformatie inzake architecten nu en wat zal voorzien zijn naar de toekomst toe uiterlijk op 1 juli 1994, voor de diensten in het hoofdbestuur en de provinciale afdelingen ?

Antwoord

1. Rekening houdend met de omvangrijke opdrachten van het bestuur der Gebouwen is er voor het ogenblik een tekort aan gekwalificeerd personeel.
2. Met het beperkte personeel waarover het bestuur Gebouwen beschikt, wordt alles in het werk gesteld om het gebouwenpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap in goede staat te houden. Een belangrijk gedeelte van dit patrimonium werd pas in 1992 door de nationale Regie der Gebouwen overgedragen aan Vlaamse Gemeenschap en/of Gewest. Gelet op de nakende overdracht werden deze gebouwen door de Regie der Gebouwen praktisch niet meer onderhouden, hetgeen nu belangrijke onderhoudswerken meebrengt voor het Bestuur der Gebouwen.
3. Voorstellen voor een aanpassing van het kader van het bestuur Gebouwen moeten worden ingepast in de aan de gang zijnde organisatieontwikkelingsplannen in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
4. Het bestuur Gebouwen beschikt over zeven architecten, waarvan vier in de Studiedienst in Brussel en drie in de Uitvoeringsdienst (1 architect met standplaats Brussel, 1 architect met standplaats Brugge en 1 architect met standplaats Hasselt).

5. In functie van de aard van de werken worden de architecten van de buitendiensten belast met de controle op de uitvoering ervan.

Ook de architecten van de studiedienst worden ingeschakeld bij de controle van de uitvoering van de werken.

Bij de aanwijzing van de architecten voor deze opdrachten wordt rekening gehouden met de intrinsieke capaciteiten van elke architect.

6. De industriële ingenieurs zijn niet belast met het opmaken van vergunningsplichtige dossiers. Zij zijn wel belast hieraan hun medewerking te verlenen. De industriële ingenieurs volgen de werken met betrekking tot het onderhoud van de gebouwen en de werken m.b.t. technische installaties.

7. Het kader voorziet :

- in de Studiedienst : 4 architecten
- in de dienst Technische Gebouwenbeheer : 7 industriële ingenieurs of architecten
- in de Centrale Uitvoeringsdienst : 5 industriële ingenieurs of architecten.

(Het kader voorziet alleen een Centrale Uitvoeringsdienst in Brussel, waarvoor personeel gedetacheerd wordt in de verschillende provincies naargelang de beschikbaarheid).

Wat de toekomst betreft verwijs ik naar punt 3.

Vraag nr. 18
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn — Taalgebruik bij publikaties

Naar verluidt zou de Lijn op Vlaams-Brabantse lijnen Franstalige publikaties verspreiden.

Kan de minister dit bevestigen ?

Is hij het eens met die handelwijze ?

Antwoord

De informatie die door De Lijn aan de reizigers wordt gegeven, is ook in het Frans waar dat wettelijk vereist is. Inderdaad, op het gebied van informatie aan de reizigers is De Lijn gehouden aan de bepalingen van de taalwetgeving (gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken) inzake mededelingen aan het publiek.

In de zin van de taalwetgeving wordt een lijn beschouwd als een gewestelijke dienst en een halte als een plaatselijke dienst. Overeenkomstig art. 35, 1 en art. 18 van bovenvermelde gecoördineerde wetten is de informatie over tarieven, dienstregelingen, reiswegen, nieuwe ontwaardingsystemen, enzovoort tweetaalig, zowel aan de haltes in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, als in de bussen van Vlaams-Brabant die in Brussel-Hoofdstad penetreren.

Vraag nr. 19
van 13 december 1993
van de heer X. BUISSERET

Taxichauffeurs — Veiligheidsmaatregelen

Van de federale minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken vernam ik dat er elk jaar tussen de 500 en 600 taxichauffeurs worden overvallen, op een totaal van ongeveer 3.500 taxichauffeurs. In de krant staan dagelijks meldingen van taxichauffeurs die worden overvallen. Uit jarenlange ondervindingen weet ik dat heel wat gevallen niet worden aangegeven. Dat is vooral het geval voor kleinere feiten, die voor de betrokkenen een grote administratieve rompslomp meebrengen. Taxichauffeurs zijn hardwerkende mensen, die in de maatschappij een sociale rol vervullen : fuifnummers veilig thuis brengen, hoogzwangere vrouwen naar het ziekenhuis voeren en haastige zakenlieden op tijd op hun afspraak brengen. Zij staan ten dienste van alle lagen van de bevolking. Gelet op de statistieken moet dringend iets worden gedaan om de veiligheid van de taxichauffeurs te verzekeren.

1. Werden reeds initiatieven ter zake genomen ?
2. Zijn er reeds gesprekken gevoerd met taxibedrijven of-overkoepelende organen zoals APTU of Unitax ? Al die organen zijn eveneens vertegenwoordigd in de GTL.
3. Zijn er al gesprekken tussen de verscheidene departementen gevoerd om tot een mogelijke organisatie van veiligheidsmaatregelen te komen ?

Antwoord

Een eerste gesprek inzake veiligheidsmaatregelen voor taxichauffeurs heeft op 6 december 1993 plaats gehad op mijn kabinet, in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de groepering der Taxi- en Locatiebedrijven.

In aansluiting hierop heb ik mijn administratie opdracht gegeven de Vlaamse Commissie voor Advies voor de Taxi's bij hoogdringendheid samen te roepen om in samenspraak met alle betrokkenen uit de sector concrete voorstellen ter verbetering van de veiligheid van de taxichauffeurs uit te werken die mij moeten worden voorgelegd.

De samenwerkingsmogelijkheden met gespecialiseerde firma's op dat vlak worden momenteel eveneens onderzocht.

Vraag nr. 25
van 16 december 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Openbaar vervoer in het grensgebied — Afspraken tussen Vlaanderen en Nederland qua dienstregeling

Onafgezien van de lovenswaardige intentie om tussen de Vlaamse Vervoermaatschappij en de VSN-groep te komen tot gezamenlijke exploitatie, aankoop en gebruik van materieel, en tot gezamenlijk onderzoek, zijn er in het grensgebied in de openbare vervoerssector, een viertal knelpunten die in overleg, onder meer met de NMBS, dringend moeten worden opgelost.

1. De lage bezettingsgraad in periferisch gelegen grensgebieden moet, ook als het gaat om een **terminus**-plaats, rekening houden met de grens. Als in Vlaanderen en in Nederland twee in hetzelfde gebied opererende busmaatschappijen systematisch de grens als **terminus** nemen, zal dit tot meer aansluitingen en meer gebruik van het openbaar vervoer leiden.
2. Reeds eerder gaf ik het voorbeeld van een bus die vertrekt in Hulst, over Vlaams grondgebied rijdt tot in Breda, met een uitstapverbod onderweg om redenen van concurrentie. Dit feodaal systeem moet snel verdwijnen.
3. De dienstregeling tussen bus- en nationaal **spoor**-wegvervoer is nooit op een systematische wijze op elkaar afgestemd.
4. De informatie is gebrekkig. Nederland kent geen informatie over de aansluitende mogelijkheden in Vlaanderen en omgekeerd. In de busboekjes zal men dat nergens vinden.

Vermits deze knelpunten blijkbaar niet de eerste prioriteit zijn in de door de minister aangekondigde intentieverklaring in zijn antwoord op mijn vraag van 22 juli 1993, stel ik hem volgende vragen.

1. Zijn de genoemde knelpunten reëel ?
2. Via welke wegen wil hij hier tot oplossingen komen ?
3. Werden ter zake al resultaten bereikt, zo ja **dewelke** ?

Antwoord

1. De genoemde knelpunten zijn inderdaad reëel, en zijn als dusdanig aangestipt tijdens de besprekingen tussen De Lijn en de N-Groep ter voorbereiding van de oprichting van een Europees Economisch Samenwerkingsverband.
2. Het vinden van oplossingen voor deze knelpunten behoort tot de eerste prioriteiten van het EESV dat tussen De Lijn en de VSN-Groep wordt opgericht. De raad van bestuur van De Lijn en de raad van bestuur van de VSN-Groep hebben intussen hun goedkeuring gehecht aan het ontwerp van oprichtingsovereenkomst van een EESV tussen beide maatschappijen. De ondertekening van deze oprichtingsovereenkomst zal begin februari gebeuren.
3. Eerste resultaten mogen worden verwacht tegen einde mei aanstaande ter gelegenheid van de nieuwe dienstregelingen. Overigens zijn nieuwe provinciale vervoercommissies opgericht, actief sinds het najaar 1993, met als eerste prioriteit de relatie bus (of tram) en trein.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 3
van 10 november 1993
van de heer R. VAN WALLEGHEM

In-vitro-bevruchting — Risico's

Onlangs zag ik op de Franse zender Antenne 2 een wetenschappelijke reportage over niet meer zo jonge vrouwen die te maken hadden met fertiliteitsproblemen. De reportage ging voornamelijk over gemenopauseerde vrouwen die door een in-vitro fertilisatie-ingreep zwanger werden. Er werden ook mislukkingen (met onder andere een blijvende verlamming voor de vrouw) aangehaald.

1. Bestaat er in Vlaanderen een controleorgaan dat zich buigt over de medische, ethische, socio-familiale en filosofische gevolgen van deze in-vitro-bevruchting ?
2. Tot welke leeftijd kunnen de vrouwelijke patiënten in aanmerking komen voor de aangehaalde technieken ? Welke zijn de richtlijnen ?
3. Kan de minister mijn stelling delen dat er een zeer verhoogd risico bestaat bij vrouwen van meer dan veertig jaar : pathologie gebonden aan subklinische artherosclerose, arteriële hypertensie, suikerziekte enzovoort.
4. Vindt de minister niet dat er een wettelijke leeftijdsgrens moet worden ingebouwd ?

Antwoord

Gelet op de huidige bevoegdheidsverdeling inzake gezondheidszorg behoort de normering i.v.m. in vitro-bevruchting tot de federale overheid.

Deze materie is momenteel niet genormeerd. Er bestaat derhalve geen reglementair kader waarbinnen systematisch gegevens rond deze materie worden opgevraagd.

Er bestaan evenmin richtlijnen met betrekking tot de leeftijd tot dewelke vrouwelijke patiënten in aanmerking komen voor in-vitro-bevruchting.

De stelling dat er een verhoogd risico bestaat bij vrouwen van meer dan veertig jaar (pathologie gebonden aan subklinische artherosclerose, arteriële hypertensie, suikerziekte, enzovoort) kan evenals de vraag naar de inbouw van een wettelijke leeftijdsgrens, in het kader van de eventuele normering, nader onderzocht worden.

Binnen de Vlaamse Gemeenschap bestaat er geen controle-orgaan dat zich buigt over de medische, ethische, socio-familiale en filosofische gevolgen van in-vitro-bevruchting.

Vraag nr. 5
van 10 november 1993
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Kunstmatige bevruchting — Donors en receptors

Met betrekking tot de technieken van kunstmatige inseminatie en in-vitro-bevruchting zou ik aan de minister de volgende vragen willen stellen :

1. Worden er criteria gehanteerd voor de selectie van donors en receptors ?
2. Is er een beperking voor het maximaal aantal inseminaties met één donor ?
3. Wordt er gelet op het risico van bloedverwantschap ?

Antwoord

Gelet op de huidige bevoegdheidsverdeling inzake gezondheidszorg behoort de normering inzake in vitro-bevruchting tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Deze materie is momenteel niet genormeerd. Er bestaat derhalve geen reglementair kader waarbinnen systematisch gegevens worden opgevraagd.

Gelet op het voorgaande kan er geen antwoord worden gegeven op de vragen naar de criteria die worden gehanteerd bij de selectie van donors en receptors, de beperkingen van het maximaal aantal inseminaties met één donor en het risico op bloedverwantschap. De gestelde vragen kunnen in overweging worden genomen bij een eventuele normering van de materie.

Vraag nr. 6
van 10 november 1993
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Kunstmatige bevruchting — Embryo's

Met betrekking tot de centra voor kunstmatige inseminatie en in-vitro-bevruchting zou ik aan de minister nog enkele bijkomende vragen willen stellen :

1. Wat gebeurt er met de zogenaamde "overtallige" embryo's ?
2. Hoelang worden embryo's ingevroren en welk lot is hun beschoren ?
3. Wat gebeurt er met een particuliere embryobank die in faling wordt gesteld ?

Antwoord

Gelet op de huidige bevoegdheidsverdeling inzake gezondheidszorg behoort de normering inzake in vitro-bevruchting tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Deze materie is momenteel niet genormeerd. Er bestaat derhalve geen reglementair kader waarbinnen systematisch gegevens worden opgevraagd.

Gelet op het voorgaande kan er geen antwoord worden gegeven op de vragen in verband met de "overtallige" embryo's, de periode waarin de embryo's worden ingevroren en wat er gebeurt met een particuliere embryobank die in faling wordt gesteld. De vragen kunnen bij een eventuele normering van de materie in overweging worden genomen.

Vraag nr. 7
van 10 november 1993
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Kunstmatige bevruchting — Aantal en kosten

Met betrekking tot de centra voor kunstmatige inseminatie en in-vitro-bevruchting zou ik aan de minister volgende vragen willen stellen :

1. Hoeveel kinderen worden in Vlaanderen jaarlijks via deze technieken ter wereld gebracht ?
2. Zijn er cijfers over het aantal kinderen dat geboren wordt in verhouding met het aantal pogingen ?
3. Wat kosten die technieken en worden die door de sociale zekerheid gefinancierd of blijven zij ten laste van de patiënt ?

Antwoord

Gelet op de actuele bevoegdheidsverdeling inzake gezondheidszorg behoort de normering i.v.m. kunstmatige bevruchting tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Deze materie is momenteel niet genormeerd. Er bestaat derhalve geen reglementair kader waarbinnen systematisch gegevens worden opgevraagd.

Gelet op het voorgaande kan er geen antwoord worden gegeven wat het aantal kinderen en het aantal pogingen betreft. De vraag naar de financiering via de sociale zekerheid dient gesteld aan de ter zake bevoegde federale minister.

Vraag nr. 9
van 12 november 1993
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Kunstmatige bevruchting — Omvang in Vlaanderen

Kan de minister mij meedelen hoeveel centra voor kunstmatige inseminatie en in-vitro-bevruchting in Vlaanderen werkzaam zijn, hoeveel gameten- en embryobanken hier bestaan, waar ze gevestigd zijn en of ze behoren tot de openbare of de privé-sector ?

Antwoord

Gelet op de huidige bevoegdheidsverdeling inzake gezondheidszorg behoort de normering i.v.m. kunstmatige bevruchting tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Deze materie is momenteel niet genormeerd. Er bestaat derhalve geen reglementair kader waarbinnen systematisch gegevens worden opgevraagd.

Gelet op het voorgaande kan er geen antwoord worden gegeven wat het aantal, de aard en de vestigingsplaats van de centra en banken betreft.

**Vraag nr. 13
van 23 november 1993
van de heer P. DEWAELE**

RVT-bedden — Uitbreiding van het onvoldoende aantal bedden in Zuid-Oost-Limburg

Zwaar zorgbehoevende bejaarden, die niet langer aan huis kunnen worden verzorgd, zijn aangewezen op een opname in een rust- en verzorgingstehuis (RVT).

De regio Zuid-Oost-Limburg telt momenteel 152 RVT-bedden maar de kans is zeer groot dat binnen afzienbare tijd dit aantal wordt verminderd.

Het Algemeen Ziekenhuis Versalius in Tongeren zou immers waarschijnlijk in 1996 de uitbating van 25 RVT-bedden staken.

Rekening houdend met de norm van twee RVT-bedden per duizend inwoners en vroegere verklaringen van de minister om deze norm te verhogen is het aantal RVT-bedden in Zuidoost-Limburg onvoldoende. Op basis van de huidige norm zouden 220 bedden beschikbaar moeten zijn.

Het OCMW-Tongeren heeft thans een aanvraag ingediend voor 70 bijkomende bedden?. Het OCMW zou hiervoor reeds een optie hebben op een bouwgrond om achter het Tongerse rustoord een nieuwbouw te realiseren. Als alternatief wordt gedacht aan een intercommunaal RVT-project van de Zuid-Oost-Limburgse OCMW's.

Antwoord

De programmatienorm van 2 RVT-bedden per duizend inwoners werd recent gewijzigd en bedraagt nu 1,7 RVT-bedden per honderd bejaarden van 65 jaar of ouder. Voor de toepassing van de programmatienorm wordt door mijn administratie de provincie Limburg in 3 regio's opgesplitst :

Noord-Limburg (= regio Lommel-Maaseik)
Midden-Limburg (= regio Hasselt-Genk) en
Zuid-Limburg (= regio Sint-Truiden — Tongeren).

In de regio Zuid-Limburg (= 13 gemeenten) waren er volgens het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) op 1 januari 1993 167.479 inwoners waarvan er 23.028 65 jaar of ouder zijn. Dat zou betekenen dat er volgens de programmatienorm in deze regio ruimte is voor 391 RVT-bedden.

Momenteel telt de regio 290 bestaande en erkende RVT-bedden opgesteld in 9 instellingen. Deze zijn als volgt verdeeld :

in Sint-Truiden = 126 RVT-bedden (3 instellingen)
Nieuwerkerken = 12 RVT-bedden (1 instelling)
Borgloon = 12 RVT-bedden (1 instelling)

Tongeren = 84 RVT-bedden (2 instellingen)
Bilzen = 56 RVT-bedden (2 instellingen)

Eveneens werd een vergunning verleend voor 12 RVT-bedden in een instelling in Voeren en 12 RVT-bedden in een instelling in Gingelom. Deze bedden werden nog niet in gebruik genomen.

De mogelijkheden tot uitbreiding van het aantal bestaande RVT-bedden zijn beperkt. Het ontstaan van nieuwe RVT-bedden is immers nog steeds gekoppeld aan de afbouw van bepaalde types van ziekenhuisbedden. Het opheffen van deze koppeling aan de ziekenhuisbeddenafbouw alsook het wijzigen van de RVT-piogrammatie is een federale bevoegdheid.

De RVT-afdeling van het algemeen ziekenhuis Vesalius in Tongeren bevindt zich op campus O-L-Vrouw van dit ziekenhuis. Deze campus zal in 1996 — vermoedelijk reeds in 1995 — worden ontruimd : de ziekenhuisdiensten worden overgebracht naar de nieuwe ziekenhuisgebouwen op campus Sint-Jacobus naar het fusieziekenhuis. Inzake een nieuwe lokalisatie voor de RVT-afdeling werd nog geen beslissing genomen. Hiervoor wacht ik op concrete voorstellen vanwege de instelling. Een verdere exploitatie op campus O-L-Vrouw zal echter onmogelijk zijn omwille van de architectonische problematiek.

Een aanvraag uitgaande van het OCMW Tongeren voor 70 bijkomende bedden werd nog niet bij mijn administratie ingediend. Waarschijnlijk zal het hier gaan om een uitbreiding van de capaciteit van het OCMW-rusthuis m.a.w. om een uitbreiding van het aantal woongelegenheden (= rusthuisbedden) van het rusthuis en niet om RVT-bedden.

**Vraag nr. 16
van 6 december 1993
van de heer J. VANDEURZEN**

OCMW — Administratief en geldelijk statuut van het personeel in het ziekenhuis

Artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaalt dat het personeel van het OCMW geniet van hetzelfde administratief en geldelijk statuut als het personeel van de gemeente waar de zetel van het centrum gevestigd is.

De Raad voor Maatschappelijk Welzijn stelt echter de afwijkingen van dit statuut vast, voor zover het specifiek karakter van sommige diensten en inrichtingen van het centrum het nodig zou maken. De Raad bepaalt ook het administratief en geldelijk statuut inzake de betrekkingen die onbestaande zijn op het gemeentelijk vlak evenals dat van het personeel van het ziekenhuis.

Moet deze wettelijke bepaling zo gelezen worden, dat het OCMW autonoom het administratief en geldelijk statuut bepaalt van het personeel van het ziekenhuis ook als dit betrekking zou hebben op functies die ook bestaan binnen het OCMW maar buiten het ziekenhuis of die ook bestaan binnen de gemeentelijke administratie ?

Met andere woorden is het OCMW ertoe gehouden, voor wat alle personeelsleden betreft die werkzaam

zijn in het ziekenhuis dat door haar wordt beheerd (zowel het administratief als het verpleegkundig en paramedisch personeel), het administratief en geldelijk statuut vast te stellen, ook al zouden voor een aantal van de functies die in de personeelsformatie van het ziekenhuis bestaan, reeds besluiten getroffen zijn door de gemeente- en OCMW-raad ?

Antwoord

Op grond van artikel 42 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dient de Raad voor Maatschappelijk Welzijn inderdaad het administratief en geldelijk statuut van alle personeelsleden werkzaam in het ziekenhuis dat door het OCMW wordt beheerd, vast te stellen. En dit ongeacht of sommige van de functies in de personeelsformatie van het ziekenhuis bestaan op gemeentelijk vlak.

Vraag nr. 17 van 6 december 1993 van de heer J. VANDEURZEN

OCM W-ziekenhuizen — Bevoegdheid inzake statuut en beheer

Ingevolge de grondwetsherzieningen van 1980, 1988 en 1993 (artikel 59bis, paragraaf 2 bis) werden de bevoegdheden tussen de federale staat en de gemeenschappen en gewesten inzake persoonsgebonden materies, namelijk het gezondheidsbeleid en de bijstand aan personen, verdeeld.

Artikel 5, paragraaf 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, heeft met andere woorden tot doel een uitwerking en concretisering te geven van dit vage begrip persoonsgebonden materie.

Bij de bespreking van dit artikel benadrukte de toenmalige minister voor Institutionele Hervormingen dat de bevoegdheden, die het gezondheidsbeleid en de bijstand aan personen betreffen, in ruime zin moeten worden opgevat en dat de uitzonderingen daarentegen in beperkende zin moeten worden begrepen. Ook de resolutie van de Vlaamse Raad van 27 juni 1985 inzake de bevoegdheid van de Gemeenschap voor de regeling van de persoonsgebonden aangelegenheden stelt dat het de onbetwistbare wil van de bijzondere wetgever is om meer bepaald in de persoonsgebonden aangelegenheden de bevoegdheden van de Gemeenschappen ruim en de uitzonderingen hierop voorbehouden aan de nationale overheid, beperkend te interpreteren. Persoonsgebonden aangelegenheden zijn alle materies die nauw verbonden zijn "met de menselijke persoonlijkheid, met zijn specifieke individualiteit en zijn leven en bewegen in zijn Gemeenschap".

Rekening houdend met deze overweging stellen zich met betrekking tot het statuut van de openbare ziekenhuizen, geëxploiteerd door OCMW's, de volgende vragen :

1. Welke overheid is bevoegd voor de regelgeving in verband met statuut en beheer van de openbare ziekenhuizen geëxploiteerd door OCMW's ?

2. Welke overheid is bevoegd om aan deze openbare ziekenhuizen eventueel een autonome rechtspersoonlijkheid en een aangepaste beheersstructuur te geven ?
3. Welke overheid is bevoegd om de deficitregeling, zoals vastgelegd in artikel 114 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1977 houdende coördinatie van de wet op de ziekenhuizen, eventueel te wijzigen ?

Dezelfde vragen. werden ook gesteld aan de heer Anselme, federaal minister van Sociale Zaken.

Antwoord

De regelgeving in verband met het beheer van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn — aangelegenheid die geregeld is in hoofdstuk VI van de organieke OCMW-wet — behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Deze bevoegdheid behelst onder meer de mogelijkheid om wijzigingen aan te brengen in de huidige regels in verband met het beheer van ziekenhuizen afhankelijk van een OCMW, bijvoorbeeld door voor deze ziekenhuizen een aangepaste, meer autonome beheersstructuur uit te rekenen.

Hierbij mag evenwel geen afbreuk worden gedaan aan de organieke bepalingen van de ziekenhuiswet. Deze organieke wetgeving blijft immers een federale bevoegdheid.

Om in deze materie de juiste raakvlakken te bepalen tussen de federale en gemeenschapsoverheid zal ik opdracht geven om mij hierover juridisch te adviseren. Dit advies zal ook de tekortenregeling omvatten.

Vraag nr. 20 van 15 december 1993 van de heer J. EEMAN

Arrondissement Aalst — Rusthuizen en service-flats

Graag vernam ik hoeveel :

- a) rusthuizen en service-flats in aanvraag zijn ;
- b) voor welk aantal een principiële toezegging gebeurde ;

deze cijfers opgedeeld per gemeente.

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 december, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in service-flatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.145 wooneenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

Met betrekking tot dergelijke subsidiëring van bejaardenvoorzieningen in het arrondissement Aalst geeft dit volgende stand van zaken :

(a) aangevraagde principiële toezeggingen :

rusthuizen :
2 projecten met 126 woongelggheden

service-flatgebouwen :
1 project met 38 wooneenheden.

Daar het aantal eenheden waarvoor volgens het wettelijke kader een subsidiëringstoezegging kan worden verleend — 5.000 wooneenheden en 5.145 woongelggheden — bereikt is, kan aan deze aanvragen geen gunstig gevolg worden gegeven.

(b) verleende principiële toezeggingen :

rusthuizen :
6 projecten met 403 woongelggheden

service-flatgebouwen :
12 projecten met 416 wooneenheden. ,

Overzichtslijsten met betrekking tot deze twee categorieën van projecten met o.a. vermelding van de inplantingsplaats, de geplande capaciteit en de stand van zaken van deze dossiers, werden gezien het volume rechtstreeks aan het lid toegezonden.

Vraag nr. 21
van 16 december 1993
van de heer F. DEWINTER

Drugbestrijding — Nieuwe drogeermethode

Momenteel wordt in een aantal ziekenhuizen en dokterskabinetten een pamflet (niet ondertekend en zonder verantwoordelijke uitgever) verspreid waarin gewaarschuwd wordt voor een nieuwe drogeermethode afkomstig uit de Verenigde Staten en gekend onder de naam Blue Star.

Het zou gaan over drukplaatjes (tekeningen die op de huid van kinderen worden afgedrukt) die gedrenkt zijn in LSD en die in het bloed worden opgenomen wanneer het in aanraking komt met de huid of het speeksel van het kind. Momenteel zouden er in ons land drie soorten dergelijke zegeltjes in omloop zijn : de originele Blue Star-zegeltjes, de Walt Disney-zegeltjes (met afbeeldingen van Walt Disney-figuurtjes) , de Piramiden Window Lane-zegeltjes. Het aanraken of op de huid afdrukken van deze tekeningetjes zou leiden tot hallucinaties, gedragsstoornissen, koortsaanvallen en aanhoudend braken.

Kan de minister mij meedelen in hoeverre er in ons land reeds gevallen bekend zijn van verspreiding en gebruik van deze Blue Star-drug ?

Werden reeds maatregelen genomen om de verspreiding en gebruik van deze drug tegen te gaan ?

Werden dokters en leraars reeds geïnformeerd over de mogelijkheid dat deze drug bij kinderen wordt verspreid ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Leona Detiège, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 22
van 21 december 1993
van de heer L. GOUTRY

Arrondissement Brugge — Rusthuizen en service-flats

Graag had ik van de minister antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Hoeveel rusthuisbedden en service-flats zijn er in het arrondissement Brugge aangevraagd ?
2. Hoeveel rusthuisbedden en service-flats werden er principieel toegekend ?
3. Hoeveel werden er reeds definitief toegezegd ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 december 1993, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in service-flatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.145 woongelggheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

Met betrekking tot dergelijke subsidiëring van bejaardenvoorzieningen in het arrondissement Brugge geeft dit volgende stand van zaken :

(a) aangevraagde principiële toezeggingen :

rusthuizen :
0 projecten met 0 woongelggheden

service-flatgebouwen :
4 projecten met 130 wooneenheden.

Daar het aantal eenheden waarvoor volgens het wettelijke kader een subsidiëringstoezegging kan worden verleend — 5.000 wooneenheden en 5.145 woongelggheden — bereikt is, kan aan deze aanvragen geen gunstig gevolg gegeven worden.

(b) verleende principiële toezeggingen :

rusthuizen :
7 projecten met 261 woongelggheden

service-flatgebouwen :
12 projecten met 443 wooneenheden.

(c) definitief toegezegde projecten (goedgekeurde voorontwerpen ontwerpen van financieringsovereenkomst) :

rusthuizen :
1 project met 24 woongelggheden

service-flatgebouwen :
6 projecten met 239 wooneenheden.

Overzichtslijsten met betrekking tot deze drie categorieën van projecten met o.a. vermelding van de inplantingsplaats, de geplande capaciteit en de stand van zaken van deze dossiers, werden gezien het volume rechtstreeks aan het lid toegezonden.

Vraag nr. 23
van 21 december 1993
van de heer L. GOUTRY

Arrondissement Brugge — Opvangmogelijkheden voor bejaarden

Het bejaardenprobleem of de vergrijzing van de bevolking is een belangrijk gegeven dat het beleid voor de toekomst mee zal bepalen.

1. Graag kreeg ik een zicht op het aantal bejaarden vanaf 60 jaar in het arrondissement Brugge, met procentueel het aandeel in het totaal van de bevolking .
2. Hoeveel inrichtingen inzake opvang bestaan er, namelijk :
 - rusthuizen met het aantal woongelegenheden ;
 - service-flats met het aantal woongelegenheden ?
3. Welke nieuwe initiatieven en hoeveel bijkomende opvangmogelijkheden zijn er in realisatie, en in plan-fase ? Met hoeveel aan subsidiëring in totaal ?

Antwoord

1. Op basis van de bevolkingstoestand van 1 januari 1992 wordt het aantal bejaarden vanaf 60 jaar in het arrondissement Brugge en de procentuele verhouding ervan tot de totale bevolking als volgt bepaald :

Bevolking	Bejaarden	% -verhouding
265.130	56.592	21,35

2. Op 1 januari 1993 telde dit arrondissement volgende bestaande voorzieningen voor bejaarden :

rust- huizen	woonge- legenheden	service- flats	woon- eenheden
29	2.341	2	194

3. Op 1 januari 1993 werden volgende bijkomende voorzieningen voor bejaarden gepland :

rust- huizen	woonge- legenheden	service- flats	woon- eenheden
5	727	26	858

Van voornoemde aantallen zullen volgende projecten met subsidiëring worden gerealiseerd :

A. Rusthuizen :

- 2 nieuwe rusthuizen met in totaal 105 woongelegenheden ;
- 189 nieuwe woongelegenheden als uitbreiding van bestaande rusthuizen ;
- 61 woongelegenheden ter vervanging van woongelegenheden van bestaande rusthuizen.

B. Service-flatgebouwen

- 12 service-flatgebouwen met in totaal 417 wooneenheden.

Vraag nr. 27
van 22 december 1993
van de heer M. MAERTENS

Psychotherapeuten — Sexuele misbruiken

Sexueel misbruikende psychotherapeuten gaan over tot soms extreme vormen van manipulatie (dreiging, laster, geweld, misbruik van vertrouwen, overschrijding van het beroepsgeheim) opdat hun gedrag verborgen zou blijven voor de buitenwereld. Dergelijk gedrag leidt tot niet te overziene psychische schade bij de cliënt-patiënt die zijn hele leven vernietigd kan zien door deze gebeurtenissen.

Werd in Vlaanderen al onderzoek verricht naar de strategieën en methoden die gebruikt worden door sexueel misbruikende psychotherapeuten, evenals naar hun handelwijze gericht op het intimideren en manipuleren van het slachtoffer opdat het misbruik niet zou uitkomen ?

Wat waren er de resultaten van, en wat werd door de minister ondernomen om dit tegen te gaan ?

Antwoord

In antwoord op de vraagstelling kan ik meedelen dat, na onderzoek door mijn administratie, ik op dit moment geen kennis heb van onderzoeken die eventueel in Vlaanderen zouden zijn gebeurd met betrekking tot het voorkomen van sexuele misbruiken door psychotherapeuten in hun relatie tot cliënt-patiënten.

Evenmin zijn er systematische gegevens bekend over de desgevallend gebruikte strategieën en methoden die erop gericht zouden zijn om dergelijke praktijken verborgen te houden. De verklaring voor het ontbreken van dergelijke gegevens moet uiteraard allicht mede worden gezocht in de taboesfeer waarin dergelijke praktijken, indien zij al voorkomen, zich bevinden.

Tenslotte wil ik de aandacht van het lid erop vestigen dat in de instellingen, ressorterend onder mijn bevoegdheid, zijnde de centra Geestelijke Gezondheid en de psychiatrische ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten, een multidisciplinaire samenwerking bestaat die het voorkomen van dergelijke toestanden vrijwel onmogelijk maakt.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 69
van 16 december 1993
van de heer F. VERMEIREN

Bouwvergunningen — Mededeling en inzage

Een vereniging die de belangen verdedigt van de con-

sumenten wenst een onderzoek in te stellen naar de ervaring van consumenten die bouwden met een bouwonderneming. Hiervoor vraagt deze vereniging mededeling of inzage van de bouwvergunningen verleend tijdens een bepaalde periode (twee jaar).

Kan, gelet op de nagestreefde doeleinden, bedoelde vereniging worden beschouwd* als een "belanghebbende derde", zoals door de minister gedefinieerd in zijn antwoorden ter zake op de schriftelijke vragen nrs. 14 van 1 juni 1993 en 15 van 14 juni 1993, en is een dergelijke mededeling of inzage al dan niet in strijd met de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Vraag nr. 70
van 16 december 1993
van de heer S. DE CLERCK

Afschaffing van de opvulregel — Ontbreken van overgangsbepalingen

Door de decreten van 23 juni 1993 (respectievelijk gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 12 augustus 1993 en 14 augustus 1993) werd de zogenaamde opvulregel in landelijke gebieden afgeschaft en de mogelijkheid tot vernieuwbouw van zonevremde constructies drastisch ingeperkt.

In beginsel kan uiteraard de onderliggende doelstelling, met name de maximale vrijwaring van de nog resterende open ruimte, worden onderschreven.

Zulks belet echter niet dat de overheid bezwaarlijk de ogen kan (blijven) sluiten voor een bijzonder ernstige problematiek die hierdoor is ontstaan en die alles te maken heeft met het ontbreken van overgangsbepalingen in de nieuwe wetgeving.

Men overdrijft inderdaad niet door te stellen dat talrijke burgers recent in een zonder meer tragische situatie zijn terechtgekomen, waar zij eerder te goeder trouw en niet zelden met hun spaarcenten, potentiële bouwgrond of een reeds bebouwd pand hebben aangekocht, die thans niet meer blijken gevaloriseerd te kunnen worden.

Van overheidswege kan daarbij allerminst worden voorgehouden, dat betrokkenen roekeloos zouden hebben gehandeld. Integendeel, de toen geldende wetgeving was alom bekend en er werden dan ook verwachtingen geschapen die naderhand en redelijkerwijze moesten kunnen worden ingelost.

Daarenboven werden door de ter zake bevoegde autoriteiten veelal uitdrukkelijke toezeggingen gedaan en formeel bekrachtigd, in de vorm van principiële beslissingen en stedenbouwkundig attesten.

Men mag aannemen dat de hogere overheid ondertussen bekend is met deze problematiek, zoals blijkt uit de recent aangekondigde versoepeling ten aanzien van gemeentelijke aanlegplannen die van het gewestplan kunnen afwijken en als zodanig bepaalde uitzonderingsgevallen moeten kunnen ondervangen.

Het is echter thans reeds duidelijk dat een dergelijke, overigens omslachtige procedure, voor talloze individuele probleemgevallen geen uitkomst biedt, al was

het maar omdat het vaak om kleinschalige percelen of gebouwencomplexen gaat met een volstrekt onbeduidende ruimtelijke impact en die door hun versnipperde ligging, niet binnen een globaal ordeningsproces kunnen worden opgevat zonder daarbij ook voornoemd planinstrumentarium zelf op een oneigenlijke wijze te moeten aanwenden.

Een en ander dwingt dan ook tot de volgende tweeledige probleemstelling.

1. Overweegt de minister enig bijkomend wetgevend initiatief, desnoods zelfs op decretaal niveau, om alsnog in een overgangsreglementering te voorzien die aan de vele individuele probleemdoossiers een redelijke oplossing kan bieden en dit minstens in deze gevallen waar bijvoorbeeld tijdens de laatste drie jaar een voorontwerp van een bouw- of verkavelingsproject reeds principieel werd goedgekeurd ?
2. Een bijzonder en vaak voorkomend geval vormt daarbij uiteraard dat van de zogenaamde (positieve) principesbeslissing.

Het is immers bekend dat de rechtsgevolgen wegens het abrupt in werking treden van de decreten van 23 juni 1993, door de minister tot dusver enkel werden gemilderd voor deze dossiers waar eerder een niet vervallen stedenbouwkundig attest was afgeleverd.

Feit is evenwel dat sinds tientallen jaren bij vele gemeentebesturen en overigens in samenspraak en akkoord met de centrale administratie voor Ruimtelijke Ordening, evenzeer de principiësaanvraag ingang heeft gevonden die echter als procedure niet in de stedenbouwwet werd voorzien.

Inhoudelijk is deze nochtans volkomen identiek met de vraag om een stedenbouwkundig attest nr. II en verschilt er enkel van doordat hier geen gebruik wordt gemaakt van de bij het attest voorgeschreven formulieren.

Ter zake kan niet worden betwist, dat de overheid aldus jarenlang ondubbelzinnige principiële toezeggingen heeft gedaan en als zodanig met een officieel schrijven heeft laten bekrachtigen, net alsof het een stedenbouwkundig attest betrof.

Eminente juristen zijn het er in die optiek over eens, dat de vergunningverlenende overheid de specifieke rechtsgevolgen van soortgelijke principiële beslissingen, naderhand niet op louter vormelijke gronden kan gaan miskennen, zonder haar burgerrechtelijk aansprakelijkheid (cf. artikel 1382 van het burgerlijk wetboek) op gang te brengen.

Lijkt het de minister dan ook niet geraden, mede met respect voor het redelijkheids- en het gelijkheidsbeginsel, uiteindelijk dezelfde rechtskracht toe te kennen aan een formeel betekende principesbeslissing zoals aan een stedenbouwkundig attest, daar waar de overheid zulks zelf trouwens sinds meer dan 20 jaar nimmer blijkt te hebben betwist ?

Vraag nr. 72
van 22 december 1993
van de heer J. DE MOL

N 417 Zuidlaan in Wetteren - Aanpassingswerken

1. Is het reduceren van het aantal rijstroken met mar-

keringen fietspaden en beperkte fysieke aanpassing van de N 417 Zuidlaan te Wetteren voorzien in het definitief programma 1993 ?

2. Werden deze werken reeds aanbesteed ? Wat is de precieze datum van uitvoering van de werken ?
3. Welk bedrag is voor de uitvoering van deze werken voorzien ?
4. Wordt in de werken de aanleg van verhoogde fietspaden voorzien ?

Vraag nr. 73
van 22 december 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Provinciale weg Vilvoorde-Aalst — Omlegging buiten Wolvertem-centrum

Herhaaldelijk heb ik reeds aandacht gevraagd voor de problematiek van de provinciale weg Vilvoorde-Aalst, omlegging buiten Wolvertem-centrum.

Op 19 november 1993 besliste het college van burgemeester en schepenen van Meise om bij de bevoegde minister in beroep te gaan tegen de uitbatingsvergunning van de bestendige deputatie van de provincie Brabant van 14 oktober 1993 aan de n.v. Seca voor een benzinstation langsheen de provinciale weg (Stationsstraat).

Het vreemde aan deze beslissing van de bestendige deputatie is dat een uitbatingsvergunning is afgeleverd voor een benzinstation, dat nog moet worden gebouwd en waarvoor nog geen bouwvergunning is afgeleverd.

Bovendien levert de bestendige deputatie een uitbatingsvergunning af voor een benzinstation dat zou worden ingepland op een perceel dat getroffen wordt door het nieuwe tracé van de omleggingsweg buiten Wolvertem-centrum.

De vraag stelt zich of de provincie bij monde van de bestendige deputatie wel echt de bedoeling heeft om die omleggingsweg aan te leggen en wanneer ?

Anderzijds is het toch bevreemdend dat enkele privé-eigendommen al bijna 20 jaren met het oog op onteigening voor het nieuwe tracé zijn bezwaard met een bouwverbod. Sommige eigenaars mogen zelfs geen verbeteringswerken uitvoeren aan hun woning die op het tracé liggen. Enkel hoogst noodzakelijke instandhoudingswerken zijn toegelaten.

Deze feitelijke toestand van eigendomsberoving zonder degelijke onteigeningsvergoeding is een inbreuk op het eigendomsrecht. Het duurt al meer dan 20 jaren en daartegenover staat geen enkele vergoeding vanwege de provinciale overheid.

De eigenaars overwegen gerechtelijke acties te ondernemen. Wat is het standpunt van de minister ter zake ?

Vraag nr. 74
van 22 december 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Zie :
 Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming
 Vraag nr. 34
 van 22 december 1993
 van de heer W. Verreycken
 Blz. 270.

Vraag nr. 75
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse Regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 23
 van 22 december 1993
 van de heer L. Pierco
 Blz. 245.

Vraag nr. 76
van 22 december 1993
van de heer L. PIERCO

Elastiekspringen — Veiligheidsnormen

Op mijn vraag betreffende het elastiekspringen antwoordt de federale minister van Binnenlandse Zaken dat het tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort om de veiligheidsnormen van het elastiekspringen vast te leggen. De Vlaamse Gemeenschap zou voorlopig geen initiatieven wensen te nemen om een reglementering rond het elastiekspringen uit te werken omdat voor haar de activiteit niet als een sportactiviteit maar eerder als een attractie dient te worden beschouwd (Kamer van Volksvertegenwoordigers, bulletin van Vragen en Antwoorden, vraag nr. 457 van 14 mei 1993).

1. Waarom worden vanuit de Vlaamse Gemeenschap geen initiatieven genomen om de beveiliging van het elastiekspringen te reglementeren ?
2. Wordt een dergelijke reglementering voorbereid ?
3. De federale minister van Binnenlandse Zaken handhaaft nog steeds zijn standpunt tegenover de burgemeesters waarbij hij het elastiekspringen op het grondgebied van hun gemeente afraadt omdat het een te gevaarlijke activiteit is. Deelt de minister dit standpunt ?

Vraag nr. 78
van 22 december 1993
van mevrouw V. DUA

Vervanging van een gemeentelijke bouwverordening — Aansleepende goedkeuringsprocedure

Door de gemeenteraad van Evergem werd op 26 maart 1992 een bouwverordening met betrekking tot aanplantingen goedgekeurd ter vervanging van een bestaande politieverordening van 21 juni 1977 met betrekking tot het vellen van bomen. De nieuwe tekst werd opgemaakt op basis van de modelverordening opgemaakt

door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de commentaren ter zake van de VBSG, waarbij rekening wordt gehouden met gewijzigde wettelijke regelingen onder meer het bosdecreet. Deze bouwverordening werd voor advies doorgestuurd naar de provinciale overheid op 23 april 1992. Naar verluidt werd dit vervolgens doorgestuurd naar de centrale diensten van AROHM voor ministeriële goedkeuring, maar op dit ogenblik werd nog geen beslissing genomen in dit dossier.

Ook voor andere gemeenten blijkt de goedkeuringsprocedure voor dergelijke bouwverordeningen zeer traag te verlopen, waardoor deze niet van kracht kunnen worden.

1. Wat de stand van zaken is met betrekking tot de goedkeuring van de bedoelde bouwverordening van de gemeente Evergem ?
2. Voor hoeveel gemeenten werd reeds een bouwverordening met betrekking tot aanplantingen goedgekeurd door de Vlaamse regering ?
3. Voor hoeveel gemeenten werd een aanvraag tot goedkeuring ingediend maar waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen ?
4. Wat de reden is van de aanslepende procedure bij de afhandeling van dergelijke dossiers ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 38
van 15 december 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Europese *Commissie – Subsidies aan culturele instellingen*

Kan de minister een volledig overzicht geven van alle subsidies die de Europese Commissie in 1991 en 1992 aan culturele instellingen in Vlaanderen heeft toegekend, met vermelding van het bedrag.

Heeft de Vlaamse Regering een stem in verband met de toekenning van deze subsidies ? Dit lijkt nodig, als subsidiariteit geen ijdel woord is. Kan, in bevestigend geval, door de minister worden meegedeeld of de toegekende subsidies de toets van het subsidiariteitsbeginsel kunnen doorstaan ?

Vraag nr. 39
van 21 december 1993
van de heer K. VAN OVERMEIRE

BRTN-weerbericht op TV – Verouderde kaart van Europa

Door de Duitse hereniging en de ontbinding van de Sovjet-Unie, Joegoslavië en Tsjecho-Slovakije werd de kaart van Europa grondig hertekend. Alle kranten en

zowat alle buitenlandse televisiezenders geven de nieuwe staatsgrenzen aan op de weerkaart. Alleen bij het BRTN-weerbericht verschijnt nog steeds een kaart met de politieke grenzen van vóór 1991.

1. Wat is de kostprijs om deze kaart te veranderen ?
2. Hoe komt het dat staten waarvan de onafhankelijkheid ruim twee jaar door België is erkend, toch niet weergegeven staan op de weerkaart ?

Vraag nr. 41
van 22 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BR TN – Berichtgeving over politieke partijcongressen

In de loop van de maand december vonden er congressen plaats van drie Vlaamse politieke partijen, met name van de SP, het Vlaams Blok en Agalev.

Kan de minister mij meedelen in hoeveel nieuwsuitzendingen van de BRTN-radio en van de televisie telkens gewag werd gemaakt van deze gebeurtenissen ?

Kan hij dezelfde gegevens verstrekken wat vermeldingen of besprekingen in andere programma's betreft ?

Kan hij ten slotte meedelen hoeveel zendtijd er door de BRTN-radio respectievelijk -televisie aan de afzonderlijke congressen werd gewijd ?

Vraag nr. 42
van 22 december 1993
van de heer W. VERREYCKEN

ATV – Naleving van de decretale bepalingen inzake politieke onpartijdigheid

Het decreet van 28 januari 1987 regelde de erkenning van niet-openbare televisie, waardoor het mogelijk werd om op 29 juni 1988 de V.Z.W. Antwerpse Televisie te erkennen. Deze v.z.w. is mijns inziens volledig onderworpen aan het decreet van 23 oktober 1991 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen. In dit laatste decreet wordt duidelijk gestipuleerd in artikel 4 paragraaf 5 dat de niet-openbare regionale televisieverenigingen onafhankelijk dienen te zijn van een politieke partij, een beroepsvereniging of een organisatie met een commercieel doel. Tegelijk wordt in ditzelfde decreet een artikel opgenomen dat in de raden van beheer de politici beperkt tot hooguit 115 der leden. Ook wordt in artikel 11 de oprichting van een adviesraad opgelegd. Deze adviesraad zou zodanig moeten zijn samengesteld dat hij representatief is op politiek, sociaal, cultureel, levensbeschouwelijk, etnisch en geografisch vlak.

Hierbij vraag ik mij af of ATV, zijnde een produkt van de n.v. Antwerpse Televisiemaatschappij, ontegensprekelijk een commercieel bedrijf, wel beantwoordt aan de normen van dit decreet. ATV zal immers binnen enkele dagen via de kabelkanalen van Integan worden aangeboden. Integan wordt zelfs niet deels maar volledig gecontroleerd door politici van 2 partijen, met name de CVP en de SP. De V.Z.W. Antwerpse Televisie zelf wordt trouwens volledig gedomi-

neerd door dezelfde twee partijen. Ook de lanceringsberichten van ATV wijzen op partijdigheid, vermits slechts vier partijen worden genoemd, als zijnde de beïnvloedende machten. Deze manifeste uitsluiting van de grootste Antwerpse politieke partij lijkt me niet enkel verwerpelijk, maar ook strijdig met de letter en de geest van de decreten.

1. Hoe wordt hierbij de onpartijdigheid gewaarborgd ? Ook inzake de samenstelling van de bij decreet opgelegde adviesraad werd alvast de partij die ik vertegenwoordig niet gevraagd aan de werking ervan deel te nemen. Waardoor alleszins het vermoeden van eenzijdigheid wordt versterkt.
2. Werden sinds 1988 de voorgeschreven jaarlijkse verslagen ingediend ?
3. Zal de minister de vzw ATV wijzen op de decretale verplichtingen, meer specifiek wat de samenstelling van de raad van beheer en van de adviesraad betreft ?
4. Zal de minister gebruik maken van sanctiemogelijkheden indien ATV weigert de decreten na te leven ?

Vraag nr. 43
van 22 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Geweldscènes op TV – Europees overleg aangaande beperking

De Franse minister van Communicatie overweegt niet alleen het aan banden leggen van geweldscènes op de Franse televisie, maar streeft er bovendien naar om tot een internationale regeling ter zake te komen. Voor een bekabeld land als Vlaanderen is dit ongetwijfeld een interessant voornemen.

Heeft de minister hieromtrent al enig Europees overleg gepleegd ?

Is er op Europees vlak enig overleg naar de toekomst toe gepland ?

Vraag nr. 44
van 22 december 1993
van de heer F. DE MAN

Verdaging van de Gordel in 1994 – Beslissing

In de Vlaamse Raad werd bevestigd dat de jaarlijkse Gordel in 1994 niet meer zal plaatsvinden op de eerste zondag van september, zoals dat traditioneel het geval was.

Deze beslissing is naar verluidt bij Bloso eigenmachtig getroffen door de Commissaris-generaal, zonder dat daarin de raad van bestuur of het kabinet van de minister werd gekend.

Is mijn informatie correct ? Is deze ambtenaar haar boekje te buiten gegaan ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 24
van 16 december 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Openbaar vervoer – Bestrafing van zwartrijders

Kan de minister mij meedelen of er concrete maatregelen worden genomen om het zwartrijden bij het openbaar vervoer, meer bepaald bij de Lijn, tegen te gaan door het inzetten van controleurs in burgerpak.

Hoeveel personeelsleden zijn er in dienst om de passagiers te controleren op het bezit van een geldig vervoersbewijs (periode 1991-1993) ?

Hoeveel zwartrijders werden er in 1991-1993 betrapt (per provincie) ?

Welke sancties werden genomen tegen de zwartrijders ?

Wat was de opbrengst van deze sancties (periode 1991-1993) ?

Vraag nr. 26
van 16 december 1993
van mevrouw M. AELVOET

Seniorenrag van De Lijn in Leuven – Nodeloos leeftijdsonderscheid

Vrijdag 19 november organiseerde het Leuvens stadsbestuur in samenwerking met bejaardenorganisaties en De Lijn een Seniorenrag. Via dit initiatief konden vrouwen boven de 55 en mannen boven de 60 een dag gratis bussen binnen de stadszone.

Dit nodeloze leeftijdsonderscheid zorgt voor nogal wat wrevel. Wellicht heeft het onderscheid te maken met het verschil in pensioengerechtigde leeftijd (vervroegd pensioen) zoals dit van kracht is in de privé-sector. Voor een groot aantal werknemers uit de openbare sector geldt dit leeftijdsverschil echter niet. Ik meen dan ook dat hier sprake is van een psychologische blunder. Ik kan onmogelijk aannemen dat zelfs De Lijn er van uitgaat dat een vervoermiddel als een autobus vooral bestemd is voor vrouwen, mannen nemen wel de auto. In elk geval acht ik deze ondoordachte handelwijze beledigend voor zowel mannen als vrouwen.

1. Meent de minister niet dat dit initiatief een discriminatie inhoudt en dus in de huidige vorm niet voor herhaling vatbaar is ?

2. Waarop baseerden het Leuvens stadsbestuur en De Lijn zich om deze leeftijdsregel te hanteren ?

3. In welke mate dragen het stadsbestuur en De Lijn in dit initiatief financiële verantwoordelijkheid ?

Vraag nr. 28
van 21 december 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ondergrondse lijn 3 van de Antwerpse premetro – Geïnvesteerde bedragen

De Vlaamse regering heeft op 1 december 1993, 300 miljoen frank uitgetrokken om de premetrostations Astridplein – Sportpaleis in Antwerpen af te werken. De stations bedienen de ondergrondse lijn 3, die De Lijn nog vóór 1995 in gebruik wil nemen.

Hoeveel is in totaal al geïnvesteerd voor de ondergrondse lijn 3 ? Hoe kan dit bedrag worden uitgesplitst ?

In welke fasen is de lijn tot stand gekomen (jaartallen) ? Hoeveel km bedraagt de ondergrondse lijn 3 ?

Hoeveel km dubbelspoor zou bovengronds voor het totale investeringsbedrag kunnen worden aangelegd ? Is een bovengrondse lijn in eigen bedding niet veel verkieslijker ? Is die oplossing onderzocht ?

Vraag nr. 30
van 21 december 1993
van mevrouw M. AELVOET

De Lijn – Gunstabonnement voor Leuvense senioren

In de stadszone Leuven kunnen bejaarde Leuvenaars bij de openbaar vervoersmaatschappij De Lijn genieten van een zogenaamd verlaagd abonnement voor senioren. De kostprijs hiervan bedraagt 740 frank per maand, 2.070 frank voor drie maanden en 7.400 frank voor een jaar. Tot op heden maken slechts 85 Leuvenaars van dit abonnement gebruik. Men mag dus veronderstellen dat dit initiatief erg weinig bekendheid geniet. Er zou naar verluidt vooral campagne worden gevoerd via bestaande verenigingen. Ten aanzien van de belangrijke en groeiende groep van actieve niet georganiseerde gepensioneerden en jonggepensioneerden lijkt mij dit niet de juiste strategie. De tarieven lijken mij in tegenspraak met de maatschappelijke opdracht van een publieke instelling : het abonnement geldig voor drie maanden kost de geabonneerde slechts 690 frank per maand, dat voor een jaar zelfs maar 617

frank. Dit betekent dus dat gepensioneerden die van een minimumuitkering moeten rondkomen hiervoor door De Lijn nog eens extra gestraft worden. Uiteraard gelden dezelfde beperkingen voor andere bevolkingsgroepen met minimumuitkeringen. Die kunnen daarboven niet eens aanspraak maken op een verlaagd tarief.

1. Hoe verklaart de minister de geringe bekendheid van een op zich uiterst waardevol initiatief ? Welke stappen zal hij ondernemen om hieraan ruimere bekendheid buiten de bestaande organisaties te geven ?
2. Welke stappen zal de minister doen om aan de beschreven sociale ongelijkheid voor gepensioneerden en steuntrekkers een einde te maken ?

Vraag nr. 32
van 21 december 1993
van de heer M. MAERTENS

WK off-shore voor F 1-raceboten in Oostende – Overtredingen van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981

In mijn schriftelijke vraag nr. 132 van 29 juli 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 2 van 16 november 1993, blz. 61) nopens dezelfde aangelegenheid werd gesteld dat de WK off-shore in Oostende het artikel 5, paragraaf 1, artikelen 7, 9, 21, paragraaf 2 en artikel 37 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 overtreedt.

Kan ik in dat verband vernemen :

- a. of diensten van de minister aanwezig waren op de races en overtredingen van voornoemde artikelen van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 hebben vastgesteld ;
- b. of daarvan in bevestigend geval PV's werden opgesteld, en zo neen, waarom dat niet is gebeurd ;
- c. welk gevolg in bevestigend geval aan deze vaststellingen werd gegeven ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
106	20.07.1993	H. Van Dien- deren	<i>Standing Conference of Local and Regional Authorities – Betrokkenheid bij samenwerkingsprogramma's op Balkan</i>	275
20	10.12.1993	M. Olivier	<i>Erkenning stagecontract ondernemingsopleiding – Recht op kinderbijslag</i>	275
21	13.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Officieel bezoek aan Zuid-Afrika – Nederlands als voertaal</i>	277
23	22.12.1993	L. Pierco	<i>Overleg- en inspraakorganen – Gegevens</i>	245
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
50	16.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sluiklozingen in waterlopen – Burgerlijke partijstelling door het Vlaams Gewest</i>	245
51	16.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Puurs – Waterzuiveringsstation</i>	245
52	16.12.1993	H. Suykerbuyk	<i>Info-brochure in verband met aanpassings- en verbeteringspremies – Taalgebruik</i>	246
55	16.12.1993	M. Maertens	<i>Varkenspest rond Wingene – Vergunningen van getroffen bedrijven</i>	246
56	21.12.1993	L. Barbé	<i>Werkgroep CO₂-reductieplan – Achterstand</i>	247
57	21.12.1993	J. De Meyer	<i>Europese nitraatrichtlijn – Aanduiding van kwetsbare zones</i>	247
58	21.12.1993	J. Peeters	<i>Sociale woningbouw in de Kempen – Gegevens</i>	247
59	21.12.1993	J. Peeters	<i>Sociale woningbouw in Herentals – Gegevens</i>	249
60	21.12.1993	W. Verreycken	<i>Gebeurtenissen van Wuustwezel – Noodzaak van gesprekken tussen landbouwers, milieubekommerden en beleidsmensen</i>	249
61	21.12.1993	J. De Roo	<i>Sociale woningbouw in de regio Gent-Eeklo – Beschikbare kredieten</i>	250
62	21.12.1993	J. De Roo	<i>Middelburg Oost- Vlaanderen – Sanering stortplaats Coppens</i>	251
63	21.12.1993	J. Eeman	<i>Huisvestingsmaatschappijen – Aanwijzing van commissarissen</i>	251
64	21.12.1993	M. Didden	<i>Waterzuiveringsinstallatie in Mechelen-aan-de-Maas – Gebruik als pompstation</i>	252
65	21.12.1993	G. Vanleenhove	<i>Grondwaterbeheer – Onduidelijke wetgeving</i>	252
66	22.12.1993	L. Pierco	<i>Overleg- en inspraakorganen – Gegevens</i>	253
67	21.12.1993	J. Valkeniers	<i>Afvalwaterheffing – Aanpassing van de wetgeving</i>	253
68	22.12.1993	R. Wierinckx	<i>Wegeniswerken in Heverlee en Herent – Schade aan voertuigen</i>	254
85	07.01.1994	L. Barbé	<i>Afdeling Wetgeving Raad van State – Raadpleging</i>	255

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

413	18.10.1993	L. Standaert	Brug over kanaal Brugge-Gent ter hoogte van Baron Ruzettelaan in Assebroek — Defecten	277
414	18.10.1993	M. Maertens	Gifgasmunitiestort Paardenmarkt voor kust voor Knokke-Heist — Onderzoeksresultaten van metingen	278
34	22.11.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Sin t-Amands — Scheldedijk	279
45	06.12.1993	H. Brouns	Houthalen-Helchteren — Remostort	279
48	06.12.1993	J. Valkeniers	Weekendverblijven — Oude regularisatieaanvragen	280
49	06.12.1993	R. Van Hooland	Bachte-Maria-Leerne — Rond verkeersplein N 466 (Deinze-Gent)-N 437 (Nevele-Deurle)	281
51	06.12.1993	M. Capoen	Laag radioactief afval — Berging	281
52	06.12.1993	J. Ansoms	Fietspaden — Doortochten, nieuwe fietspaden, kruispunten	282
53	08.12.1993	R. Van Hooland	Natuurgebieden — Negatieve adviezen voor sanering en verbouwing	282
56	09.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Falende verkeerslichten — Waals onderhoudsbedrijf	283
60	10.12.1993	H. Suykerbuyk	Wijziging van een algemeen plan van aanleg — Gedeeltelijk gunstig en gedeeltelijk ongunstig advies	283
62	15.12.1993	E. Van Vaerenbergh	Gooik — Kruispunt De Statie	255
64	15.12.1993	R. Van Hooland	Gebieden met culturele, historische en/of esthetische waarde — Betekenis en draagwijdte van de afbakening	283
65	15.12.1993	F. Vermeiren	Nieuwe CAO voor het gemeentelijk personeel — Verklaringen over bijkomende vergoedingen	255
66	15.12.1993	J. Peeters	Kanaal Herentals-Bocholt — Aanleg van een jachthaven	284
68	16.12.1993	R. Wierinckx	Hinderlijke inrichtingen — Probleem van verplaatsbare installaties	256
69	0 16.12.1993	F. Vermeiren	Bouwvergunningen — Mededeling en inzage	301
70	0 16.12.1993	S. De Clerck	Afschaffing van de opvulregel — Ontbreken van overgangsbepalingen	302
71	16.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Verkeersboeten — Alternatieven	256
72	○ 22.12.1993	J. De Mol	N 417 Zuidlaan in Wetteren — Aanpassingswerken	302
73	○ 22.12.1993	E. Van Vaerenbergh	Provinciale weg Vilvoorde-Aalst — Omlegging buiten Wolvertencentrum	303
74	○ 22.12.1993	W. Verreycken	Verrebroekdok — Onderzoek naar alternatieven	303
75	○ 22.12.1993	L. Pierco	Overleg- en inspraakorganen — Gegevens	303
76	○ 22.12.1993	L. Pierco	Elastiekspringen — Veiligheidsnormen	303
77	22.12.1993	M. Vogels	Belasting op het gratis verspreiden van huis-aan-huis-reclamedrukwerk — Autonomie van de gemeenten	257
78	0 22.12.1993	V. Dua	Vervanging van een gemeentelijke bouwverordening — Aanslepende goedkeuringsprocedure	303
79	22.12.1993	J. De Mol	Voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan — Afwijkingen in functie van de landbouw	258

80	22.12.1993	M. Vogels	<i>Slachthuis te Aalter — Wijziging van BPA</i>	284
81	22.12.1993	M. Vogels	<i>Stopzetting van werken — Maatregelen tot instandhouding</i>	258
82	30.12.1993	J. De Bremacker	<i>Wegen- en rioleringswerken — Verrekening van de subsidies in de verhaalbelasting</i>	258
84	30.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Tervuren — Naleving van de taalwetgeving</i>	259
93	07.01.1994	L. Barbé	<i>Afdeling Wetgeving Raad van State — Raadpleging</i>	259
102	14.01.1994	A. Schellens	<i>Onderhoud van de autowegen — Gedeeltelijke financiering door privé-bedrijven</i>	259

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

6	09.11.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radio — Gebruik van bepaalde epitheta in de nieuwsuitzendingen</i>	285
25	26.11.1993	M. Capoen	<i>Watersport — Belastingen</i>	286
30	07.12.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Berichtgeving over de betogingen van 24 november 1993</i>	286
31	07.12.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Berichtgeving over het koninklijk bezoek aan Antwerpen</i>	287
35	09.12.1993	J. Caudron	<i>Niet erkende Koninklijke Belgische Basketbalbond — Onrechtstreekse jaarlijkse subsidie</i>	287
36	09.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Cultureel beleid in Sint-Genesius-Rode — Brieven van het Davidsfonds</i>	288
37	13.12.1993	H. Marsoul	<i>Archiefbeheer — Verruiming van de benaming</i>	260
38	○ 15.12.1993	H. Suykerbuyk	<i>Europese Commissie — Subsidies aan culturele instellingen</i>	304
39	○ 21.12.1993	K. Van Overmeire	<i>BRTN-weerbericht op TV — Verouderde kaart van Europa</i>	304
40	22.12.1993	L. Pierco	<i>Overleg- en inspraakorganen — Gegevens</i>	260
41	○ 22.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN — Berichtgeving over politieke partijcongressen</i>	304
42	○ 22.12.1993	W. Verreycken	<i>ATV — Naleving van de decretale bepalingen inzake politieke onpartijdigheid</i>	304
43	○ 22.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Geweldscènes op TV — Europees overleg aangaande beperking</i>	305
44	○ 22.12.1993	F. De Man	<i>Verdaging van de Gordel in 1994 — Beslissing</i>	305
49	07.01.1994	L. Barbé	<i>Afdeling Wetgeving Raad van State — Raadpleging</i>	260

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

3	22.10.1993	H. Van Dierden	<i>Personeelsleden Interelectra — Fietsvergoeding</i>	288
25	03.12.1993	J. Eeman	<i>Tijdelijken — Grote dienstanciënniteit</i>	289
28	06.12.1993	E. Baldewijns	<i>Gemeenschapsonderwijs — Tijdelijke aanstelling en vaste benoemingen in het avondonderwijs</i>	289
30	09.12.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Boutersem — Informatie uit bevolkings- en vreemdelingenregisters aan de scholen</i>	289

31	10.12.1993	F. Van den Eynde	<i>Maandblad voor onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Criteria voor opname van aankondigingen</i>	290
34	15.12.1993	M. Maertens	<i>Sexueel geweld binnen onderwijsinstellingen — Onderzoek en preventie</i>	260
35	16.12.1993	J. Eeman	<i>Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening — Eigen sociale overeenkomst en personeelsbezetting</i>	261
36	16.12.1993	M. Maertens	<i>Opleiding psychotherapeuten — Seksuele omgang van leraren met studenten</i>	262
37	16.12.1993	H. Suykerbuyk	<i>Betwisting in verband met wedden — Rechtsvorderingen</i>	262
38	20.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse faciliteitengemeenten — Uitgaven voor het Franstalig onderwijs</i>	263
39	20.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Koninklijk Technisch Atheneum in Moeskroen — Publiciteit omtrent de Nederlandstalige afdeling</i>	263
40	21.12.1993	P. Van Grembergen	<i>Rijkstechnische normaalleergangen in Mechelen — Erkenning van de D-diploma's</i>	291
41	22.12.1993	L. Pierco	<i>Overleg- en inspraakorganen — Gegevens</i>	264
42	30.12.1993	P. Breyne	<i>Hoger Zeevaartonderwijs — Verkeersvoordelen voor ambtenaren van het ministerie van Verkeerswezen</i>	264
43	30.12.1993	M. Capoen	<i>Buitengewoon onderwijs — Leerlingenvervoer</i>	264
44	30.12.1993	L. Standaert	<i>Basisonderwijs — Aanvullende omkadering</i>	265
46	30.12.1993	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Hiërarchische weg bij klachten</i>	265
48	05.01.1994	M. Van Peel	<i>Vlaamse tussenkomst in de schuldenlast van de stad Antwerpen — Besparing op de begroting voor het stedelijk onderwijs en controversie rond de gestelde voorwaarden van de Vlaamse regering</i>	267
51	07.01.1994	L. Barbé	<i>Afdeling Wetgeving Raad van State — Raadpleging</i>	267
56	14.01.1994	F. Dielens	<i>Departement — Leegstaande gebouwen</i>	268

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

6	09. II. 1993	L. Barbé	<i>Geraardsbergen — Afschaffing van de veerpont</i>	291
10	22. II. 1993	M. Capoen	<i>Adinkerke-Duinkerke — Doortrekking kusttram</i>	292
11	22. II. 1993	G. Vanleenhove	<i>De Panne-Adinkerke — Doortrekking kusttram</i>	292
12	24. II. 1993	M. Capoen	<i>Regionale luchthavens — Trafiekrechten</i>	293
13	06.12.1993	M. Capoen	<i>Snelbus Ieper-Hazebroek — Eventuele invoering</i>	293
16	07.12.1993	R. Landuyt	<i>Bestuur Gebouwen — Tekort aan architecten en overtal aan industriële ingenieurs</i>	294
18	09.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn — Taalgebruik bij publikaties</i>	295
19	13.12.1993	X. Buisseret	<i>Taxichauffeurs — Veiligheidsmaatregelen</i>	295
24	o 16.12.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Openbaar vervoer — Bestrafing van zwartrijders</i>	305
25	16.12.1993	H. Suykerbuyk	<i>Openbaar vervoer in het grensgebied — Afspraken tussen Vlaanderen en Nederland qua dienstregeling</i>	295

26	o	16.12.1993	M. Aelvoet	<i>Senioren­dag van De Lijn in Leuven — Nodeloos leeftijdsonderscheid</i>	305
28	o	21.12.1993	H. Van Dien­deren	<i>Ondergrondse lijn 3 van de Antwerpse premetro — Geïnvesteerde bedragen</i>	306
29		21.12.1993	L. Barbé	<i>Europees architectonisch erfgoed — Steunverlening door de Europese Commissie</i>	268
30	0	21.12.1993	M. Aelvoet	<i>De Lijn — Gunstabonnement voor Leuvense senioren</i>	306
31		21.12.1993	W. Goossens	<i>Transferten tussen Vlaanderen en Wallonië — Onderzoek</i>	268
32	o	21.12.1993	M. Maertens	<i>WK off-shore voor F 1-raceboten te Oostende — Overtredingen van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981</i>	306
33		22.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring rond Brussel — Tweekalige richtingsaanwijzers in de faciliteitsgemeenten</i>	270
34		22.12.1993	W. Verreycken	<i>Verrebroekdok — Onderzoek naar alternatieven</i>	270
35		22.12.1993	L. Pierco	<i>Overleg- en inspraakorganen — Gegevens</i>	271
36		30.12.1993	P. Breyne	<i>Hoger Zeevaartonderwijs — Verkeersvoordelen voor ambtenaren van het ministerie van Verkeerswezen</i>	271
41		07.01.1994	L. Barbé	<i>Afdeling Wetgeving Raad van State — Raadpleging</i>	271

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

4		22.12.1993	G. Vermassen	<i>Gesco-tewerkstelling — Aandeel van gemeentebesturen en OCMW's</i>	271
5		22.12.1993	L. Pierco	<i>Overleg- en inspraakorganen — Gegevens</i>	272
6		30.12.1993	J. Caudron	<i>Dopingcontrole — Weigering van de Italiaanse basketbalploeg Treviso na een wedstrijd in Mechelen</i>	272
8		30.12.1993	K. Van Overmeire	<i>Tijdschrift Flanders — Foto's op bladzijden 14 en 15</i>	272
10		07.01.1994	L. Barbé	<i>Afdeling Wetgeving Raad van State — Raadpleging</i>	273

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

3		10.11.1993	R. Van Walleghem	<i>In-vitro-bevruchting — Risico's</i>	296
5		10.11.1993	R. Van Walleghem	<i>Kunstmatige bevruchting — Donors en receptors</i>	297
6		10.11.1993	R. Van Walleghem	<i>Kunstmatige bevruchting — Embryo's</i>	297
7		10.11.1993	R. Van Walleghem	<i>Kunstmatige bevruchting — Aantal en kosten</i>	297
9		12.11.1993	R. Van Walleghem	<i>Kunstmatige bevruchting — Omvang in Vlaanderen</i>	297
13		23.11.1993	P. Dewael	<i>RVT-bedden — Uitbreiding van het onvoldoende aantal bedden in Zuid-Oost-Limburg</i>	298
16		06.12.1993	J. Vandeurzen	<i>OCMW — Administratief en geldelijk statuut van het personeel in het ziekenhuis</i>	298

17	06.12.1993	J. Vandeurzen	<i>OCMW-ziekenhuizen — Bevoegdheid inzake statuut en beheer</i>	299
20	15.12.1993	J. Eeman	<i>Arrondissement Aalst — Rusthuizen en service-flats</i>	299
21	16.12.1993	F. Dewinter	<i>Drugbestrijding — Nieuwe drogeermethode</i>	300
22	21.12.1993	L. Goutry	<i>Arrondissement Brugge — Rusthuizen en service-flats</i>	300
23	21.12.1993	L. Goutry	<i>Arrondissement Brugge — Opvangmogelijkheden voor bejaarden</i>	301
24	21.12.1993	J. De Roo	<i>Regio Gent-Eeklo — Aanvragen sociale hulp Vlaams Fonds</i>	273
25	22.12.1993	K. Van Overmeire	<i>Politieke vluchtelingen — Verblijf in Vlaanderen en onderwijs in Franstalige klassen</i>	273
26	22.12.1993	L. Pierco	<i>Overleg- en inspraakorganen — Gegevens</i>	274
27	22.12.1993	M. Maertens	<i>Psychotherapeuten — Seksuele misbruiken</i>	301
28	30.12.1993	L. Martens	<i>Arrondissementen Roeselare-Tielt en Kortrijk — Rusthuizen en service-flats</i>	2 7 4
37	07.01.1994	L. Barbe	<i>Afdeling Wetgeving Raad van State — Raadpleging</i>	275